

Den store utviskingen

En historisk og idéhistorisk undersøkelse av Richard Spencers hvit identitetspolitikk

Sjur Teisbo-Aaserud

Masteroppgave i historie

Institutt for arkeologi, konservering og historie

UNIVERSITETET I OSLO

Høst 2020

Sammendrag

Denne oppgaven handler om den ideologiske utviklingen til Richard Bertrand Spencer. Han skapte, ifølge ham selv, begrepet alternativ høyre i 2008 som et forsøk på å skape en motsats til Det republikanske parti. Oppgaven følger hans ideologiske utvikling fra 2000-2020. Spencer må ses på som en enkelt aktør som ønsket å være en ideologisk anfører for en bevegelse. Via hans nettplattform *altright.com* og hans tenketank *National Policy Institute* så har han ønsket å renvaske en ny form for hvit nasjonalisme (hvit nasjonalisme 2.0). Spencers posisjoner kan karakteriseres som et produkt av miljøer på ytre høyresiden i amerikansk offentlighet som ble veldig synlige under presidentkandidat Donald Trumps utradisjonelle valgkamp i 2016. Denne oppgaven ønsker å forstå hans ideologiske inspirasjonskilder og se Spencer i sammenheng med noen idéhistoriske kontinuitetslinjer i amerikansk og europeisk politisk filosofihistorie. Hans ideologiske posisjoner kjennetegnes av anti-demokratiske, anti-egalitære, anti-globalistiske, anti-multikulturelle, eurosentrisk og raserealistiske standpunkter. Jeg har undersøkt hans tekstproduksjon fra starten av 2000-tallet til det nåværende år og sett på innflytelsesrike inspirasjonskilder han har assosiert seg med og lest. For å forstå konseptet om rasestaten som Spencer forfekter så er forståelsen av hvit identitetspolitikk sentral.

Forord

(...) the danger, in the minds of most white Americans, is the loss of their identity. Try to imagine how you would feel if you woke up one morning to find the sun shining and all the stars aflame. You would be frightened because it is out of the order of nature. Any upheaval in the universe is terrifying because it so profoundly attacks one's sense of one's own reality. Well, the black man has functioned in the white man's world as a fixed star, as an immovable pillar: and as he moves out of his place, heaven and earth are shaken to their foundations.¹

Tap av identitet og mangel på anerkjennelse i det moderne samfunnet, er høyst reelle problemer for mitt forskningsobjekt i denne oppgaven, Richard B. Spencer. Denne oppgaven forsøker å gå nærmere hans hvit identitetspolitikk og frykt for å bli en minoritet. Som en ideologisk anfører ledet han en protestmarsj gjennom Emancipation Park i Charlottesville, Virginia i 2017. Slagord som «vi vil ikke bli erstattet!» ble ropt ut taktfast. Hva ligger bak denne frykten for å bli visket ut? Et ønske om å forstå dette fenomenet var drivkraften bak masteroppgaven og rettferdiggjøringen av talløse timer i hvit nasjonalistiske webziner og annet kildemateriell. Hva var det Spencer mente når han sa: «Det som fører oss sammen er at vi er hvite, vi er et folk, vi vill ikke bli erstattet» (min oversettelse)?

Denne oppgaven hadde ikke vært mulig hadde det ikke vært for professor Thomas J. Mains vennlige mailutvekslinger, veileder og historieprofessor Øystein Sørensen utrettelige og årvåkne blikk for historieskrivning, Lasse Josephsens kildearkiv og kunnskaper om ekstremister, Trond H. Amundsens detaljerte korrektur, pappa Lars Aaseruds positive tilbakemeldinger og ikke minst Vår, Ola og Pil. Takk for at pappa har fått lov til å være mye på kontoret! Og en stor takk til alle andre som har tatt seg tid til en kaffekopp og bidratt til at ideer har manifestert seg i tekst.

Sjur Teisbo-Aaserud
Oslo, november, 2020

¹ Baldwin 1963: 17

Innholdsfortegnelse

Kapittel 1: The Rebirth of a Nation – en alternativ nasjon av hvite.....	7
1.1. Oppgavens utgangspunkt og historiske bakgrunn	8
1.2. Problemstilling.....	10
1.3. Avgrensing	11
1.4. Primærkilder og litteratur	11
1.5. Metode.....	14
1.6. Idehistorisk bakgrunn for Richard Spencers alternative høyre og begrepsavklaring.....	16
Kapittel 2: Fra privilegert overklassegutt til høykulturelle og europeiske lengsler.....	20
<i>Bakteppe for Spencers ideologiske utvikling i perioden 2000- 2007.....</i>	<i>20</i>
2.1 Oppvekst i Dallas.....	20
2.2 Nietzsches slave- og herremoral.....	22
2.3 Studieopphold i Europa.....	24
2.4 Stipendiat i europeisk intellektuell historie	26
2.5 Nietzsche som forskningsobjekt	29
2.6 Oppsummering.....	31
Kapittel 3: Samfunnsdebattant og hvit nasjonalist i støpeskjeen.....	34
<i>Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling i perioden 2007- 2009</i>	<i>34</i>
3.1. Engasjerer seg som ikke-intervensjonist	34
3.2 Paleokonservatives kulturkamp.....	37
3.3 Bedriftsforetaket USA	41
3.4 Redaktør for Taki`s Magazine	44
3.5 Spencer berører kontroversielle temaer.....	45
3.6 Oppsummering.....	48
Kapittel 4: Alternativ høyre	50
<i>Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling fra 2010-2014.....</i>	<i>50</i>
4.1 Spencers alternative samlingssted på nettet.....	50
4.2 Ideologiske byggesteiner i alternativ høyre	51
4.3 Radikal tradisjonisme.....	53
4.4 Vestlige regimers «underprioritering av hvite».....	55
4.5 Indoeuropeisk imperie	56
4.6 Etnopluralisme og «retten til forskjellighet».....	57
4.7 Nye generasjoner med etnopluralister.....	59
4.8 Kulturkrigen mot 68`erne.....	60
4.9 Hierarkisk raseinndeling.....	62
4.10 Spencers universitetsforedrag om «hvit diskriminering».....	63
4.11 Hvit identitet tenketankleder	65

4.12	<i>Den store utskiftningen</i>	66
4.13	<i>Etnostaten som ideal</i>	67
4.14	<i>Oppsummering:</i>	68
Kapittel 5: Nettverksbyggeren		72
	<i>Bakteppet for Spencer ideologiske utvikling i 2014- 2017</i>	72
5.1	<i>Pan-europeisk forbrødring</i>	72
5.2	<i>«Det ekte høyre»</i>	73
5.3	<i>Intervensjoner skaper flyktningstrømmer</i>	75
5.4	<i>Rasevitenskap i USA</i>	76
5.5	<i>Sørstatsrasisme etter borgerkrigen</i>	78
5.6	<i>Madison Grant og hans inflytelse på amerikansk innvandringspolitikk</i>	79
5.7	<i>Rasevitenskapen lever videre</i>	80
5.8	<i>Raserealistene</i>	82
5.9	<i>Raserealisten Richard Spencer</i>	84
5.10	<i>Inspirert av rasevitenskapen</i>	86
5.11	<i>På vei inn i offentligheten</i>	87
5.12	<i>Oppsummering</i>	89
Kapittel 6: Endelig til barriadene? Alternativ høyre blir forent for et par dager i Charlottesville		91
	<i>Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling i 2017-2020</i>	91
6.1	<i>Protesttog for hvit identitet</i>	91
6.2	<i>Alt-right-manifestet</i>	93
6.3	<i>Et hjem for å preservere familien</i>	94
6.4	<i>«Det siste mennesket»</i>	95
6.5	<i>Tradisjonelle kjønnsroller og seksuelle orienteringer</i>	96
6.6	<i>En bastion for hvite</i>	98
6.7	<i>Nordvestlige hjemlandet</i>	98
6.8	<i>Fotsoldatene for etnostaten</i>	102
6.10.	<i>Hvite områder i USA tiltrekker seg raseutopister</i>	104
6.11.	<i>Etnostatstanken lever fortsatt</i>	106
6.12.	<i>Spencers hvit nasjonalisme versjon 2.0</i>	107
6.13	<i>Alt-rights fall etter Charlottesville</i>	110
6.14	<i>Oppsummering</i>	111
Kapittel 7: Konklusjon: Ideologisk utvikling		113
7.1	<i>Ideologi og mediestrategi</i>	115
7.2	<i>Spencers alt-right som et resultat av historien</i>	117
7.3	<i>Richard Spencers alternative høyre sammenlignet med andre deler av alt-right</i>	119
7.4	<i>Voldspotensial i ideologien</i>	120

Litteratur- og kildeliste:..... 123

Kapittel 1: The Rebirth of a Nation – en alternativ nasjon av hvite

Tema for denne oppgaven er den politiske ideologien til Richard Bertrand Spencer. Han skapte, ifølge ham selv begrepet «alternative right», etter inspirasjon fra hans ideologiske forbilde den paleokonservative tenkeren Paul Gottfried. Begrepet alt-right blir knyttet til ulike aktører og miljøer, men denne oppgaven ønsker å fokusere på Spencers versjon av alternativ høyre. Grunnen til at jeg ønsker å fokusere på Spencer er at han er blant de fremste representantene for bevegelsen og at han selv ønsket å være dens ansikt utad. Spencer ønsker at etterkommerne av hvite europeere i USA skal avvise det liberale demokratiets multikulturelle samfunn. Han oppfordrer hvite europeere² til å gjenoppsøke deres slektskapsbånd til den europeiske kulturarven og ta avstand fra amerikansk kapitalisme og forbrukerkultur, fordi det fører til homogenisering av forskjellige «raser». Den globale spredningen av festdager som den irske St. Patricks-dagen, mexicanske De dødes dag eller italienske karnevalet er eksempler på at kulturelle særpregede feiringer har blitt allemannseie og er et eksempel på denne formen for kulturell ensretting. Spencer etterlyser flere festdager som feirer de Anglo-saksiske folkenes særpreg.³ Dette er et av mange eksempler Spencer viser til når han hevder at hvite blir undertrykt i en kulturkrig som fjerner USA fra sin originale europeiske kulturarv og rasemessige utgangspunkt.

Spencer bedriver en metapolitisk kamp for å utfordre hvite eliter til å skape en revolusjon i mentalitet og verdier. Denne metapolitiske kampen, som er en moderne omarbeiding av nymarxisten Antonio Gramscis teorier om hegemoni, handler om å spre ideer, holdninger og verdier i samfunnet som på lang sikt bidrar til å framskynde en dypere politisk forandring.⁴ Spencer har metapolitisk bidratt i denne politiske kampen for hvite nasjonalister med å arrangere konferanser ved hans *National Policy Institute* (NPI) og for YouTube-seere. Han skapte nettstedet *alt-right.com* i 2010 for å samle kritikere av amerikansk innvandringspolitikk og de som så på multikulturelle samfunn som ødeleggende for hvit majoritets kultur. Spencer har også en rekke bigeskjefter som utgiver av ideologisk litteratur i *Washington Summit Publishers* (WSP), redaktør i en serie av bøker med alternative høyre skribenter i *Radix Journal* (RJ) og talevirksomhet ved universiteter og konferanser.

² Som betyr hvite europeere og amerikanere

³ «Why I can 't stand St. Patrick's day», *Radix Journal*, 2020.

⁴ Bar-On 2019: 224

1.1. Oppgavens utgangspunkt og historiske bakgrunn

Den overordnede tanken bak oppgaven er å se på en enkelt aktør, miljøene rundt ham og de ideene han er inspirert av for å forsøke å anskueliggjøre hva Richard Spencers versjon av alternativ høyre-fenomenet var og er for noe. Oppgaven vil fokusere på Spencers ideologiske posisjoner og også berøre perspektiver og meninger som andre knyttet til bevegelsen kan dele. Spencer skal ikke gjøres til noen representant for en bestemt strømning innad i alternativ høyre. Meningsmangfoldet er for spredt og alternativ høyre som en protestbevegelse rommer for mange perspektiver eller uoverensstemmelser til å meisle ut ulike retninger. Selv om det er en desentralisert bevegelse som opererer på mange ulike plattformer på nettet, så kan mange som vedkjenner seg alternativ høyre se på multikultur som feil, ønske å reversere innvandringen og ha den samme målsetningen som Spencer: en hvit rasestat. Spencer skapte et nettsted som ønsket å tilby et alternativ til det republikanske parti. Spencer ble en av bevegelsens talspersoner da alt-right ble et mediefenomen under Donald Trumps valgkampanje i 2016. Bevegelsen han var en del av før alternativ høyre, de paleokonservative, representert ved blant annet hans mentor Paul Gottfried og i Patrick Buchanans *The American Conservative* (TAC), var alle kritiske til politikken til det republikanske parti og spesielt intervensjonspolitikken til partiet. De var opptatt av amerikansk nasjonalisme, kristne verdier og tradisjonell konservatisme.⁵ Spencer brukte først begrepet «alternativ høyre» i 2008 i webzinen *Taki`s Magazine* (TM), der han satt i redaksjonen. I følge George Hawley var ikke raseproblematikk knyttet til begrepet da, men det var et begrep som inkluderte alle som var mot George Bush jr-æraens konservatisme og journalistene i TM inkluderte libertarianere, paleokonservative og til og med hvite nasjonalister.⁶ Raseprofilen ble mer uttrykt i Spencers egen webzine, *Alternative Right*, i 2010. Frem til den ble lagt ned 2013 så ble begrepet bare assosiert med en håndfull nettsteder med begrenset leserskare.⁷

Etter 2013 begynte begrepet å bli benyttet andre steder i nettsfæren. Det ekstreme høyre fikk en økende tilstedeværelse på ulike nettplattformer. Rasekontroverser som involverte politiskytinger av svarte og den økte tilstedeværelsen av Black Lives Matter-bevegelsen fyrte opp rasistisk, anti-immigrant og anti-semittisk innhold på bildeforumer som 4chan og diskusjonsforumer som Reddit, i podcaster, kommentarfelt og i sosiale medieplattformer som

⁵ Wendling 2018: 17

⁶ Hawley 2017

⁷ Hawley og Thompson 2020: 5

Det skal sies at webzinen gjenoppstod med ny font og ny grafikk flere ganger av Spencer selv.

Facebook og Twitter og videodelingstjenesten YouTube. Denne nye, løst organiserte, og for det meste anonyme nettsubkulturen, uten noen sentralisert direksjon, begynte å bruke emneknaggen «alt-right». Det var ofte vanskelig å vite om det utelukkende var for å spøke og sjokkere eller om det var en seriøs politisk bevegelse.⁸ Spencer har i hovedsak brukt det for å signalisere at det er et alternativ til hovedstrømskonservatisme og for å slippe å bli forbundet med det mer belastede hvit nasjonalist-begrepet. Selv om han har snakket varmt om nettforumenes evne til å promotere billedstoff med emneknaggen «alt-right», manipulere mediene til å skrive om dem og skape publisitet rundt rasistiske og fremmedfiendtlige meninger. Han innrømmer i et VICE-intervju at dette var en bølge han red for å promotere sine egne ideer. Og at bevegelsen også påvirket hvordan Donald Trump ble oppfattet av amerikanske velgere.⁹

Fenomenet alternativ høyre ble veldig synlig under Trumps valgkamp i 2016. Inspirert av Trumps nativisme så ble nettmiljøene raskt Trumps frivillige nettarmé. Dette førte til bekymringer rundt valgkampen hans som allerede hadde brutt politiske tabuer rundt temaer som etnisitet og kjønn. Observatører ble bekymret over at Trump normaliserte rasisme på en måte som tidligere moderne presidentkandidater ikke hadde gjort. Hans mye omtalte valgkampstrateg Steve Bannon omtalte sin arbeidsgiver Breitbart News som selve plattformen for alternativ høyre, som førte til at det ble et moteord og en snakkis. Spencer hyllet valgseieren – med en postmodernistisk lek eller «trolling» ved en rekontekstualisering av elementer fra den historiske fascismen – med en tale avsluttet: «Hail Trump! Hail our people! Hail victory!».¹⁰ Selv om Trump fordømte alternativ høyre etter dette, så stoppet ikke dette planene for initiativtakere å arrangere tiårets største hvit nasjonalistmarsj i Charlottesvill, Virginia, i 2017. Et voldelig klimaks skjedde da en hvit overmakt-aktivist ved navn Alex Fields jr. kjørte inn i en folkemengde og drepte den 32 år gammel kvinnen Heather Heyer. Mange av marsjens demonstranter ble navngitt av pressen og led profesjonell og personlig bannlysning.¹¹ Flere av initiativtakerne, inkluder Spencer, ble involvert i dyre rettsaker og nettplattformene deres ble lagt ned.¹² Med en påfølgende intern splittelse i bevegelsen ble de

⁸ Ibid

⁹ «We memed alt-right into existence», *Vice*, 2016

¹⁰ Spencer har uttalt at han kommer med referanser i taler til den historiske fascismen for å spille på fordommer folk har av ham og alt rightere. Slike uttalelser har to funksjoner ifølge ham selv: skape mer medieoppmerksomhet og bli klikkagn og «trolle» motstanderne av posisjonene hans ved å spille på allerede eksisterende fordommer for å skape splid.

¹¹ Tenold Aase 2018: 329

¹² Hawley 2019: 204

såpass splittet opp at bevegelsen aldri ble forent igjen på samme måte som under Charlottesville-marsjen.¹³

1.2. Problemstilling

Denne oppgaven ønsker å utforske hva som utgjør Richard Spencers politiske ideer. Den vil ta for seg hans trinnvise ideologiske utvikling fra en ung student til en hvit nasjonalist som arbeider for en hvit rasestat. Gjennom denne kronologiske historiske undersøkelsen så ønsker jeg å utforske hvor han har hentet viktige ideer og konsepter fra i de ideologiske posisjonene hans. En hovedproblemstilling som vil følge oppgaven som en rød tråd er hvordan hans posisjoner har blitt påvirket av inspirasjonskildene hans. Oppgaven ønsker å plassere ideene hans i en idehistorisk kontekst, men også en aktuell politisk eller ideologisk kontekst. Denne oppgaven skal forsøke å gi svar på:

1. *Hvordan har Spencers ideologiske utvikling vært?*
2. *Hva utgjør hans politiske ideologi og hva skiller den fra andre alternativ høyre ideologier?*
3. *Hva har han blitt ideologisk påvirket av og hvordan har han implementert dette i sine posisjoner?*

Med utgangspunkt i Ruth Wodaks historiske diskursanalyse og Øystein Sørensens fire nivåer for radikaliseringsprosess så ønsker jeg å studere en enkelt historisk aktørs radikaliseringsprosess. Jeg har delt de aktuelle tidsepokene i Spencers liv inn i hans studietid fra slutten av 90-tallet til Ph.D-stipendiat på Duke University i 2007, politisk kommentator i 2007-2009, alternativ høyres første periode fra 2010-14, nettverksbygging med søsterorganisasjoner i Europa i perioden 2014-17 og fallet til alternativ høyre-bevegelsen etter Charlottesville i 2017. I det sistnevnte kapittelet ønsker jeg også å forsøke å oppsummere hans ideologi slik den ble konkretisert i en av oppgavens nøkkeltekster (The Alt-right-manifest, 2017). I det

Mange organisasjoner assosiert med hvit nasjonalisme, Spencers National Policy Institute (NPI) inkludert, har slitt med å leie private konferansehoteller. Men ytringsfriheten står sterkt i USA så de kan gå rettens vei og sivile frihetsgrupper som American Civil Liberties Union har en lang historie på å forsvare rasisters rett til å holde offentlige tilstillinger. Derfor har NPI hatt flere arrangementer i den offentlige Ronald Reagan-bygningen i Washington D.C. og Spencer har hatt mange universitetsforedrag ved offentlige institusjoner. Etter 2017 har teknologi selskaper som PayPal (som alt-right organisasjoner bruker for pengeinnsamling) nektet dem tilgang til deres tjenester. Også sosiale medietjenester som YouTube og Facebook har gitt organisasjoner som NPI scenenekt (deplattforming) på grunn av hatefulle ytringer og kastet dem ut av sine plattformer.

¹³ Hawley og Thompson 2020: 6-9

konkluderende kapittelet så skal jeg forsøke å gjøre en sammenfatning av Spencers ideologiske utvikling og hva hans versjon av alternativ høyre er. Med utgangspunkt i akademikere jeg har brukt om Spencers ideologi, så skal jeg også diskutere om undersøkelsen min tilfører noe nytt i litteraturen om Richard Spencer.

1.3. Avgrensning

Mye av kildematerialet er hentet fra nettet og ulike nettarkiv. Det er en styrke at Spencer har en stor tekstproduksjon og det er gode forutsetninger for å belyse hans ideologiske forvandling iløpet av en omkring 20 års periode. Men det er også viktig å være selektiv for å holde seg til temaer og konsepter som er relevante. Det å bruke Richard Spencers liv er godt egnet da hans egne nettsteder, tidsskrifter og YouTube har godt med kilder å kunne bruke for å si noe om ideologisk utvikling, men også for å sammenfatte hva han egentlig står for. Livet hans fra studietiden på starten av 2000-tallet og frem til høsten 2020 er rammen for den historiske undersøkelsen. Når det gjelder den idéhistoriske undersøkelsen så har jeg for enkelhets skyld holdt meg til hva akademikere som Thomas J. Main, George Hawley og Tamir Bar-On har sett på som Spencers fremste ideologiske inspirasjonskilder og hva Spencer selv sier i intervjuer, taler og podcaster og ikke minst skriver om i tekstene sine. Noen refleksjoner har jeg også gjort meg selv når jeg har gått gjennom tekstproduksjonen hans. Spencers ideologiske ståsted er på langt nær noe nytt, men heller en ny blanding av gamle ideer og det har vært nødvendig å gjennomgående holde meg til noen temaer og idehistoriske tradisjoner. Spencer er opptatt av raseproblematikk, utfordringer med multikulturelle samfunn og å avkle amerikansk samtidspolitikk. Omfanget av hans tekstproduksjon er grunnen til at jeg valgte å utelukkende fokusere på Spencer.

1.4. Primærkilder og litteratur

Det som har vært råmaterialet og primærkildene til denne teksten er utvalgte tekster fra *The American Conservative*, *Taki's Magazine*, *Alternative Right.com*, *National Policy Institute* (hjemmeside), *Radix- Journal- utgivelser* (og hjemmeside) og *Vanguard- radio*. Ellers er alle hans taler ved konferanser, på universiteter eller i andre sammenhenger hentet fra ulike nettarkiver og YouTube, men også ofte gjengitt på Richard Spencers egne nettsteder eller hos Greg Johnsons *Counter Currents* (nettstedet hans). Noen av uttalelsene til Spencer er også gjengitt fra sekundærlitteratur. Nettsteder som *Atlantic*, *Mother Jones*, *VICE*, *VOX*, *The*

Nation, *Jacobin Magazine* og *New York Intelligencer* har vært gode kilder med utfyllende intervjuer og observasjoner. Den anti-rasistiske interesseorganisasjonen Southern Poverty Law Centre sitter på mye kunnskap om hvit nasjonalistiske nettverk i USA og dens historiske forløp. Dette nettstedet er tydelig på å ideologisere uttalelser, så det har vært et viktig prinsipp for tekstproduksjonen å la kildene snakke for seg selv uten å velge noen ideologisk side. Så sitater og utsagn har blitt forsøkt objektivt gjengitt og må forstås ut fra sin kontekst. Jeg har oversatt mange sitater og flere av talene hans og vært nøye med å velge oversettelser som ikke minster innholdsmessig betydning. Hovedpoenget med undersøkelsen har vært å få oversikt over hva Spencer ideologisk sett objektivt står for. Hensikten med oppgaven er å forstå og ikke spekulere eller ideologisere posisjonene hans. Derfor har supplerende sekundærlitteratur også vært viktig for å skape forståelse.

Litteraturen om alternative høyre-fenomenet kom i all hovedsak etter all viraken ved Trumps valgkamp og flere akademikere kom fort på banen for å forsøke å sette ord på hva det var for noe. Den første betydningsfulle boken om nettkulturen som alternativ høyre utviklet seg i er Angela Nagels *Kill all Normies* (2017) som satte søkelyset på nettinnflytelsen bak Trump-kampanjen. Boken setter søkelyset på nettkulturen som muliggjorde den mørke humoren med misogyniske og rasistiske memer på 4chan blant annet. Det samme året kom George Hawleys *Making Sense of the Alt-Right* (2017) som fulgte utviklingen til hvit nasjonalistiske alternativ høyre på nettet. Alternativ høyre skiller seg fra tidligere rasistiske grupper med å være ungdommelig og teknisk kunnskapsrik ovenfor nye måter å kommunisere på nettet. Den var opptatt av å provosere og «trolling»¹⁴ av meningsmotstandere. Hawley forklarer bevegelsens opprinnelse, evolusjon, metoder og hvit identitetspolitiske posisjoner. Samme året kom journalisten David Neiwerts *Alt-America*. Teksten forsøker å forstå hvordan den amerikanske befolkningen kunne få Donald Trump valgt. Ved å undersøke utviklingstrekk ved amerikanske høyre-radikale og -ekstreme fra militsbevegelsen på midten av 1990-tallet til alternative høyre og deres politiske håp Trump, må Trump blant annet forstås som naturlig konsekvens av hvites følelse av meningstap i en globalisert verden. Denne type litteratur er omfangsrik (*Trumping Democracy: From Reagan To the Alt-Right* (2019) av Chip Berlet, *Identity* (2018))

¹⁴ Hawley 2019: 108

Et troll er i nettsammenheng en person som med provokasjoner ønsker å skape splid. Det kan være kommentarer på nettet som utelukkende er rettet mot enkeltpersoner med støtende karakteristikk enten av enkelt individer spontant eller koordinert fra grupper.

av Francis Fukuyama, *Fantasyland* (2018) av Kurt Andersen) og gir flere forklaringer på Trumps politiske suksess.

Den første boka som tok tak i de ideologiske røttene var *The Rise of the Alt right* (2017) av professor i statsvitenskap Thomas J. Main. Den følger de ideologiske sporene til bevegelsen tilbake til det konservative tidsskriftet *National review* og paleokonservative-avhopperne Peter Brimelow. Main har også intervjuet sentrale aktører, inkludert Spencer, og ser på selve bevegelsens kortvarige historie. BBC-journalist Mike Wendlings *Alt-right: From 4chan to the White House* (2018) er mer lik Nagels med fokus på nettkulturen som knyttes til alternativ høyre. Boka er en analyse av hva sentrale aktører står for og har viet et helt kapittel til voldelige terroristers bånd til nettforum som 4chan. Det samme året kom en bok fra noen som selv knyttes til bevegelsen, antologien *The Alternative Right* av Greg Johnson. Den inneholder 35 temaessays av aktører i bevegelsen som Jared Taylor, Kevin McDonald og Colin Liddell om det de oppfatter som viktige temaer i bevegelsen. Taylors bidrag handler om raserealisme som et nøkkelbegrep for å forstå hva alternativ høyre er. Spencer selv er utelatt da Johnson og han hadde røket uklar med Johnson etter at de først hadde støttet hverandre på sine respektive nettsteder.¹⁵

I 2019 kom boka om ulike idéhistoriske inspirasjonskilder i alternativ høyre-universet i *The Key Thinkers of the Radical Right* av Mark Sedgwick som redaktør. Ulike eksperter på ekstreme ideologier gjennomgår «revolusjonære konservative»¹⁶ tenkere som Julius Evola, Oswald Spengler og Carl Schmitt. Så analyseres etterkrigstidens Alain de Benoist og Guillaume Faye knyttet til Det franske nye høyre (FNH) og paleokonservative ideologer som Paul Gottfried og Patrick Buchanan. Og boken avsluttes med samtidtenkere som Richard Spencer, Curtis Yarvin og Daniel Friberg. Spesielt kapittelet av professor i etterkrigsfascisme Tamir Bar-Ons kapittel om Richard Spencer har vært interessant i denne oppgaven. George Hawley er kanskje den forskeren som har fulgt opp med flest bokverk om alternativ høyre og i 2019 kom *The Alt-right: What Everyone Needs to Know*. Boka kan kalles et oppslagsverk om viktige begreper og sjargong skapt på nettet, taktikk for politisk innflytelse, innflytelseskilder og sentrale aktørers ideer. Journalisten Vegard Tenold Aase har vært tett på

¹⁵ Greg Johnson sitt nettsted heter Counter Current Publishers, og er kanskje det mest aktive av alle hvite nasjonalistiske webziner.

¹⁶ Begrepsparet står nærmest som et oxymoron her da revolusjonær og konservativ vanligvis betyr det motsatte av hverandre. Denne skolen av tenkere var modernitetskritikere og så på demokratisk-liberale stater som tilbakeskritt sammenlignet med hvordan aristokratiske samfunn hadde blitt styrt før den franske revolusjonen.

Matthew Heimbach (Traditionalist Workers Party) og andre i det amerikanske ekstremistmiljøet og skrevet en på-innsiden-bok om beslektede miljøer til hvit identitetsgruppene i alternative høyre i *Alt du elsker, skal brenne* (2019). *The Alt-Right: Politics and Ressentiment* (2019) av filosofiprofessor William L. Remley sporer de filosofiske ideene til tradisjonalismen og hvorfor de er viktige for å forstå alternativ høyre. *Proud Boys and the White Ethnostate* (2019) av historiker Alexandra Minna Stern studerer viktige termer og konsepter i bevegelsen og hvordan frykten for «den hvite utskiftningen» preger tankesettet. Miljøet rundt Hate Not Hope (interesseorganisasjon for bekjempelse av rasisme og hatretorikk) undersøker de internasjonale nettverkene som blant annet Spencer har utviklet for likesinnede hvite identitære i Europa og USA i *The International Alt-right* (2020). medforfatter Patrick Hermansson er også kjent for dokumentaren *Undercover in the Alt-Right* (2018) der han blir fortrolig med flere i bevegelsen og via skult kamera følger opptakten til «Unite the right»- marsjen i Charlottesville i 2017. Litteraturen om alt-right veksler mellom å være en form for undersøkende journalistikk, kritikk fra aktivister som har aktivt kjempet mot alt-right (Hope Not Hate) og innspill fra politiske ideologer innen bevegelsen som Greg Johnson til forskningslitteratur fra George Hawley, Mark Sedgwick og Thomas J. Main.

1.5. Metode

Historieprofessor Øystein Sørensen har sett på radikaliseringsprosesser hos enkelt individer og laget et skjema for radikalisering.¹⁷ Disse prosessene skjer i mange former og endestasjonen er ikke nødvendigvis terrorhandlinger. Det må presiseres at skjemaet er en abstraksjon og tar utgangspunkt i idealtyper og blir en forenkling over utviklingstrinn som stadig mer radikale kan ta. Modellen tar høyde for hybrider og glidende overganger mellom dem. Det første nivået defineres av utstrakt misnøye med ens egen situasjon og mer allment med samfunnsutviklingen. Elitene i samfunnet, spesielt innenfor politikken, omtales som uvitende, dumme og naive. Tematikker som opptar på dette nivået kan være multikulturalisme, globalisering, masseinnvandring og antifeministiske og -islamistiske holdninger. Ifølge Sørensen kan en også være opptatt av diskriminering av inngrupper, sosial urettferdighet og statlig sanksjonert rasisme. Han presiserer at et avgjørende poeng er at misnøyen holdes innenfor demokratiske rammer. En kan bare slåss mot urettferdigheten i

¹⁷ Sørensen 2021: 33- 36

Sørensen har gitt meg tilgang til metoden hans fra en bok som er forventet gitt ut i 2021.

argumenter og debatt for å påvirke. Posisjonene på dette nivået er ikke antidemokratiske og må tolereres hvis prinsipper om ytringsfrihet skal gjelde.

Innenfor det andre nivået så skifter bevisstheten til at elitene i samfunnet vet hva det driver med. Det er med andre ord bevisst onde. Mistroen mot elitene på dette nivået vil være mer tilspisset og systematisk. Først og fremst vil nivået kjennetegnes av konspirasjonstenkning. Et eksempel som Sørensen nevner er Eurabia-forestillingen. Det foreligger en samordnet konspirasjon av maktfolk som ønsker å skape en ny verdensorden. Personer innenfor dette nivået vil ha tilbøyeligheter til nivå tre, men det som mangler er et ideologisk alternativ til det eksisterende systemet. Det tredje nivået kjennetegnes av revolusjonære posisjoner. Her fastslår en at hele systemet må fjernes. Det nye systemet er en ny samfunnsorden med et nytt politisk system og nye verdier. Voldsbruk blir ikke forfektet på dette nivået, men det utelukkes ikke som virkemiddel hvis tilstanden tillater det eller at en må handle ut fra selvforsvar. Et viktig poeng Sørensen trekker frem er at revolusjonære, ikke-voldelige bevegelser vil kunne sympatisere med voldsbruk utført av andre tilhengere av samme eller lignende revolusjonære ideer og dette gjelder spesielt i land med andre samfunnsmessige utfordringer eller strukturelle problemer. På det siste nivået vil en dog finne voldsbruk som akseptabelt her og nå. Sørensen antar at overgangen til dette siste nivået vil være svært høy.¹⁸

Flettet inn i oppgavens metodikk er også lingvistikkprofessor Ruth Wodaks historiske diskursanalyse. Oppgaven bruker deler av det rammeverket Wodak tilbyr i sine diskursanalytiske studier. Den historiske konteksten er tatt med i analysen av tekster.¹⁹ Tekster er i denne sammenheng forstått som både sammensatte (i form av YouTube-klipp blant annet som tekstlige uttrykk med flere tegnsystemer) muntlige (podcaster eksempelvis) og skriftlige (tekster fra webziner og andre nettsteder). Denne oppgaven trekker inn tekster fra 1700-tallets raseteoretikere til moderne hvite nasjonalister og der det er nødvendig brukes historisk kontekst som et bakteppe for å forstå ytringene bedre.

¹⁸ Ibid

¹⁹ Wodak 2015: 2

1.6. Idehistorisk bakgrunn for Richard Spencers alternative høyre og begrepsavklaring

Spencers form for hvit nasjonalisme myntet på hvite europeere er sterkt inspirert av et utvalg europeiske og amerikanske filosofiske og politiske tenkere. Alle har det til felles at de er sterkt kritiske til sin samtids etablerte sannheter, anti-liberalister og anti-egalitære (gjerne med et ønske om å bevare en form for kultur eller rase). Alle tenkere Spencer har latt seg inspirere av har en eller annen form for løsning på samtidens misére. Mange har en forkjærlighet for et Europa basert på enhetlige og homogeniserte kulturer uten andre unaturlige kulturimpulser. Spencer, som er kjent for å sitere mye i talene sine, er overbevist om at, som den tyske filosofen Hegel anerkjente med sitt historiesyn, europeere er unike og i sentrum for historiens utvikling.²⁰ Spencer benytter seg av den europeiske idéhistoriske arven for å hente poenger til det altoppslukende målet: å vinne over hvite europeere til raseutopiene hans.

Den store intellektuelle åpenbaringen hans var å lese Fredrich Nietzsche. Nietzsche kritiserte verdisynet til kristendommen for å være en form for slavemoral som setter den sterkeste rett tilbake. I *Moralens genealogi* (1887) dyrket han den sterke som lever livet uavhengig av den gjense moral, uten samvittighetsnag. Boka er et angrep på sin tids moraltenkning være seg religiøs eller ideologisk. Spencer har uttrykt at Nietzsche fikk han til å se verden på en annen måte og professor i politisk vitenskap Ronald Beiner mener at Spencers forakt for sin egen samtids middelmådighet minner veldig mye Nietzsches devaluering av europeisk moral. Spencer uttalte i et intervju i Rolling Stone i 2016: «Det er ingen høyere verdier enn å ha en pensjon og dø i senga. Jeg finner det djupt patetisk. Så jeg mener at vi trenger litt mer kaos i vår politikk, vi trenger kanskje litt mer fascistisk holdning i vår politikk».²¹

Modernitetskritikere fra mellomkrigstiden som Carl Schmitt, Oswald Spengler og Julius Evola er navn Spencer til stadighet trekker frem. Alle knyttet til den konservative revolusjonære bevegelsen i mellomkrigstiden. Juristen og den politiske teoretikeren Carl Schmitt kritiserer demokratiets sendrektighet og så for seg ulike scenarioer som rettfærdiggjorde å sette til side loven for den politiske ledelsen. I hans *Konseptet av det politiske* (1926) så laserte han distinksjonen venn-fiende for å anskueliggjøre hva som kan være en stats eksistensielle fiender. Ifølge Bar-On så anser Spencer Schmitt for å være en

²⁰ «Long live the Emperor!», NPI, 2016

²¹ Beiner 2018: 1

tenker som hater parlamentarisk debatt og var en tilhenger av en stat som var handlekraftig og voldelig og en tilhenger av den ultranasjonalistiske saken. «Politikk er uunngåelig brutal» og «staten er krystallisert vold», ifølge Spencer.²²

Den første utgaven av webzinen²³ *alright.com* hentet så mye inspirasjon fra mellomkrigsfascisten Julius Evola at Spencer selv stemplet det som «radikalt tradisjonalistisk» etter Evolas tradisjonalistiske retning. I Evolas *Revolt Against the Modern World* (1934) presenterer han dette idealiserte tradisjonelle samfunnet som skal erstatte dagens liberalistiske, egalitære og demokratiske samfunn. Dagens samfunn er ved endetiden (Kali Yuga) på grunn av materialistiske og spirituelt degenererte samfunn og botemiddelet er en tradisjonell spirituell gjenoppvåking. Dette tradisjonelle samfunnet er elitistisk. Spencer siterer Evola ved flere anledninger, og sier i et intervju med *Red Ice Radio*, at dagens multikulturelle samfunn vil tilslutt oppløse seg selv, så det er bare å «ri tigeren ut».²⁴

Novelle Droite (Franske nye høyre) var også inspirert av modernistekritikken til Evola. Grunnleggeren Alain de Benoist motsatte seg kristendom, menneskerettighetene, nyliberalismen, representativt demokrati, egalitarianismen og det han så på manifestasjonen av disse ideene: USA. De Benoist er kjent for å ha skapt begrepet etnopluralismen, som på papiret likestiller kulturer og sivilisasjoner, og det er et konsept som handler om å bevare og på gjenbyrdig vis respektere grensesatte etno-kulturelle regioner.²⁵ De Benoist har inspirert senere innvandringskritiske bevegelser som 2000-talls fenomenet identitærbevegelsen. De er i opposisjon til politiske elites tro på multikultur og liberalisme. Ifølge journalisten Rasmus Hage Dallands reisebok *Identitær* (2019) så fokuserer bevegelsen på kulturell bevaring for mennesker med europeisk avstamning. Og flere intervjuede snakker om konspirasjonsteorien «Den store utskiftningen» der innfødte europeere blir byttet ut med innvandrere via innvandring og høye fødselstall. Målet er en «reconquista» med historisk alludering til de katolske kongenes erobring av Spania fra maurerne i middelalderen.²⁶

²² Bar-On 2019: 231

²³ Jeg bruker begrepet gjennomgående i teksten og det er rett og slett et tidsskrift på nettet med artikkelutgivelser det er mulig å kommentere på for lesere.

²⁴ «Cuckservatives, Social Justice Warriors and the White Problem», *Red Ice Radio*, 2015

Riding the Tiger (1961) vektlegger å finne sin indre frigjøring og via den kunne fjerne seg fra byrden ved den moderne verden. Evola identifiserer mennesketyper som klarer å «rid tigeren» (dagens moderne tilstand) og som kan transformere destruktive prosesser til indre frigjøring.

²⁵ Bar-On 2001

²⁶ Hage Dalland 2019

Idéhistoriske tradisjoner fra USA er også del av inspirasjonskildene til Richard Spencer. Raserealismen representert ved Jared Taylor, er en historisk videreutvikling av rasevitenskapen i USA, ser på hvite og svarte samt andre raser som såpass forskjellige at de ikke kan leve likestilte i det samme samfunnet. Taylors raserealisme fokuserer på intelligensforskjeller, svart kriminalitet og frarøvelse av hvites hegemoniske kulturelle og sosiale makt.²⁷ Taylors hvit nasjonalistiske konferanser har vært et samlingssted for mange som assosieres med alternativ høyre. Alt-right kan forstås som en interessebevegelse for hvite politiske aktivister. Betegnelsen er et samlebegrep for ytre høyre og hvite nasjonalister basert i USA, men har også inspirert andre internasjonale avstøpninger.²⁸ Du vil finne høyreradikale og høyreekstreme som assosieres med alt-right samt medlemmer som avstår fra hvit identitetspolitikk, men er enige med annen kritikk av det politiske etablissementet i USA Disse kalles alt-lite og innbefatter blant annet den politiske kommentatoren Milo Yiannopoulos og Trump rådgiveren Steve Bannon. De deler ikke den samme etniske nasjonalismen som Spencer, men deler flere anti-feministiske, immigrantkritiske, opposisjon til politisk korrekthet og misogyniske posisjoner.²⁹ Hermansson (m.fl.) definerer alternativ høyre som en gruppe eller enkeltpersoner som opererer på internett. De tror at hvit identitet er under angrep fra pro-multikulturelle og liberale eliter og såkalte «social justice warriors» (sosiale rettferdighets krigere), som bruker politisk korrekthet for å undergrave vestlig sivilisasjon og rettighetene til hvite menn.³⁰

I denne oppgaven refererer jeg til hvite nasjonalister. For å ramme inn i det begrepet så har Damon Berry en oppklarende definisjon. Han beskriver dem som «raseproteksjonister» som anser den hvite rase som utsatt for fare og at det er plikten til enhver hvit mann og kvinne å gjøre hva de kan for å hindre at hvite blir biologisk utryddet.³¹ Prosesser som pågår i dagens samfunn, gjerne forklart med «Den store utskiftingen», er med på å forringe kulturen til hvite og gjøre de rasemessige båndene mellom dem svake, eller holder på å gjøre dem til en minoritet i egne land. Det er selvfølgelig grader av hvor prekært det haster å gjøre noe og en faktor som spiller inn for dem som velger å handle med terror er hvor langt de er kommet i

²⁷ «Jared Taylor», *SPLC*, 2018

²⁸ Her i Norge er Hans Jørgen Lysglimt Johansen og hans politiske parti Alliansen nærliggende å sammenligne. Hans «nasjonalisme med et glimt i øye» avviser også multikulturalismen og er opptatt av å begrense innvandringen for å bevare en etnisk norsk majoritetsbefolkning. Johansen er opptatt av å skille kulturer fra hverandre fordi rasene er forskjellige. Også det norske ytre høyre partiet Selvstendighetspartiet kan kobles opp mot flere av Spencers posisjoner som at de er opptatt av «Den store befolkningsutskiftingen».

²⁹ Main 2018: 208

³⁰ Hermansson og Lawrence 2020: 256

³¹ Hawley 2019: 12

radikaliseringsprosessen som Sørensen beskriver. Hvit nasjonalisme skiller en fra hvit overmakt. En som forfekter hvit overmakt ser på andre raser som underlegne den hvite, europeiske manns kultur og har hierarkiske oppfatninger av rase.

Det er mange skridende overganger og forskere fortsetter å utvikle begrepene om høyre-radikalisme og -ekstremisme i takt med stadig utvikling av ytre høyregrupper verden over. Men i denne oppgaven følger jeg ekstremismeforsker Anders Ravik Jupskås og Iris Beau Segers definisjoner. Høyreekstreme karakteriseres av anti-demokratisk opposisjon mot likhetsideen og tilbøyelighet til å praktisere vold for politiske overbevisninger. Det er også assosiert med rasisme, xenofobi, ekskluderende nasjonalisme, konspirasjonsteoretiske forestillinger og tro på autorianisme.³² Høyreekstreme vil finne seg på nivå fire i Sørensens radikaliseringsskjema. Høyre-radikale er videre karakterisert ved illiberal opposisjon av likhetsideer og vil da være kritiske til minoritetsrettigheter, men vil ta full avstand fra voldsbruk. Høyre-radikale kan forfekte en etnonasjonalisme, anti-statlig populisme og i noen tilfeller en religiøs fundamentalisme.³³

³² Ravik Jupskås og Beau Segers 2020: 7

³³ Ibid: 9

Kapittel 2: Fra privilegert overklassegutt til høykulturelle og europeiske lengsler

Bakteppe for Spencers ideologiske utvikling i perioden 2000- 2007

Starten av 2000-tallet er kjennetegnet av George W. Bush og krig mot terror i kjølvannet av 11/9 2001. Krigene i Irak og Afghanistan møtte etterhvert delte meninger i Kongressen, og med anti-terroriltak innenlands så ble polariseringen i amerikansk politikk forsterket. Etter orkanen Katrinas herjinger i 2005 så sviktet det føderale hjelpearbeidet, som medførte unødvendige lidelser for spesielt den svarte befolkningen som ble rammet hardest.

Beskyldinger om strukturell rasisme ble en del av følgene etter katastrofen. Den hvite nasjonalisten Jared Taylor brukte katastrofen til å påpeke hva som skjer når svarte blir overlatt til seg selv. «Da forsvinner vestlig og hvilken som helst form for sivilisasjon.» (egen oversettelse)³⁴ I 2006 gikk spansktalende fra latinamerikanske land forbi afroamerikanske som den største minoriteten. Presidentskapet var også plaget av utfordringer med hva en skulle gjøre med om lag tolv millioner innvandrere uten lovlig opphold. Flere stater forbød også ekteskap mellom likekjønnede på slutten av Bush-administrasjonens regjeringstid.³⁵ Spenningen mellom liberal og konservativ politikk vedvarte også gjennom Bush-epoken, men det var også intern spenning i det republikanske partiet. Richard Spencer skulle bli en dedikert Bush-kritiker og som student skulle han lese modernitetskritiske filosofer som Nietzsche og Schmitt som skulle ha stor innflytelse på han.

2.1 Oppvekst i Dallas

Richard Bertrand Spencer ble født i Boston, Massachusetts, i 1978. Den kalde krigen var på vei til å intensiveres etter gjentatte spenninger mellom supermaktene med den sovjetiske invasjonen av Afghanistan som en veldig tilspising i det påfølgende året. *Dallas*, som introduserte såpeoperaen til norske TV-tittere på starten av 90-tallet, ble vist for første gang på CBS i april dette året. Familieintrigene i den amerikanske oljebransjen, det materialistiske fokuset på penger og overdådige eiendommer, er sannsynligvis noe en senere utgave av Spencer ville ha sett på som vulgært, verdiløst og ribbet for kultur. Det var uansett i Dallas, Texas, Spencers skulle vokse opp i den tysk, fransk og irskættede familien Spencer-née

³⁴ «Jared Taylor», *SPLC*, 2014

³⁵ Bjøl 2012

Dickenhorst i rikmannsstrøket Preston Hollow, som er betraktelig mer homogent bestående av hvite amerikanere enn i sentrums-Dallas. Preston Hollow er ikke kjent for rancher, men store inngjerdede eiendommer og luksusvillaer. Her skulle Spencer leve sine første år i et privilegert liv med visshet om at det aldri skulle skorte på penger grunnet arvepenger fra bomullsfarmene i Louisiana og en lang rekke med advokater, leger og bankfolk i familien.³⁶

Spencer sier selv at oppveksten ikke sier noe om hvem han egentlig er. I et intervju med *The Atlantic* hevder Spencer at han reagerte på mentaliteten i Dallas. «Det var et penge- og klasseorientert samfunn. Der det viktigste var å ha den største bilen, det største huset eller de største puppene» (egen oversettelse). Det var ikke noe felleskap, høykultur, som Spencer senere skulle fordype seg i på utveksling i Tyskland, eller følelse av storhet utover å ha et generisk samlebandshus. Foreldrene omtaler han som typisk republikanske og selv om han vedgår å ha stemt George Bush jr. ved valget i 2000, så hevder han at han før dette ble naturlig tiltrukket av kontroversielle politikere som har stilt til valg som republikanere, som Ku Klux Klan (KKK)- lederen David Duke og Patrick Buchanan. Spesielt nonkonformisten Buchanans form for republikanisme (paleokonservatisme) appellerte til han da han ble oppmerksom på Buchanans politikk under valgene i 1992 og 1996. På denne tiden hevder Spencers at hans politiske tilhørighet var preget av at han så på demokratene som noen som ønsket å hjelpe de svakerestilte i samfunnet, mens republikanerne hadde et fokus som passet mer inn i hans syn på verden: en politikk for den sterke mann som ikke nødvendigvis hyllet egalitære idealer.³⁷ Det er vanskelig å vurdere hvor dypt inne i disse politikerne Spencer var i tenårene, og det kan tenkes at han heller ønsket å bygge et omdømme for radiokretsen sin, da han gjennomgår innflytelsen deres noe overfladisk i sitt *Vanguard*-radioprogram. Det er mer naturlig å snakke om en senere påvirkning da han stemte på konvensjonelle politikere frem til 2004.³⁸

Selv om Spencer følte på tomheten ved den amerikanske kulturen som var bakteppet for hans oppvekst i Dallas på 80- og 90- tallet, så er hjembyen hans fylt med hvit overmaktsymbolikk fra Konføderasjonens tid på 1860- tallet. Skoler i Dallas bærer navnene til flere Sørstatsgeneraler, som Robert E. Lee, Stonewall Jackson og John B. Hood. Under oppveksten hans var det en samling statuer som hyllet de samme generalene i Pioneer Park Cemetery

³⁶ «His kampf», *The Atlantic*, 2017

³⁷ «Become Who You Are», *Vanguard-radio*, 2013

³⁸ I 2004 valget så stemte han på Al Gore som en tydelig motstemme mot George W. Bushs «krig mot terror»

(som nylig har blitt flyttet på grunn av de nasjonale protestene rundt dødsfallet til den svarte mannen George Floyd).³⁹ Sørstatsromantikeren Spencer finner jeg lite av i kildematerialet før han blir en profil i den hvite nasjonalistbevegelsen. Det er uansett dette som er bakteppet for hans formative år, og han skulle komme til å trekke inn sin egen særegne oppfatning av hva som virkelig utgjør hans versjon av USA ved senere anledninger. Under studietiden så var det riktignok mot Europa han søkte til og noe som opplevdes mer substansielt enn den kulturen han kom fra.

2.2 Nietzsches slave- og herremoral

Spencer ville selvrealisere sine intellektuelle ambisjoner ved å flytte til New York for å studere engelsk og musikkhistorie i 1997. Her ble hans interesse for Richard Wagner og den tyske filosofen Friedrich Nietzsche vekket for alvor. Han har i gjentatte intervjuer, etter at han ble kjendis ved å være en hvit nasjonalist som omfavnet Trump under 2016-valget, påpekt at han ble «red piller» av å lese *Moralens genealogi*. Metaforen er hentet fra populærkulturen, som Spencer bruker aktivt i retorikken sin, og er et begrep som er fra sci-fi- filmen *The Matrix* (1999). Hovedpersonen blir gitt et valg mellom å velge den røde pillen (å kunne se virkeligheten slik den virkelig er) og den blå pillen (å leve i fortsatt uvitenhet). Begrepet ble først brukt innenfor nettforumer som var opptatt av menns rettigheter, men i alt-right sammenheng så er det å bli «red piller» å bli klar over rasemessige forskjeller og jøders inflytelse på amerikansk samfunnsliv.⁴⁰ I samtale med Jonathan Bowden, en tidligere konservativ politiker som gikk over til det nyfascistiske British National party, utdyper Spencer at da han leste *Moralens genealogi*⁴¹ så gjorde Nietzsches differensiering mellom den antikke verdens syn på hva som er god og dårlig moral opp mot den kristne morallæren og kritikk av kristendommens slavemoral, et veldig inntrykk: «Den gjorde at jeg revurderte noen

³⁹ «The Elite Roots of Richard Spencer's Rascism», *Jacobin Magazine*, 2016.

⁴⁰ Hawley 2019: 113/114.

Spencer har aldri vært antisemittisk i retorikken sin, men har sagt at han har den samme målsettingen som jøder ved staten Israel. Spencer vil også danne en folkestet (i hans vokabular en etnostat) basert på etnisitet. Han har kalt seg selv en «hvit sionist».

⁴¹ Nietzsche 1994.

Moralens genealogi er en moralfilosofisk diskusjonsbok som er kritisk til det Nietzsche oppfatter som det undertrykkende moralsynet til kristendommen. Det nærer på skyldfølelse og har en forlangende og straffende skaper, i motsetning til de antikke greske gudene. Nietzsches stil er preget av gåter og kontradiksjoner og kan ofte oppfattes på forskjellige måter, men hovedpoenget hans er at sannheten med stor s ikke finnes og en heller må bruke livet på å forstå forskjellige perspektiver enn å låse seg til en religion eller en ideologi. Det at han er så kritisk mot det bestående har gjort han til en favorittfilosof blant alt-right-bevegelsen fordi han dekonstruerer, slår hull i tabuer og opponerer mot det etablerte.

av de mest elementære rettesnorene av mitt verdenssyn».⁴² Nietzsches kritikk av kristendommens slavemoral har inspirert, ifølge Spencer selv, han til å revurdere politiske ideer som USA er tuftet på som for eksempel likhetsideologien i *Uavhengighetserklæringen*.

Etter endt bachelor dro Spencer til Chicago for masterstudier og videre studier i filosofer som tyske Carl Schmitt og Nietzsche. Sistnevnte influerte ikke bare Richard Spencer, men han influerte også senere generasjoner som har påvirket Spencer for eksempel de konservative tyske revolusjonære tenkerne Carl Schmitt og Oswald Spengler. Nietzsche inspirerte Schmitt og Spengler med et nådeløst oppgjør med kristendommens slavemoral som skaper dårlig samvittighet, så Nietzsche mente at menneskene trengte en herremoral som gjør at de kan leve friere. Begrepene slave- og herremoral hentet fra *Moralens genealogi* brukte Nietzsche for å vise hvordan kristenmoral har fungert som et maktmiddel for elitene for å skape underdanighet, men også hvordan kampen for demokratiske rettigheter og mer frihet og likhet holdt på å gjøre samfunnet gjennomsyret av slavemoral.

Nietzsches tekst utkom i et nylig samlet Tyskland. Det nye Tyskland møtte motstand fra prøyssiske landeiere med færre lovforankrede særrettigheter og den katolske kirken som mente at Bismarcks kulturkamp mot katolsk påvirkning i skolesystemet og restriksjoner mot katolsk praksis undergravde dem. Bismarcks praktiske realpolitikk ble gjennomført for å tekkes de nasjonalliberale. I denne perioden var Tyskland en av verdens hurtigst voksende industrinasjoner og Bismarck var besatt av å hindre sosialistiske krefter, men måtte gi tapt for sosialistisk innflytelse i tysk politikk mot slutten av århundret.⁴³ Nietzsche utformet ideene sine om herre-/slavemoral i en tid der stadig flere grupper ble integrert inn i politisk deltakelse, og han kunne bevitne overgangen fra de store hierarkiske imperienes tid til mer liberalistiske demokratiske land. Nietzsche kobler herremoral til det frie og sterke menneskets moral som er basert på selvtillit og stolthet, i kontrast til de undertrykte slavemoral som karakteriseres av angst, ydmykhet og medlidenhet. Nietzsche kobler kristenmoralen opp mot slavemoralen, og sier også at innføring av kristendommen som statsreligion har påført Vesten slavemoral, mens de antikke samfunnene Hellas og Romerriket hadde base i herremoral. Nietzsche så demokratiseringsprosessen i hans samtidige Europa som den samme overgangen til å gjøre alle like ved å gjøre alle om til målbærere av slavemoral.⁴⁴ Med

⁴² «The Uses and Abuses of Nietzsche», *Vanguard*, 2011.

⁴³ Palmer, Colton og Kramer 2007: 595/596

⁴⁴ Nietzsche 1994

moralsynet sitt ønsket Nietzsche å utfordre hva som er godt og galt for mennesket og beklaget at den altruistiske kristenmoralen erstattet moralen og krigerverdiene i det gamle Hellas.

2.3 Studieopphold i Europa

Disse tankene tok Spencer med seg på et utvekslingsopphold i Tyskland i 2002-03. Spencer fikk rikelig med tid til å fylle lengslene etter høykultur i området rundt München. Ved siden av studiene så jobbet han som løpegutt på Den statlige operaen i Bayern. På denne tiden var de nasjonalistiske og anti-immigrant- partienes fremvekst merkbar i Europa, med Vlaams Belang i Belgia, Nasjonal Front i Frankrike og Jörg Haiders Frihetsparti i Østerrike. Det var også i Frankrike at den identitære bevegelsen ble startet med Jeunesses Identitaires i 2002, opprettet som en reaksjon på innvandringen fra andre kontinenter.⁴⁵ Spencer leser tyske filosofer som Schmitt, Nietzsche og Johan Gottfried von Herder på originalspråket. Herder var en av stemmene for *Sturm und Drang-bevegelsen* i Tyskland mot slutten av 1700- tallet.⁴⁶ Herder lanserte ideen om at menneskeheten er inndelt i en rekke kulturer, folk eller nasjoner. Hver form for kultur, folk eller nasjon har sin unike egenart som må forstås på sine egne premisser. Hvert folk er forankret i en folkeånd. Denne «folkesjelen» kommer til uttrykk i alle folkets kulturelle frembringelser.⁴⁷ Via Herder lærte Spencer at hvert folk ikke bare kan skilles fra hverandre ved hudfarge, og at rasekonseptet også inneholder en etnisk åndelig komponent som skiller folk fra hverandre. Den hvite europeiske folkeånden som Spencer reflekterte over på starten av 2000- tallet hadde ut fra hans forståelse blitt formet av protestantisk kristendom.⁴⁸

Carl Schmitts kritikk av demokratiet ble også lest av Spencer i Tyskland. Schmitt er mest kjent for å ha vært nazistenes egen jurist som jobbet for lovgivning for et mer statsstyrt ovenfra- og ned system i det nye føderalistiske demokratiet i Weimar. Schmitt utga *Politisk teologi* (1922) der han skapte en konstitusjonell teori om at det liberale parlamentet var utdatert, og som han senere brukte for å rettferdiggjøre styre gjennom presidentforordninger.

⁴⁵ Dalland 2020: 18

⁴⁶ Frøland 2017: 32

Betegnelsen blir brukt om en romantisk litterærbevegelse som dyrker det geniale enkeltmenneskets opprør og reaksjoner mot samfunnsmessige urettferdigheter. Johan Wolfgang von Goethe og Friedrich Schiller er andre nevneverdige forfattere knyttet til bevegelsen.

⁴⁷ Ibid: 54

⁴⁸ «His Kampf», *The Atlantic*, 2017.

Spencer kaller seg ateist, men sier også at han er en kulturell kristen fordi han beundrer hvordan kristendommen historisk har samlet hvite europeere. Han er mer opptatt av kristendommen som samlende for hvite og verdsetter kristen estetikk som arkitektur, helgenkult og hvordan kristne herskere fra middelalder blir gjengitt i kunsten.

Han argumenterte for den sterke stat der den suverene må få bestemme under en unntakstilstand. Enhver regjering må ha inkludert i konstitusjonen en diktatorisk mulighet til å tillate, når det er nødvendig, for raskere og mer effektive avgjørelser enn å gå gjennom parlamentariske diskusjoner og kompromisser.⁴⁹ I 20-tallets Tyskland bevitnet Schmitt det politiske kaoset i Weimarrepublikken og dens håndtering av hyperinflasjonskrisen i 1923 og den store økonomiske krisen i 1929, som åpnet politiske muligheter for Adolf Hitlers nye parti. Krisene skapte et moralsk tomrom og mistro mot samfunnet for menneskene som mistet sparepengene, pensjonen og arbeidet sitt.⁵⁰

I følge filosofiprofessor Lars Fredrik Svendsen ser Schmitt på det politiske som definert av skillet mellom venn og fiende. En politisk handling oppstår ut fra behov om å preservere selvet og ødeleggelsen av hva enn som truer selvet, og det er lite rom for å overvinne opposisjon via endeløse diskusjoner. Så når krigsfaren er virkelig så må staten agere med politisk handling for å bevare seg selv, og på samme måte eliminere fiender innenfor staten. Det vil si alle som ikke passer inn i det samfunnets homogene hele.⁵¹ Schmitt var en forkjemper for autoritære statskonstruksjoner der han så på endeløse debatter som meningsløse, og selv om han offentlig uttrykte støtte som medlem av nazipartiet og jurist for Hitlers tredje rike, så var han veldig ambivalent til det totalitære styret han jobbet for.⁵²

Det er liten tvil om at Spencer på senere tidspunkt bruker ideer fra Herder, Schmitt og Nietzsche som del av et resonnement for en mer elitistiskorientert hvit rasestat. Der var han ikke i 2002-03. Ifølge han selv så var det først og fremst Nietzsche som formet hans syn på livet som en kamp en måtte overvinne og at liberalistiske målsettinger som at alle skal ha komfortable liv bare førte til pregløs konformitet og latskap. Livet er en konstant streben og det er gleden ved å overkomme den som er meningen med det hele. Nietzsches diagnose på sitt samtids-Europa som nihilistisk ser ut til å ha appell hos studenten Spencer. I en verden der verdisystemet er brutt ned så blir menneskene kun opptatt av de basale behovene og reduserer livene sine til enkle transportetapper der det handler om å ha det behagelig. Det virker som om Spencer under et studieopphold i den lille tyske byen Prien am Chiemsee fant svaret på hva som skulle fylle dette tomrommet. Her kunne han dra på dagsturer til det storstilte

⁴⁹ Sedgwick (red.) 2019: 36

⁵⁰ Palmer, Colton og Kramer 2007: 771

⁵¹ Svendsen 2010: 125

⁵² Sedgwick (red.): 40

Neuschwanstein, et bestillingsverk av kong Ludvig den andre av Bayern, og beundre 1800-talls romantisk arkitektur. Spencer så på omgivelsene rundt den lille byen tett inntil landegrensene mot Østerrike med misunnelse og kaller dette lille samfunnet for autentisk. Det som gjør det ekte er den homogene etniske og religiøse befolkningen. Spesielt stort inntrykk gjorde et luthersk samstemt kor i en lokal kirke. En dypt historiskforankret kultur som med sine monumentale historiske bygg og befolkningsmessige ekthet var det diametralt motsatte av Dallas der det eldste bygget var et kjøpesenter. Etter denne opplevelsen ville Spencer bli europeer.⁵³

Tilbake i Chicago så fortsetter Spencer studiene og begynner å abonnere på nyhetsbrev fra den hvit nasjonalistiske tenketanken American Renaissance (AmRen) ledet av Jared Taylor. AmRen har blitt en webzine, YouTube-kanal og konferansen han årlig avholder er et samlingssted for anti-svarte rasister og forkjempere for eugenikk. Taylor publiserer pseudo-vitenskapelige tekster om raseforskjeller og han blir ansett som en samlende person for raserealistene i USA, men også fra andre verdensdeler. Alle er overbevist om de uheldige samfunnsmessige omkostningene av å ha multikulturelle samfunn. Ved siden av å være såpass skoleflink at han fikk napp på et Ph.D- opphold ved Duke, så begynner Spencer å bli svært kritisk til intervensjonslinjen til Bush-administrasjonen som masterstudent i 2004. Krigene mot terror, utført for å innsette demokratier i Afghanistan og Irak, var kostbare utenriksoperasjoner som Spencer anså som tom symbolpolitikk.⁵⁴ Han skulle senere knytte sterkere bånd til det paleokonservative-miljøet som blant annet var ikke-intervensjonistisk. Først og fremst virker Spencer opptatt av å forfølge sine akademiske ambisjoner under denne tiden og mest opptatt av å forske på Nietzsche og Schmitt.

2.4 Stipendiat i europeisk intellektuell historie

I 2005 ble Richard Spencer immatrikulert inn i et Ph. D-program i europeisk intellektuell historie ved Duke-universitetet. Det er et prestisjeuniversitet basert i Durham i North Carolina sentralt-øst i USA. Durham ligger i det historisk belastede Sørstatsområdet og brorparten av de som går på Duke betaler høye studieavgifter kommer fra andre stater. Robert David Johnson, en historieprofessor ved Universitetet i New York og medforfatter av *Until Proven Innocent*, påker at Durham er kjennetegnet av en stor afroamerikansk befolkning (nær

⁵³ «Become Who You Are», *Vanguard-radio*, 2013

⁵⁴ Ibid

halvparten av 250 000) og mange av dem lever under fattigdomsgrensen. Selv om mange fra Durham jobber i ufaglærte jobber på Duke så kan de bare drømme om å ha råd til en slik utdanning. På folkemunne ble Duke nedsettende kalt «plantasjen» fordi det er så stor andel afroamerikanere som jobber i de ufaglærte jobbene som eksempelvis renholdere og kantineansatte.⁵⁵ Universitet ble iløpet av våren 2006 rammet av en nasjonal skandale basert på beskyldningen om at tre hvite gutter på Dukes lacrosselag hadde voldtatt en svart kvinne som arbeidet som stripper. Johnson hevder at det som var bemerkelsesverdig ved saken var mange stemmer i media og flere av Dukes egne faktultetsansatte, ikke bare antok at spillerne var skyldige før rettsaken var oppe, men doserte ut veldig bred moralsk kritikk. Dette representerte en veldig trangsynt tidlig innfallsvinkel til saken. Spesielt kritisk var han ovenfor en gruppe av Duke-professorer, kjent som Gruppen av 88, som alle signerte et opprop som forhåndsdomte lacrossespillerne og skildret rasistiske holdninger ovenfor svarte på universitetet.⁵⁶

Den fornærmede i saken, Crystal Gail Mangnum, var student ved et annet universitet og stripperske som lacrosselaget hyret inn for en privat tilstelning, ble symbolet på rasemessige og klassemessige skjevheter. Gruppen av 88 hevdet at denne saken bare var den siste av mange eksempler på rasistisk, sexistisk og privilegert atferd som trengte gjennom eliteskolene. Dette narrative skulle et nærmest unisont amerikansk media bruke: «en gruppe av rike, hvite menn som hadde utnyttet den fattige, svarte kvinnen, akkurat som hvite menn hadde gjort i århundrer».⁵⁷ En av motstemmene var en da ukjent student ved navn Stephen Miller, nå er han seniorrådgiver for Donald Trump og arkitekten bak Trumps «Muslim ban». Miller profilerte seg blant annet på *The O`Reilly Factor* på Fox-nyhetene ved å være en av få som protesterte på forhåndsdommen av lacrossespillerne lenge før saken ble behandlet av rettsapparatet. Richard Spencer skulle, inspirert av Millers stamina, også ytre seg kritisk til de 88 professorene og fikk en freelance-jobb for den konservative webzinen *The American Conservative* (TAC) grunnlagt av Pat Buchanan, Scott McConnell og Taki Theodoropoulos.⁵⁸

Spencers artikkel «Rotten i Durham» i TAC, var riktignok på trykk nesten ett år etter hendelsene, gikk enda lenger i sin analyse av lacrossesaken enn det Miller hadde gjort.

⁵⁵ Johnson og Taylor 2007: 24

⁵⁶ «Presumed Guilty: Due Process Lessons of the Duke Lacrosse Case», *FIRE*, juni 2014

⁵⁷ «The Duke Lacrosse Scandal and the Birth of the Alt-right», *New York Intelligencer*, april 2017.

⁵⁸ Spencers venn Marcus Epstein hadde invitert ham til å forelese om skandalen i hans politiske klubb Robert Taft-klubben. Det foredraget hørte Scott McConnell som ønsket han som skribent for TAC.

Gruppen av 88 var drevet av «rasehysteri» og de mange multikulturelle tiltakene på campus de senere årene viste at de har fått ideologisk hegemoni der. Her sikter Spencer til Center for Multicultural Affairs og en rekke komiteer. Spencer mener at gruppen av akademikere, ved å gå ut med en annonse i den lokale studentavisa, hevdet at hendelsen var konsekvensen av en kultur på universitetsområdet som har bestått av institusjonell sexisme og rasisme og fungerte også som en bekreftelse på det de trodde var et generelt amerikansk samfunnsproblem. Spencer mente at denne gruppen bestod av to kategorier: svarte aktivister og «tamme» liberale. Han hevdet at flere av disse professorene er ansatt på bakgrunn av en positiv særbehandlingspolitikk (affirmative action)⁵⁹ på universitet. Positiv særbehandling refererer til politikk som forsøker å korrigere tidligere diskriminering i ansettelse, universitetsopptak og annet valg av kandidater. Spencer hang ut flere av mennene bak annonsen og mente at de fabrikkerte raseskandaler og hang ut de tiltalte lacrossespillerne som de siste i rekken av hvite overgripere på svarte mindre privilegerte kvinner. Han latterliggjorde noen av de 88 akademikerne ved å hevde at de koblet saken til et mønster av rasemakt og utnyttelsesforhold som strekker seg helt tilbake til tiden da en hadde slaveeiere i USA. Spencer påpekte også at professorene trakk inn kjente rasistisk motivert mord som Emmet Till-saken fra 1954 for å forklare «lynsjestemningen» som lacrossespillerne skapte.

Spencer ønsket å skape et bilde av et politisk korrekt akademia som har en egen agenda: å belyse en universitetskultur som er rasistisk og drevet av et ønske om å nære på «hvit skyldfølelse».⁶⁰ Spencer oppfattes å være ute etter å avdekke en slags form for omvendt institusjonell rasisme som er drevet av gjenopprettelse av eksempler på den hvite manns ugjerninger. Han er ikke spesielt opptatt av noe skyldspørsmål, men ønsker å vise hva slags motiv denne gruppen av akademikere har. Spencer skrev teksten sin ett år etter hendelsen og den ble publisert mens saken ble behandlet i rettsvesenet. Lacrossespillerne ble frikjent. Som en avsluttende bemerkning er det klart at lacrossesaken har flere perspektiver, men Spencer så på saken som en «hoax hate crime» brukt av akademikere som ønsker å fremme en multikulturell-agenda for å belyse det de feilaktig så på som nok et eksempel på institusjonell rasisme. De falske anklagene og «rase hysteriet» hadde bare som funksjon å sverte den hvite

⁵⁹ Bjøl 2011: 647

Nixon fikk innført positiv særbehandling som et tiltak i skolevesenet på starten av 70- tallet for å bøte på de handikappene som afroamerikanske elever hadde hatt.

⁶⁰ Begrepet omhandler den individuelle eller kollektive skyldfølelsen som noen hvite mennesker føler for skaden som kommer fra rasistisk behandling av etniske minoriteter av andre hvite mennesker både historisk og i samtiden.

manns rykte. På Spencers eget altright.com så har han fulgt opp lacrossesaken med å vise til saken som et eksempel på problemene med at liberale politikere er forkjempere for multikulturalismen.⁶¹ Lacrossesaken er et av flere tilfeller som Spencer bruker for å vise at universitetssektoren har et dogmatisk syn på multikulturalismen.

Senere i 2007 arrangerte Spencer en immigrasjonsdebatt på universitetsområdet der han inviterte redaktøren bak webzinen VDare, Peter Brimelow. Han hadde blitt aktiv i en politisk studentorganisasjon (Duke Conservative Union) og i tospann med Stephen Miller var de primus motorer for denne debatten.⁶² Innleggene på VDare.com er sterkt kritiske til USAs innvandringspolitikk. Brimelow refererer hyppig til the Hart-Celler Act⁶³ fra 1965 og at den utgjør et negativt vendepunkt i immigrasjonshistorien til USA. I 2006 skrev Brimelow et innlegg der han fryktet at USA ville bli en vanskaping befolkningsmessig på grunn av en demografisk mutilasjon uten sidestykke. Etter Trumps valgseier sa han fra talestolen til AmRen-konferansen i 2017 at «det er en etnisk spesialisering i kriminalitet. Og latinamerikanerne (han sa Hispanics, men da underforstått som latin- eller søramerikanere) spesialiserer seg i voldtekt, spesielt av barn» (egen oversettelse).⁶⁴ Brimelow har også uttalt at alle tiltak som fremmer multikultur er samfunnsnedbrytende.⁶⁵ Brimelow og hans VDare-plattform skulle også være med på å finansiere oppstarten til Spencers Altright-webzine.

2.5 Nietzsche som forskningsobjekt

Som stipendiat i Europas intellektuelle historie ble Spencer del av et fagmiljø ved det historisk-filosofiske fakultet ved Duke. Der kunne han utforske sin fascinasjon for filosofen Nietzsche. Her ble også grunnlaget lagt for hans akademiske stil og begrepsbruk som kjennetegner retorikken hans. Richard Spencer ønsker å fremstå som en akademiker og talene hans er alle sterkt preget av ulike politiske tenkere og ideologiske referanser. Han bruker et språk med mange egenskapte konsepter («Great Erasure» og «Big Black Cloud») og fremstår som intelligent og retorisk sofistisert. Spencer har fått ros for sine taleopptredener og han er

⁶¹ «The Duke Lacrosse Scandal and the Birth of the Alt-right», *New York Intelligencer*, april 2017.

⁶² «Meet the White Nationalist Trying to Ride the Trump Train to Lasting Power», *Mother Jones*, oktober 2016

⁶³ «Peter Brimelow- Profile», *Southern Poverty Law Center (SPLC)*.

Også kjent som The Immigration and Naturalization Act som ble stemt gjennom under Lyndon B. Johnson-administrasjonen i 1965. Den gikk bort fra et tidligere kvotesystem basert på nasjonalt opphav som tidligere hadde favorisert innvandring fra europeiske land. Over de neste tiårene skulle innvandrere i økende grad komme fra asiatiske, afrikanske og latinamerikanske land.

⁶⁴ «Peter Brimelow- Profile», *Southern Poverty Law Center (SPLC)*.

⁶⁵ Ibid

flink til å komme med små innstikk rettet til dem som er godt bevandret i alt-right nettkultur og sjargong. Han blir ofte stemplet av media som en av de «akademiske rasistene» på lik linje som Jared Taylor og Greg Johnson. De bruker alle forskning på raseforskjeller som bakgrunn for ytringen sine.

Spencer skrev et essay om Nietzsche i 2007 som han kalte «The Politics of the Grand style». Essayet låner fra diverse Nietzsche-publikasjoner, blant annet (*The Birth of Tragedy* (1872), *The Will to Power* (1883), *Ecce Homo* (1888) og *The Anti-Christ* (1888)).⁶⁶ Spencer er spesielt opptatt av Nietzsche som politisk filosof og hans meninger om det fremtidige Europa ut fra Nietzsches analyse av Bismarcks 1880-talls Tyskland. Essayets hovedtese er at Nietzsche gjennom sitt forfatterskap utviklet visjoner om en bedre statskonstruksjon enn den han observerte i sin egen samtid kort tid etter Tysklands samling i 1870. Spencer hevder at Nietzsche var en tysk nasjonalist omkring *The Birth of Tragedy* (1872). Nietzsche mente, ifølge Spencer, at nye Tyskland skulle bygge sitt nye kulturelle prosjekt ved å gå tilbake til det som kjennetegnet den tyske ånden med Richard Wagners storslåtte tyske musikk som det bærende eksempelet. Denne nasjonalånden skulle markere motstand mot den delen av Tyskland som hadde kommet under det kristne Romerriket og bygge ny nasjonal identitet. Idealet Nietzsche så mot var den antikke greske bystaten med dens kulturelle blomstring ved teateret og filosofi. Spencer kobler her Nietzsche opp mot den tyske filosofen Johann Gottfried von Herders nasjonssyn. Et folk har sine særegenheter og må forstås ut fra sitt kulturelle utspring. Så ifølge Spencer så var Nietzsche en varm forkjemper for etnonasjonalisme (som igjen er et begrep som kan knyttes til Herders nasjonssyn) på et tidlig tidspunkt i Bismarcks og keiser Vilhelm den førstes historie om det nye Tyskland.

Etnonasjonalisten Nietzsche skulle, ifølge Spencer, imidlertid bli en forkjemper for imperiedannelse og se mot nettopp Romerriket som et ideal på sine eldre dager og syntesen av europeiske etnisiteter som en vei mot et tysk imperie. Han skulle komme til å ta avstand fra tysk nasjonalkultur i form av Wagners musikk som han så på som transsynt og et uttrykk for

⁶⁶ «Far right, misogynist, humourless? Why Nietzsche is misunderstood», *The Guardian*, 6/8 2018.

Både *The Will to Power* og *Ecce Homo* ble utgitt i andre versjoner enn det Nietzsche forfattet etter hans død i 1900. Søsteren hans, Elisabeth, tok vare på hans litterære arv og samlet dem alle i Nietzsche arkivet. Hun lot ekstreme høyrefilosofier som Alfred Bäumler og Oswald Spengler redigere blant annet *The Will to Power* og ga dem fritt spillerom til å tilpasse egne ideer inn i tekstene. Tekstene ble utgitt under Nietzsches navn. Nazismen skal ha hatt såpass overlappende moral at Bäumler hevdet: «Når vi roper 'Heil Hitler', hilser vi samtidig Friedrich Nietzsche. Spencer bruker oversatte versjoner (mange fra 80- tallet), men oppgir ikke hvilke versjoner av tekstene han støtter seg på.

et dekadent nyrikt miljø. Tysk nasjonalisme skulle han også avfeie som noe for idioter og øldrikkere. Kulturen skulle ikke komme av seg selv, men heller være et resultat av «politikken av en storartet stil». Nietzsche blir omtalt som en stemme for et nytt Stor-Europa og at Europa mot slutten av hans levetid trengte en ny super-nasjonal orden med en tilhørende miksing av etnisiteter og europeiske raser. Denne nye geografiske overbygningen skulle bøte på den kulturelle og spirituelle krisen Europa (og Tyskland) var i, ifølge Nietzsche. Han brukte Napoleons samling av fastlands-Europa som et ideal for hvordan dette kunne gjøres. Dette nye Europa skulle bli reddet fra krisen med et nytt aristokrati av `gode europeere` med rett avstamning som skulle basere sitt styre på tradisjonisme. Ifølge Spencer så trodde ikke Nietzsche på opplysningstidens nye ideer om demokrati, nasjonalisme og liberalisme var løsningen på den moralske og kulturelle krisen som Europa befant seg i. Så et nytt aristokratisk Europa med inspirasjon i antikkens Romerrike og middelalderens styreformer var svaret på hvordan Europa skulle utvikle seg kulturelt. Spencer argumenterer også for at Nietzsche ikke avfeier kristendommen helt og at det kan være nyttig å bruke dens nyttige kontradiksjoner i dette nye Stor-Europa. Da den tradisjonelt har samlet ulike europeiske nasjoner i religiøse skikker og tradisjoner.

2.6 Oppsummering

Gjennom perioden jeg har undersøkt så er det liten tvil om at Richard Spencer har oppsøkt innflytelseskilder som peker frem mot antidemokratiske, anti-egalitære, anti-svarte, rasistiske ideer og en generell mistro mot det amerikanske politiske og samfunnsmessige systemet. Fra hans oppvekst i Dallas har han utviklet en aversjon mot amerikansk mentalitet og han har skrytt i hans egen etterpåklokskaps lys at han ble naturlig tiltrukket av raserealistene som David Duke. Det er ingenting i kildematerialet før 2008 som indikerer at han selv står for raserealisme. Spencer var mer opptatt av å studere tyske modernitetskritikere og dyrke sin interesse for europeisk kultur. Nietzsche er et forbilde og hans filosofi om den totale reevalueringen av verdier som har preget Europa siden innføringen av kristendommen og spredningen av likhetsideal og demokratiske ideer, har Spencer sin egen tolkning av.

Studieoppholdet i Tyskland synes å styrke lengselen hans etter å tilhøre et sted med en tydelig homogen befolkning som deler kulturell og religiøs historie. Opplevelsene han dro med seg fra Sør-Tyskland synes å foregripe hans senere beundring for den franske filosofen Alain de Benoist og hans Det nye høyre. De Benoist var en kritiker av kapitalisme, egalitarianismen og

globalisme og spesielt den amerikanske «smeltedigelen». Spencer har allerede i det gjennomgåtte kildemateriale tydelige sympatier for at kulturer bør leve separat for hverandre for å bevare kulturell særegenhet. Spencer utviklet også en fascinasjon for Carl Schmitt, en liberalismekritiker, som rettferdiggjorde totalitære styresett for å konservere sunne homogene samfunn. Spencer begynte i denne perioden også å lese litteratur fra Jared Taylors AmRen-publikasjoner som forfekter ideer om raseteori og at multikulturelle samfunn har et iboende konfliktpotensial ettersom rasene er forskjellige fra fødselen av. Han blir også opptatt av det meningsløse ved amerikansk utenrikspolitisk intervensjon etter terrorangrepene 11. september.

Det store vendepunktet for meningsytteren Spencer var «Lacrosseskandalen» i 2006. Her ble han for første gang aktiv samfunnsdebattant mot «omvendt rasisme» skapt av et hvitt skyldfølelse kompleks som han kritiserte media og academia for. Han kritiserte Duke-universitetet for å fabrikke en skandale ut fra en politisk korrekt forståelse av å bekjempe strukturell rasisme til og med der det ikke var noe. Dette var det første eksempelet på Spencers kritikk av en samfunnsorden med et dogmatisk syn på multikulturalisme og særbehandling av svarte amerikanere som manipulerte historien og virkeligheten for å skape politisk aksept. Et system som forskjellsbehandler svarte og neglisjerer hvite.

Det var også på Duke at de første tegnene til Spencers svermerier for en annerledes statskonstruksjon enn de amerikanske forholdene han befant seg i begynte å åpenbare seg. Nietzsches ideer om en storstilt europeisk konstruksjon minner mye om den etnisk hvite rasestaten Spencer skulle foreslå i 2013 under en AmRen- konferanse, men i 2007 så var ikke denne spesifikke tanken fremtredende. Det er ingen anerkjente Nietzsche-tolkere som beskriver Nietzsche som etnonasjonalist. Nietzsche var tidlig i forfatterskapet sitt en Wagner-fan og han ønsket en tysk kulturell gjenfødelse, men han var en kritiker av tysk nasjonalisme og spesielt Bismarcks maktpolitikk. I følge Hugo Drochon, professor i politisk teori ved universitetet i Nottingham, så Nietzsche på denne maktpolitikken som basert på nasjonalisme, fremmedfrykt og trangsynthet og at den var et uttrykk for «slavemoral».⁶⁷ Nietzsche så på denne maktpolitikken som en smålig politikk og så på kolonikappløp og økende nasjonalisme

⁶⁷ «Neo- Nazis are claiming Nietzsche as their own, bit what does the philosophy really say?», *ABC News*, oktober 2018.

«Slavemoral» versus «herremoral» er de to begrepene Nietzsche var spesielt opptatt av i *Moralens genanologi* som historiens to drivkrefter. Han brukte begrepet slavemoral for å forklare kristendommens moraldoktrine. Slavemoral er de underkuedes moral, som er preget av angst, ydmykhet og medlidenhet. Det motsatte er herremoral som er det frie og sterke menneskets moral som er preget av stolthet og selvtillit.

i Europa mot slutten av 1800-tallet som rasistisk og middelmådig og at den var legitimert av massenes behov for å føle makt.⁶⁸ Nietzsche lengtet etter et annet Europa og det er denne geopolitiske visjonen Spencer har hengt seg opp i. Nietzsche ønsket et nytt Stor-Europa styrt av et aristokrati av en ny hersker-kaste. Nietzsches imperie-konstruksjon skulle bli befolket av en transnasjonal og transraseblandet kaste. Hans ønsketenkning baserer seg på ønsket om en ny «god europeer» som er eksemplifisert med å krysse egenskapene av middelalder teutoniske riddere med jødiske finansmenn som en slags hersker-kaste. Disse skal lede veien for en ny europeisk kultur basert på herremoral.⁶⁹

Det er innfor rammene av Sørensens radikaliseringskjema betimelig å plassere Spencers posisjoner innen 2007 som i en mellomposisjon mellom nivå en og to. Han har få tegn til konspirasjonstenkning, men hans misnøye med samfunnsutviklingen bunner ikke i en tro på at elitene er naive eller uvitende. De handler ut fra en bevisst og intendert statlig politikk som neglisjerer og skaper syndebukker av hvite. Det synes styrt av et politisk system som bevisst støtter en multikulturell ideologi og ønsker å diskriminere svarte til fordel for hvite. Spencer er opptatt av diskrimineringen av hvite, sosial urettferdighet, innvandring og at globaliseringsprosesser som har gått for fort. Han var i denne fasen kun interessert i å kritisere som meningsytrer, og selv om han hadde flere personer i nettverket med et mer uttalt radikalt ståsted, så var han kun en skribent og ikke en politisk aktivist.

⁶⁸ Drochon 2016: 157

⁶⁹ Ibid: 160

Kapitel 3: Samfunnsdebattant og hvit nasjonalist i støpeskjeen

Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling i perioden 2007-2009

Perioden marker overgangen til Barack Obamas åtte år som USAs første president med afroamerikansk bakgrunn. Historikeren Erling Bjøl kaller Obama-perioden for «Det nye regnbuesamfunnet» og administrasjonen hans var særpreget av å fokusere på den etniske bredden i det amerikanske samfunnet og hadde et rekordhøyt antall afroamerikanere og latinamerikanere ansatt, sammenlignet med tidligere administrasjoner. Den store kampen for Obama ble å bygge opp økonomien etter den mest alvorlige nedgangen i verdensøkonomien siden 1930- tallet. Spencer utviklet sin politiske stemme i denne perioden, og var opptatt av å kritisere Obama- administrasjonens tiltak i yrkeslivet og i akademia som favoriserte etniske minoriteter. Samtidig som han fant sin stemme oppdaget han også et tankegods som dro han stadig lengre til høyresiden.

3.1. Engasjerer seg som ikke-intervensjonist

2007 var altså det året Spencer bidro som samfunnsdebattant, men han var også med på å starte Robert Taft Club (RTC) sammen med Marcus Epstein. Dette var politisk klubb som er kjent for å ha arrangert en valgkampseanse med den republikanske presidentkandidaten Ron Paul i 2007. Den ideelle anti-rasistiske organisasjonen Southern Law Poverty Center omtale RTC som en «ekstremist gruppe». Epstein skal ha hatt bånd til flere hvit nasjonalismemiljøer, deriblant VDare og AmRen. Jared Taylor har også snakket under et RTC- møte.⁷⁰ Robert Taft var en konservativ politiker som er mest kjent for å ha vært en kritiker av Franklin Delano Roosevelts (FDR) New Deal og en ikke-intervensjonist og storkritiker av USAs deltakelse i krig.⁷¹ I 2008 var Spencer konferansedeltaker ved The Mencken Club (MC). H. L. Mencken var en kjent amerikansk journalist som stilte spørsmålstegn tidlig på 1900-tallet om «den egalitære trosbekjennelsen, amerikanske demokratiske korstog og velferdssystem». MC oppstod i en tid der mange republikanere var misfornøyd med

⁷⁰ «Extremist group announces speech by Congressman», *SPLC*, oktober 2007.

⁷¹ Wunderlin 2005

utenrikspolitikken og økonomistyringen under George W. Bush samtidig som det var Obamafeber i landet.

Som RTC var også MC motstander av amerikansk intervensjonisme, og de var begge kritiske til det de så på som feilslått utenrikspolitikk av den nykonservative Bush-regjeringen på 2000-tallet. Konferansedeltakere ved MC som John Derbyshire og Charles Murray har også forfektet en anti-egalitarisme (at raser har forskjellige biologiske og mentale styrker og svakheter) og at egalitær politikk (at alle mennesker blir behandlet likt for å utjevne forskjeller) ikke fungerer. Stifteren av MC, Paul Gottfried, så på seg selv som paleokonservativ og de markerte seg ved å være en opprørsbevegelse mot nykonservatismen. Gottfried så på nykonservatismen som den rådende retningen i det republikanske parti. De stod for alt Gottfried var mot: frihandel, multikultur og amerikansk intervensjonisme i konfliktområder. Paleokonservative som Gottfried så til fortiden og var strikte tradisjonister når det kom til kjønn, etnisitet, rase og sosial orden.⁷² Forut for MC så hadde Gottfried blitt en slags protesjé for Spencer da de begge skrev for nevnte Taki Theodoropoulos' webzine *Taki's Magazine* (TM). Gottfried og Spencer har kranglet over hvem som skapte alt-right-termen, men Spencer har funnet mye inspirasjon i ideologiske tenkere som Gottfried som har ønsket et alternativ til det republikanske partiet.

Den ikke-intervensjonistiske linjen har lange politiske tradisjoner i USA, men i nyere tid så er det naturlig å si at miljøene Spencer var en del av var inspirert av «det gamle høyre». Samlebetegnelsen «det gamle høyre»⁷³ er i følge den politiske filosofen Murray Rothbard en betegnelse for en gruppe opponenter av FDRs New Deal i 30-årene som for det meste var republikanere og de så på presidentens maktutøvelse som faretruende nær diktatorisk. Inspirert av samfunnskritikeren H. L. Mencken, så var de for en begrenset stat og anti-intervensjonisme for USA. Mencken var en libertarianer⁷⁴ som så på forbudstiden gjennom 20-årene som et uttrykk for statlig tyranni og et stadig større statlig styringsbehov som kulminerte i New Deal. Mencken kritiserte det han så på som problemer med demokratiet.

⁷² Wendling 2008: 17/18

⁷³ Rothbard 2007

Begrepet blir brukt for å skille mellom det gamle og det nye høyre knyttet til konservative amerikanske politikere i mellomkrigstiden og i etterkrigstiden. Det nye høyre ble symbolisert av miljøet rundt William F. Buckley's tidsskrift *National Review* og presidentkampanjen til republikaneren Barry Goldwater. De siste var imot isolasjonismen til det gamle høyre.

⁷⁴ I denne sammenhengen er libertarianer brukt om en politisk ideologi som ønsker mest mulig fravær av statlig styring. Den individuelle friheten skal trumfe alt annet.

Det forsøkte å lure vanlige mennesker til å tro at de hadde politisk betydning. Og at demokratisk valgte kandidater må være såpass enkle at folk kan gå god for dem, det medfører at en tilslutt bare vil få idiotier i det hvite hus. Mencken var mer aristokratisk anlagt og promoterte hele sitt liv at mennesker har forskjellige evner og at ingen egalitær demokratisk samfunnsorden kan glatte over dette. Han var for minst mulig statlig styring, men den aristokratiske politiske eliten som var mest kompetent til å lede måtte hele tiden rettfærdiggjøre sin eksistens.⁷⁵

I 1937 så dannet denne konservative gruppen av senatorer «den konservative koalisjonen», og den hadde påvirkning på Kongressen frem til 1964. Senatorer som Barry Goldwater og Robert E. Taft dannet en koalisjon for systemkritikk mot Roosevelt-administrasjonen. De var konsekvente isolasjonister og var mot å bidra i andre verdenskrig, en posisjon som ble spesielt målbart av Amerika først- komiteen og Charles Lindbergs kontroversielle uttalelser om amerikanske jøder. Ofte var selve avstanden til Europa del av argumentasjonen, men også fordi deltakelsen i første verdenskrig hadde vært katastrofal og at USA er best tjent med å tjene egne interesser. Bombingen av Pearl Harbor samlet isolasjonister og intervensjonister bak FDRs utenrikspolitikk resten av krigen. I etterkrigstiden så fortsatte den «ekstreme høyrefløyen» av det republikanske partiet, en term brukt av Rothbard, skroting av NATO og en ikke-intervensjonist- linje i kald krigskonflikter som Korea-krigen.⁷⁶

Isolasjonist-linjen har hatt mange talsmenn i amerikansk utenrikspolitikk gjennom historien. Selv om USA tilslutt deltok i begge verdenskrigene, så stod isolasjonistene sterkt før den internasjonale politikken ble preget av ideologisk kald krig i etterkrigstiden. Den mest uttalte talsmannen for «det gamle høyre» Taft fortsatte å være en kritiker mot USAs internasjonale inngripener. Han var mot opprettelsen av NATO, skeptisk til Marshall-planen og intervensjoner i Europa som medførte å dra amerikanske styrker ut i demokratiseringsprosjekter som ble militære hengemyrer. Taft har blitt sett på som en libertarianer da han var imot nær sagt all statlig involvering.

Barry Goldwater fortsatte den sterke anti-etablissement-retorikken til den konservative fløyen i det republikanske partiet etter Tafts død i 53. Mye av grunnlaget for appellen til Goldwaters

⁷⁵ Rothbard 2007: 27

⁷⁶ Ibid: 85

konservatisme skyltes tidsskriftopprettelsen av William F. Buckley Jr.'s *National Review* (NR) som spilte en signifikant rolle i utviklingen av konservativ meningsytring. Tidsskriftet har blitt sett på som et uttrykk for «big tent»-konservatisme, altså et blad som rommer mange stemmer med røtter i amerikansk tradisjonalisme. Skribentene i NR angrep antisemittiske holdninger og den åpenbare sørstatsrasismen til demokratene Georg Wallace, men på kommentarplats kunne grunnlegger Russell Kirk skrive en spalte om behovet for et vestlig demokrati (som gjorde Sør- Afrika til Afrikas mest moderne og fremgangsrike), for uten det ville det oppstå sivilisasjonsbrudd og anarki.⁷⁷ Det var nok ikke sjokkerende holdninger i en fortsatt raseseparert nasjon, og denne formen for hvit manns sjåvinisme ovenfor afrikanere hadde Buckley gitt uttrykk for i hans forsvar for Jim Crow-lovgivning i «Why the South Must Prevail» i 57. Det samme året som Eisenhower-administrasjonen fikk gjennomslag for en lov som ga afroamerikanere føderal beskyttelse under valg da en i Sørstatene hadde hatt tradisjoner for å true svarte fra å stemme. På 60-tallet etter opphevelsen av raseskillet i Sørstatene var Buckley ydmyk på at han skulle ha vært mer støttende ovenfor borgerrettighetsbevegelsen og bifalte den offisielle Martin Luther King jr. dagen. Spencer bruker Buckley som et eksempel på en konservativ som forsvarte den hvite europeer, men lett snudde i sitt verdisyn og forsvarte universalistiske og egalitære ideer. De konservative viser ofte at de lett kan omfavne venstresidens ideologi hvis situasjonen krever det.⁷⁸

3.2 Paleokonservatives kulturkamp

Selv om amerikanske intervensjoner har hatt sterke kritikere i hele etterkrigstiden, så var det kritikerne fra paleokonservativt hold som Gottfried og Buchanan som engasjerte Spencers politiske aktivisme i kritikk av Bush-administrasjonen. Det er liten tvil om at Spencer fikk et veldig vennskapelig forhold til Gottfried og at Buchanan har inspirert med sitt oppgjør med kulturmarxismen i den amerikanske kulturkrigen. Kulturmarxister har blitt definert som radikale liberalister eller venstrevridde politikere som ønsker å vende USA i retning av fri abortlovgivning og rettigheter for homofile eller lesbiske, og ikke minst som forkjemper for globalisme opp mot nasjonalisme. Kulturmarxisme stammer fra kristne påvirkningsgrupper på 70-tallet med tette bånd til det republikanske partiet. Journalist og høyreekstremistekspert Chip Berlet kaller disse gruppene for «The New Christian Right». Spesielt gruppen «Moral

⁷⁷ «One man, One Vote` in South Africa» *National review*, 9/3, 1965.

⁷⁸ «The Alternative Right in America», tale ved Property and Freedom Society, 2010.

Majority» med TV-evangelisten Jerry Falwell og den religiøst konservative Paul Weyrich⁷⁹ ble skapt i 1979 for å opponere mot det de så på som et stadig mer liberalt USA.

Weyrich har fått mye kritikk for å være en kristenkonservativ pådriver for dominionistbevegelsen. I følge anti-hatgruppen Anti-Defamation League så har Weyrich kjempet for opprettelsen av en amerikansk teologisk stat som blir drevet av kristne basert på deres forståelse av Bibelen.⁸⁰ Weyrich har selv benektet dette på sine egne nettsider. Han så på seg selv som en politisk aktivist som kjempet for å opprettholde kristne verdier og holdninger i USA. Falwell og Weyrich ønsket å gjenopprette et USA de så på som moralsk forfallent og sistnevnte brukte gjerne kristendommens økte innflytelse i den romerske senantikken som et eksempel på håp. «Moral majority» kjempet, mot abort og homorettigheter, men også utover på 80- tallet en kristenkonservativ kulturkamp mot liberale holdninger uttrykt ved institusjoner som forfektet «politisk korrekt ideologi». Nærmere bestemt skolesystemet og sexundervisning, men også motstand mot rettigheter for lesbiske og homofile og kjempe for at kristne skoler med bare hvite elever skulle beholde statsstøtte. Weyrich sponset bøker som propaganderte homofobe holdninger på 80-tallet. Disse liberale rettighetsideene med sin økende oppslutning var for Weyrich utover på 80 og 90-tallet et tegn på at kulturliberale og hippienes motkulturbevegelse hadde blitt hovedstrøms. Han skulle sammen med William Lind gi kulturmarxistene skylden på for at USA hadde blitt et for liberalt og et verdiløst samfunn. Weyrich sin løsning var å separere seg fra disse institusjonene og lage egne med den rette balansen av kristne verdier for å forsvare klassiske kjønnsroller og kjernefamilien som institusjon.⁸¹

En som delte tankene til Weyrich og Lind om den kulturmarxistiske overtakelsen av amerikanske institusjoner var den tidligere Nixon-rådgiveren Patric Buchanan som er mest kjent for å ha deltatt i republikanernes presidentkandidatvalg i 92. I hans tale til den republikanske partiorganisasjonen i 92 skisserte han en lignende kulturkrig som «Moral majority». Han hyllet de kristne verdiene og holdningene som landet er bygd på og advarte

⁷⁹ Berlet 2019

Weyrich var en av grunnleggerne av den konservative tenketanken The Heritage Foundation i 1973. Den har hatt stor innflytelse på det republikanske partiet og spesielt politikktutforming under Reagan-administrasjonen på 80-tallet. I dag er den en av de mest innflytelsesrike konservative offentlige politikk organisasjonene i USA.

⁸⁰ «Religion in America's Public Square: Are We Crossing the Line?», Anti-Defamation League, november 2005. Berlet (2019: 22) viser også til at disse holdningene fantes i Weyrich's organisasjon Council for National Policy.

⁸¹ Berlet 2019: 36

mot venstresiden, denne gangen i form av presidentkandidat Bill Clinton. Han kritiserte også abort, likekjønnet ekteskap og «radikal feminisme».⁸² Under republikanernes primærvalg så var kampsakene for Buchanan immigrasjonsreduksjon, sosial konservatisme med base i kristne verdier, opposisjon til multikulturalismen, anti-abort og -homorettigheter. Buchanan så på seg selv som en forkjemper for den isolasjonistiske-linjen som hadde forsvunnet med Tafts tap i 52 og mot de globale forpliktelsene til USA i en post-kommunistisk verden der Sovjet var oppløst. Han var en ivrig forkjemper mot USAs «new world order»- politikk som hadde oppstått med George Bush sr. i en verden der kommunismen som geopolitisk kraft var død og ventet på å bli erstattet med liberalistiske-demokratiske markedsøkonomier. Han gikk til valg på en USA-først-politikk som skulle redusere USAs tilstedeværelse i internasjonale organisasjoner og utenriksoperasjoner og heller sette sammen den kristne hvite nasjonen godt sammen på tradisjonelt vis. Buchanans paleokonservatisme⁸³ var basert på troen om at USA var et land basert på en hvit, europeisk arv. Fra hans perspektiv var USA definert ut fra nasjonale og tradisjonelle skikker og konvensjoner heller enn abstrakte formuleringer fra Uavhengighetserklæringen. Buchanan var paleokonservatives håp i å få gjennomslag i det republikanske partiet, men seierne til Bush i 92 og Dole i 96 tappet slagkraften for retningen innad i partiet.⁸⁴

Buchanan skulle opponere videre mot nykonservatismen som Reformpartiets valgkandidat i 2000, men trakk seg som aktiv politiker etter dette valget. Han stiftet deretter sitt paleokonservative tidsskrift TAC i 2002, og ble også politisk kommentator for MSNBC, samt fortsatte å skrive bøker. Boka hans *Death of the West* (2002) var en storstilt kritikk av George Bush jr. og nykonservativismens samfunnsroderende effekt. Den ønsket å nå ut til flest mulig, men ble mer en populær bok for hvite nasjonalister og paleokonservative. Han kritiserer «bedriftsleder staten» da det lokale næringslivet i økende grad har blitt overstyrt av en «stedløs» klasse av ledere som i tospann med den politiske klassen har globalistiske aspirasjoner. Så det er et samrøre av global kapitalisme og amerikansk foreningsliv. Buchanan var på sin side en forkjemper for proteksjonistisk økonomisk politikk som satte landets

⁸² Sedgwick (red.) 2019: 130

⁸³ Hawley 2017: 28/29

Retningen oppstod som en respons på nykonservatismen i den republikanske partiet på 80- tallet. Det representerte for paleokonservative (eller gammelkonservatisme) en venstredreining i partiet. Synet for de nykonservative var mer moderat når det kom til rase og velferdsstaten enn tidligere konservatisme. De skiftet partiet i retning av større aksept for intervensjon for å bygge stabile markedsøkonomiske demokratier i verden etter kommunismens fall og var positive til innvandring. Mens paleokonservative var mot intervensjon, økonomisk proteksjonisme og mot forsøk for å promotere raselikhet (positiv bekreftelsespolitikk).

⁸⁴ Hawley 2017: 31

interesser før resten av verden. Et ekko av dette kan en se i nåværende president Donald Trumps «Make America Great Again»-retorikk mot globalistiske prosesser i næringslivet. Hovedtesen bak *Death of the West* er at hvite europeerens kulturelle og historiske arv er under press på begge sider av Atlanteren.

For konstruksjonen USA er et land skapt av dem med hvit, europeisk avstamning og det å bevare denne arven er viktig. Buchananans retorikk preges av at kristne amerikanere har blitt frarøvet sin kultur. Boka er en fortelling om hva som har skjedd med den hvite kulturen da innvandring har erstattet den med multikultur. Ettersom fertiliteten blant hvite kvinner er dalende, som dette forklares med etterkrigsgenerasjonenes fokus på selvrealisering og hedonistisk individualisme, så undergraves behovet for nye familier og fjerner behovet for barn. Feminismens retorikk som sammenligner ekteskap med slaveri har ført til at mange kvinner ikke gifter seg eller får barn. Denne kollapsen av en moralsk orden og spredningen av feminisme, tilskrev Buchanan kulturmarxistiske ideer, og det fører til at hvite europeere er redusert til 1/10 av verdens befolkning i 2050. Disse liberale ideene kan spores tilbake til Frankfurterskolen. Disse utviklingstrekkene fører til at Vesten (USA og Europa) ikke klarer å selvpreservere seg og andre kulturer tar over. I motsetning til kristendommen har Islam styrke og retning. Kirkesamfunnene i Europa er i tilbakegang, mens moskeene har økt pågang. USA må forholde seg til konsekvensene av masseinnvandring der latinamerikanere kommer for kortvarige økonomiske gevinster og har lite amerikansk lojalitet. Visse politikere er interessert i innvandring fordi det sikrer dem innvandrerstemmer. Buchanan bruker staten California som et eksempel på en del av USA som ikke er til å etnisk kjenne igjen. Det at man ikke lenger deler en nasjonal arv, samme språk, deler samme tro og deler de samme skikkene og levesettet skaper et veldig skjørt og svakt nasjonalt felleskap.⁸⁵

Spencer ble en fast leser av TAC etter Irak-invasjonen og magasinetts kritikk av den. Han beundret Buchanan og hadde ingen motforestillinger ovenfor å skrive for TAC. Spencer støttet Buchanan i anti-intervensjonismen og synes USAs kriger mot terror var et pengesluk for abstrakte verdier som USA ønsket å påføre land i Midtøsten. Den nykonservative venstredreide stammen i Det republikanske partiet gjorde at Spencer søkte mot paleokonservative. Spencer så seg lei på dogmatisk politisk korrekt tenkning i akademia og i

⁸⁵ Sedgwick (red.) 2019: 129

yrkeslivet. Buchanans store oppgjør med kulturkampen om USAs sjel skulle komme til å inspirere Spencer til å kritisere Obama for å tilsidesette hvite i multikulturelle- USA.

3.3 Bedriftsforetaket USA

En annen representant for paleokonservativ tenkning er den langt mer akademisk forankrede Paul Gottfried. Han så på Reagan-administrasjonens politikk på 80-tallet som forfeilet og kritiserte intervensjonslinjen hans med blant annet militæroppdrag i Mellom-Amerika.

Gottfried skrev en serie med bøker kjent som «Marxist-trilogien» som undersøkte det han anså som kollapsen til liberalismen som ideologi og dens omdannelse til et demokratisk-multikulturell bedriftsforetak. Han så på ideologienes kamp i det 20. århundre som tapt og at det som nå gjenstod var en politisk elite som i samarbeid med kapitalistene hadde administrativ overmakt. Disse globalistiske overstrukturene var best tjent med demokratiske multikulturelle nasjoner der markedet styres av kapitalisme. Disse strukturene bryr seg ikke om etnisitet, kultur eller historisk arv, de er bare opptatt av økonomisk makt. I

Multiculturalism and the Politics of Guilt (2002) så fortsettes kritikken av «bedriftsleder staten». En global eliteklasse som overså den amerikanske regjeringens handlinger. Denne nye eliteklassen har opp mot tidligere eliter ingen tilhørighet til den amerikanske middelklassen. Han skildrer liberalismen som en autoritær ideologi som ikke bare begrenser seg til politikens område, men som ønsker å bli en slags trosretning.⁸⁶ Gottfried har vært en nettverksbygger og har arbeidet med «Det nye høyres» Alain de Benoist, og har utgitt bøker via Arktos. I 2008 opprettet han MC som han beundret for å stille spørsmålstegn ved amerikanske idoler i sin samtid og kritikk av velferdsstaten, samt kritikk av egalitarianismen og demokratiet. Klubben skulle være en åpen debattarena der konservative kunne diskutere politisk ukorrekte temaer som raseforskjeller og kritisere hovedstrømskonservatisme. Taler som tok opp farene ved immigrasjon, multikulturalismen og USAs utenrikspolitikk var gjennomgangstemaer i åpningsåret. Disse paleokonservative ser, ifølge Wendling til tradisjonalistiske verdier når det kommer til kjønn, etnisitet, rase og sosial orden.⁸⁷

Samuel Francis var også en profilert talsmann for paleokonservatisme og var sammen med Jared Taylor et medlem av den hvit nasjonalistiske tenketanken Council of Conservative Citizens. Han hadde vært skribent i den konservative avisa *The Washington Times* før han

⁸⁶ Ibid: 111

⁸⁷ Wendling 2018: 18

fikk sparken for en rekke kontroversielle uttalelser og en tale han ga ved en AmRen-konferanse der han kritiserte offerrollen som hvite har fått etter raseskilletiden i sørstatene. Det at hvite har blitt demonisert etter dette har skapt en slags krig mot den hvite rasen. Hvite må gjenvinne sin identitet og bygge denne opp i utelukkende rasemessige termer. Francis snakket om raser som om de var byggesteinene til de ulike kulturene og sivilisasjonene springer ut av dette. Dette minner om de Benoist etnopluralisme der troen på at etnisiteter er så divergerende forskjellige at de må utvikle seg separert fra hverandre. I likhet med Gottfried brukte han begrepet bedriftsleder staten som han mente angriper den historiske kjernen av det amerikanske folk: den hvite europeer. Dette skjer via den korporative staten, globaliseringsprosesser og en økende integrering av minoritetsgrupper inn i det amerikanske samfunnet. Den store gruppen av middelklasse hvite amerikanere (Middel american radicals kalt Francis dette folkesegmentet) måtte gjøre oppgjør mot statusforvitring og lite gunstige samfunnsutviklinger via et slags det hvite proletariats revolusjon.⁸⁸ Francis skrev med et utgangspunkt i at en overkjørt amerikansk middelklasse som hadde hatt kulturelt hegemoni nå hadde fått nok av politiske eliter som solgte ut arbeidsplasser, dro militæret ut i dyre konflikter verden over, og erstattet kulturen deres med en global ensartet massekultur. Samfunnsbyggeren den hvite mann var under angrep. Francis skrev mye om «hvit frarøvelse» via positiv bekreftelsepolitikk, negative konsekvenser av borgerrettighetslovgivning, multikultur i skoler og universiteter og ikke minst uregulert innvandring fra den tredje verden. Francis ønsket en total redistribusjon av politisk og økonomisk makt. Han så på kulturkampen mot homofili og abort som en del av preservingen av klasse, etnisitet og kulturell dominans. Med en metapolitisk taktikk brukte Francis ulike plattformer for å bryte ned maktapparatet slik at de globale kreftene ble utfordret av hans hvite nasjonalistiske sak.⁸⁹ Han støttet åpnet David Dukes⁹⁰ politiske karriere som var et håp for hans politiske ståsted og han ønsket at Patrick Buchanan skulle fjerne seg mer fra det republikanske konservative tankegodset i 96 valgkampen og bli en mer frittstående kandidat.

De paleokonservative så på 90–00-tallets konservatisme som noe som burde reformeres. Selv om de var kritiske til multikulturalismen og innvandring så kan en ikke stemple bevegelsen som tradisjonelt rasistisk (selv om det selvfølgelig også var unntak) og Buchanan og Gottfried

⁸⁸ Sedgwick (red.) 2019: 130

⁸⁹ Zeskind 2009: 327

⁹⁰ «David Duke», *SPLC*, 2016

David Duke er en forhenværende leder i KKK som har stått for hvit nasjonalisme med et veldig fokus på antisemittiske konspirasjonsteorier. Han er kjent for sin holocaustbenektelse, TV-opptredener som KKK-leder på 70-tallet og et forsøk på å kapre en plass i det amerikanske senatet.

er mer opptatt av å bevare en hvit, europeisk kultur heller enn å snakke nedsettende om raseforskjeller.⁹¹ Denne formen for konservatisme ønsker en mer lukket samfunnsmodell med fokus på å opprettholde overvekt av etnisk hvite, tradisjonelle kjønnsroller og beholde et nasjonal felleskap der språk, kultur og trosfellesskap er limet i den nasjonale konstruksjonen. Dette blir brutt ned av innvandring og en for åpen global økonomi. Den amerikanske hvite sivilisasjonen må konserveres, ellers blir den amerikanske hvite kulturen og den historiske forankring i europeisk avstamning spist opp av en hurtig galopperende globalisme. Paleokonservatisme oppstod i en tid der den gamle ideologiske krigføringen mot Sovjet var død og begravd og kursen videre for en amerikansk utenrikspolitikk skulle stakes ut samt at det var en reevaluering av hva USA skulle stå for etter den kalde krigen. For å markere eksplisitt motstand mot nykonservative så var det naturlig å kritisere uheldig samspill mellom politikk og næringsliv i bedriftslederstaten og fokusere på tradisjonelle kjønnsroller og bevaring av det hvite USA.

Den engelskfødte innvandringsmotstanderen Peter Brimelow var også tilstede på stiftelsesmøtet til Gottfrieds Menckens-klubb og har erklært at han er en paleokonservativ. Som flere av deltakerne hadde han en bakgrunn fra NR og andre konservative blader de har blitt presset ut av. Brimelow er mest kjent for å ha opprettet det hvitt nasjonalistiske nettstedet VDare (etter Virginia Dare som var det første engelsk barnet født i den nye engelske kolonien Nord- Carolina) og forfatter av *Alien nation* (1995). I den argumenterte han for at USA historisk sett var en hvit nasjon og burde etterstrebe å være det. Her beskriver han utenlandske immigranter som «merkelige fremmede med tvilsomme vaner» og at amerikansk immigrasjonspolitik burde oppfordre hvite til å ankomme landet. Brimelow har vært spesielt rasende på Immigrasjonsloven av 1965, som eliminerte et rasekvote-system som hadde eksistert siden 1924. Den såkalte Johnson-Reed-loven ga hvite immigranter en sterk preferanse. I følge Brimelow vil den moderne masseinnvandringen vil gjøre USA til vanskapning blant verdens land på grunn av de historisk høye demografiske mutasjonene som skapes innad i befolkningen. Ikke bare vil amerikanere bli fremmede ovenfor hverandre, men staten vil oppleve økende påkjenninger i forsøk på å mekle mellom konflikter som dukker opp.⁹²

⁹¹ Wendling 2018: 18

⁹² Neiwert 2017: 222/223

3.4 Redaktør for Taki's Magazine

Etter å ha blitt stempler som for radikal for Scott McConnell i TAC ble Spencer ansatt som redaktør for TM i 2008. Nettstedet skulle bli samlingsstedet for mange meningsytrere knyttet til alt-right-bevegelsen som raseteoretikeren Steven Sailer, Jared Taylor, Peter Brimelow og Alex Kurtagić. Grunnleggeren Theodoroacopulos har tidligere gitt uttrykk for at den britiske politikeren Enoch Powells kontroversielle «Elver av blod-tale», som var en protest mot masseinnvandring fra Samveldelandene til Storbritannia, var «profetisk og sann».⁹³ Spencers tid som redaktør for TM er kjennetegnet av en gjennomgående kritikk av Obama-administrasjonen (spesielt den økonomiske politikken) og av republikanske politikere som John McCain og Mitt Romney. Spencer skriver rosende om ytterliggående- og innvandringsfientlige partier som belgiske Vlaams Belang og italienske Lega Nord. 2008 var året finanskrisen startet i det amerikanske bankvesenet og med dens spredning til Europa så initierte det en økt fremgang for flere europeiske ytre høyrepartier. Partiene vil bryte ut i nye nasjonalstater og Spencer mente at de ville bevare det ekte Europa i langt større grad enn det EU har gjort. Underforstått at det Europa EU forvaltet med sin innvandringspolitikk ikke fungerer bevarende for hvite europeere. Spencer mente at det måtte sterke nasjonalstater til for å forsvare en «klasse og en permanent måte å leve livet på». I et innlegg senere i 2008 så gikk Spencer så langt som å forsvare Eurabia-konspirasjonsteorien. Den handler om at det finnes en skjult allianse mellom muslimer og en europeisk elite. Alliansen er årsaken til den gradvise prosessen med å gjøre Europa om til en islamsk koloni.⁹⁴

I Spencers forestillingsunivers så var det David Miliband, utenriksminister i Gordon Browns-regjering fra 2007-2010 som representerte den europeiske eliten og han blir beskylt for å holde «døren åpen» for ikke-vestlige fra Afrika og fra et mulig EU-medlemsland Tyrkia. Det følger at denne nye politikken i EU er en forandring fra intensjonene med det originale EU bygd opp i etterkrigstiden. Det kristne hvite Europa som blant annet den vesttyske forbundskansler Konrad Adenauer ønsket å forsterke med et pan-europeisk samarbeid etter andre verdenskrig blir nå utbyttet og vannet ut i retning av et multikulturelt Europa med nye «europeere». Implisitt i argumentasjonen til Spencer så benytter han seg av Renaud Camus «den store utskiftnings- teorien» som lignende teorier som «hvit folkemord-teorien» har sin kime i. Det hvite kristne Europa blir invadert og ødelagt av horder av svarte og brune

⁹³ «Spectator and its Tory MP editor may face charges over Taki rant», *The Guardian*, 28/2 2003.

⁹⁴ Dyrendal og Emberland 2019: 25

immigranter fra nord og sør for Sahara.⁹⁵ Spencers tekst markerer helt klart et skritt i retning hvit nasjonalisme og er første gang han åpent omfavnet konspirasjonsteorier som er forbundet med høyreekstreme.

Gjennom hele presidentvalgkampen i 2008 så oppstod det mange konspirasjonsteorier som sådde tvil om Barack Obamas nasjonalitet og om ikke han var en agent for en sammensvergelse mot USA. Det er imidlertid ikke noe spor i det gjennomgåtte kildematerialet som Spencer selv har publisert at han forfekter noen konspirasjonsteorier om USAs første president med afro-amerikanske røtter Såkalte «Birthers» drev med svertekampanjer om Obamas fødselsattest som et falsum i både alternative og hovedstrømsmedier inklusive Donald Trump. En serie av sammensvergelses fra konspirasjonsteoretikeren Alex Jones populære nettsted Infowars som betegnet Obama som skapt av næringslivet for bankeliten samtidig som Jones sådde tvil om hans nasjonalitet og fyrte opp under skepsisen rundt Obama. Glenn Beck, politisk kommentator på Fox-nyhetene, hevdet at Obama var en ytre venstreekstremist som ønsket å omskape USA til en totalitær stat.⁹⁶ Langt på ytre høyre i USA så var det blant klansmenn en oppfatning om at Obama egentlig var en indonesisk utvekslingsstudent ved navn Barry Soetoro som ble plassert i Det hvite hus av en ondsinnet sammensvergelse av internasjonale jødiske bankiere.⁹⁷ Dette var en relansering av en jødisk konspirasjon som finner sitt ekko i Ku Klux Klans lange fartstid og ytre høyre tilbake til mellomkrigstiden. Det er det jødiske plutokratiet som ønsker å bryte ned det nasjonale med sin kosmopolitiske agenda. Spencers kritikk av Obama i valgkampåret henger seg ikke opp i konspirasjoner, men knytter Obamas kristne menighetsmiljø opp mot svart nasjonalismemiljøet. Obamas økonomiske politikk er bare en fortsettelse av den liberalistiske konsumervennlige politikken som Bush jr. også stod for.

3.5 Spencer berører kontroversielle temaer

Mot slutten av sin tid som redaktør for TM så blir Spencers alternative høyre- prosjekt noe klarere i språket. Spencer stilte noen ladede spørsmål som han senere skulle svare krystallklart ja på som raserealist og hvit nasjonalist. Er raser virkelige? Burde rase spille noen rolle i politikken? Handler den vestlige sivilisasjon bare om hvite mennesker? I et av hans siste

⁹⁵ «How Gay Icon Renaud Camus Became the Ideologue of White Supremacy», *The Nation*, Juli 1-8- utgaven 2019

⁹⁶ Neiwert 2018: 99- 104

⁹⁷ Tenold Aase 2019: 112

innlegg for TM («White Like us») i 2009 så hevdet Spencer at hvit bevissthet (da underforstått mennesker med hvit huds selvoppfattelse av sin rase) er blitt ødelagt av den politiske korrektheten som omfavner mangfold og toleranse på tvers av etnisitet under Obama-administrasjonen. Innenfor det offentlige arbeidslivet så må hvite slåss for jobbmuligheter og status ved å vise hvem som er mest tolerant og mangfoldsvennlig ovenfor etnisiteter, seksuell orientering og kjønnsidentitet. Dette nye USA under Obama skulle dyrke positiv særbehandlingspolitikk i ansettelsesprosesser heller enn å favorisere hvite arbeidere. Den kulturelle marxismen er med på å fungere destruktivt på det som har vært tradisjonell vestlig kultur og amerikanske tradisjoner. William S. Lind definerer kulturmarxisme som nymarxismens (Frankfurterskolen) påvirkning på liberale multikulturelt-vennlige vestresidepolitikere. Kulturmarxisme er det samme som politisk korrekthet. En tilstand av evig sensur og meningsforflatning der alle er livredde for å mene noe som kan krenke andre av annen etnisitet, seksuell orientering og kjønnsidentitet. Kulturmarxistene omskriver historien med afroamerikansk historieperspektiv blant annet og bryter ned den hvite manns makthegemoni innenfor ulike samfunnsområder.⁹⁸

Lind har skapt et begrep som blir bruk av alt fra høyreekstremister til konservative som bruker det om meningsmotstandere som fronter liberale ideer (multikultur og globalisme for eksempel). Politiske analytikere som ofte har et nostalgisk forhold til fortiden (Pat Buchanan og Paul Gottfried) bruker det på meningsmotstandere som forfekter normoppløsende verdier i en kulturkrig i kampen om den amerikanske sjelen. Det er litt opp til den som bruker begrepet å fylle det med mening. For Spencer så er det dette nye dogmet av politisk korrekthet som ødelegger det heteronormative samlivet, hvite menns maktposisjoner og den amerikanske hvite manns historie. Hvit bevissthet er i en situasjon der den er i full forvirring og den er hjernevasket av politisk korrekthet og kulturellmarxisme som ønsker å bryte ned tradisjonelle amerikanske verdier.

Spencer anklaget spesielt historieavdelingen ved universitetet i Santa Cruz, som har utdannet historikere som Huey P. Newton (grunnleggeren av Black Panthers) og Angela Davis (borgerrettighets bekjemper og politisk aktivist for afroamerikanske kvinner). Spencer anklaget dem for å ha vært spesielt destruktive for hvit bevissthet. Spencer kritiserer også kirken (både den katolske og den protestantiske) for å messe ut en «en-verden-altruisme».

⁹⁸ «The Origins of Political Correctness», *Accuracy in Academia*, 5/2 2000

Kirken har omfavnet en «psychic unity of mankind» (en psykisk enhet for menneskeheten, min oversettelse).⁹⁹ Spencer er kritisk til likhetstanken i kristen tro. Underforstått i alt dette er at det er klare biologiske forskjeller mellom ulike raser i dag. Spencer trår nærmere den utalte raserealist og anti-egalitære posisjonen han senere skal kjempe for under alt-right-banneret, men er noe mer nøktern i denne teksten og selv om han argumenterer for biologiske og mentale rasemessige forskjeller, så er han langt fra så kategorisk om at hvite og svarte må leve separat som senere. Uten at Spencer gir noe direkte svar på de problemstillingene han innledningsvis stilte, så benevner han her flere av begrepene som skulle komme til å bli en viktig del av hans tekstproduksjon under hans langt friere altright.com-prosjekt. Det er tydelig at Spencer reagerer på det Bjøl kaller «Det nye regnbuesamfunnet» som Obama-administrasjonen innførte. Aldri før hadde det vært så mange afroamerikanere og amerikanere med latinamerikanske og kinesiske røtter i sentraladministrasjonen. USA var på vei til å bli et mer multikulturelt samfunn enn noensinne med særlig massiv latinamerikansk innvandring.¹⁰⁰ Professor i statsvitenskap Thomas J. Main, som har skrevet den mest omfattende boka om de ideologiske røttene til alt-right-bevegelsen, mener at Spencer utviklet det journalistiske innholdet til TM til å ta for seg temaer som rase og innvandring med en sensasjonalistisk vri.¹⁰¹

For Spencer så synes det å ha utkrystallisert seg en politisk kampsak i denne perioden. Influert av Gottfried og Buchanan så ønsker Spencer å kritisere hvordan europeiske samfunn (også da USA) forvitrer som følge av innvandring, globalisme og økende multikultur og særorganisasjoner for etniske minioriteter. Det Vesten han ilegger mening er basert på hvite europeere og har røttene sine i europeisk historie. Han kritiserer nykonservative republikanere for å kun forsvare markedskapitalismen og ønsker å tilby en ny form for konservatisme. Begrepet «alternative right» var et forsøk på å danne en mot-ideologi, dette begrepet dukker først opp i litteraturen i talen til Gottfried ved den første MC-konferansen.¹⁰² Mot slutten av 2009 skulle Spencer danne sitt helt eget nettsted altright.com der disse temaene ble belyst langt mer fritt.

⁹⁹ «Equality: The Elusive Ideal», H.L. Mencken Club, 21/11 2008

I følge John Derbyshire, som også er en av de «akademiske rasistene» i Alt-Right-bevegelsen, så stammer begrepet fra en tysk antropolog på slutten av 1800-tallet, Franz Boas. Han hevdet at mennesker overalt har den samme psykiske naturen og de samme hjernene altså at de eneste forskjellene i mentalitet mellom ulike folkegrupper er kulturskapt. Forskjellene mennesker i mellom er ikke skapt av biologi eller genetikk, men av kulturforskjeller.

¹⁰⁰ Bjøl 2011: 685/686

¹⁰¹ Main 2018: 107

¹⁰² Sedgwick (red.) 2019: 226

3.6 Oppsummering

Det er tydelig at perioden 2007-09 markerer en overgang til mer en uttrykt amerikansk hvit sjåvinistisk posisjonering enn tidligere. Det er klart at han ble påvirket av de ulike miljøene han forflyttet seg i fra TAC, som han senere har tatt avstand fra som innholdsløs konservatisme, til RTC og ikke minst den paleokonservative MC. I løpet av perioden skulle Spencer støtte libertarianeren Ron Paul og ikke-intervensjonslinjen. Spencer målbærer ingen ideologi i det undersøkte tidsrommet, men er en kritiker av det bestående politiske USA og også europeisk politisk håndtering av innvandring. Han henter heller selektive elementer fra paleokonservative som Paul Gottfried og Patrick Buchanan. Ideer om bedriftslederstaten kan ha hatt en påvirkning på Spencers systemiske kritikk av statsapparatet som forfekter en politisk korrekt dogmatisk holdning som undergraver hvit identitet. I grupper som MC og RTC så har Spencer talt side om side med talere som ikke tror på egalitarianismen og målbærer anti-demokratiske oppfatninger. Gottfried og Buchanan representerer en kontinuitetslinje som har og fortsetter å opponere mot hvor det republikanske partiet er på vei. En annen form for konservatisme som skulle bli døpt det alternative høyre av Spencer og Gottfried.

I flere av tekstene Spencer skriver for TM så gir han klart uttrykk for lignende ideer som Buchanan har skrevet om. Buchanans oppgjør med verdioppløsende og unasjonale kulturmarxisme som brøt ned hegemoniet til de tradisjonelle elitene med hvite samfunnsbyggere i USA og deres kristne europeiske arv, er også Spencer opptatt av. Buchanan var i opposisjon mot nykonservative strømninger i det republikanske partiet. USA var styrt av en klasse politikere som satte kapitalisme først og som ved å støtte multikultur fører til den hvite kulturens forvitring. Gottfried ser også på den politiske eliten i USA som styrt av kapitalismen (en internasjonal eliteklasse) som er best tjent med demokratiske multikulturelle nasjoner for å skape profitt.

Kritikken til Spencer i denne perioden er rettet inn mot myndigheter (både europeiske og amerikanske) som etablerer et politisk korrekt dogme som gjør kritikk av rase, etnisitet og multikultur til kjettervirksomhet. Taperen blir den hvite mann som tidligere har vært overlegen og har hatt hegemoni. I denne perioden blir det klart av Spencer støtter ideene til Taylor og Francis, men retorikken er mer spørrende enn konstaterende og kategorisk. Det går ikke an å stemple Spencer som noen hvit nasjonalist, men han er snarere en vestlig sjåvinist

og da underforstått opptatt av hvit bevissthet. Motstanderen er nykonservative og demokrater som kun forvalter et bedriftsforetak og ikke tar hensyn til at USA er et land dypt forankret i europeiske røtter og tradisjoner. Alternativ høyre- fanen ble skapt som et uttrykk for å kjempe for slektskapsbåndene hvite har til europeisk kultur og å hegne om USA som et hvitt land.

Denne perioden markerer en tydelig skalering opp til nivå to av Sørensens radikaliseringskjema. Her blir det klart at Spencer støtter konspirasjonsteorier som Eurabia-teorien. Selv om opposisjonsalternativet alt-right, blir lansert av Spencer og Gottfried allerede i 2008, så fremstår ikke Spencer selv som ideologen i denne bevegelsen. Til det er kritikken hans for eklektisk og lite enhetlig. Der er dog tegn til at rasekonseptet skal bli viktig som grunnpilar i verdensanskuelsen. Spencer hevder selv at merkelappen navngir noen politiske meninger som allerede fantes og stiller store spørsmålsteget ved de demokratiske og republikanske antakelsene om at egalitære og demokratiske ideer holder mål.¹⁰³

¹⁰³ «The Alternative Right in America», tale ved Property and Freedom Society, 2010.

Kapittel 4: Alternativ høyre

Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling fra 2010-2014

Obamas store politiske målsetting var å få gjennomslag for Obamacare, noe som møtte stor mostand fra republikanerne. Reformen gikk imidlertid gjennom i Kongressen i 2010. Tilfellene av det kritikerne så på som strukturell rasisme skulle dukke opp i langt større antall enn tidligere og ikke siden L.A-opptøyene i 1992 hadde det vært så store demonstrasjoner som under Ferguson-opptøyene i 2014. Symbolsaker som drapene på afroamerikanske Treyvon Martin i 2012 og Michael Brown i 2014 satte i gang en storstilt debatt om strukturell rasisme i politiet. Motreaksjonen til Black Lives Matter, som ved siden av å protestere mot politivold mot svarte også drev med andre typer venstreideologisk aktivisme, kom med «White Lives Matter-slagord» blant hvit overmakt nettkrigere. Richard Spencer videreutviklet sin rasevitenskaplig baserte ideologi og i en tid der den politiske debatten om rasisme var mer brennhet enn på tiår, så var Spencer mer opptatt av å vise at systemet egentlig stod for en diskriminering mot hvite. Spencer kuttet også båndene til det republikanske partiet i et forsøk på å samle dissidenter og mennesker som var opptatt av hvite amerikaneres interesser i sitt alternative høyre-prosjekt.

4.1 Spencers alternative samlingssted på nettet

Alternativeright.com var en satsing i en tid Spencer mente at tiden for «gatekeeping media»¹⁰⁴ var over og når var det opp til hvem som helst å lage sine alternative mediekkanaler. I mars 2010 ble alternativeright.com lansert og hadde i følge Spencer selv en tilhørighet til radikal tradisjonisme. Radikal tradisjonist er en merkelapp Spencer knytter til den italienske kulturfilosofen og raseteoretikeren Julius Evola. Evola ser på ideen om likhetsorientert liberalisme som feilaktig, ønsker et fokus på tradisjonelle kjønnsroller og tilbakekomsten av hierarkiske sosiale strukturer som standssamfunnet i det europeiske føydalsamfunnet fra middelalderen er et eksempel på.

¹⁰⁴ Intervju med Alex Kurtagić fra 19/2, 2011

Underforstått her at «the gatekeeping media» er kontrollert av mektige medieeiere som med vilje og viten kontrollerer og sensurerer mediene ut fra ideologisk overbevisning. Rasevitenskap er en av de tabuene disse i følge Spencer aldri berører.

4.2 Ideologiske byggesteiner i alternativ høyre

Evola var inspirert av en annen filosof som så på historiens utviklingsperioder som sykliske, Oswald Spengler, en kulturfilosof som har hatt stor påvirkning på etterkrigstidens ytre høyre. Inspirert av Nietzsches ide om evig gjentakelse, som flere av de såkalte tyske konservative revolusjonære tenkerne¹⁰⁵, satte en han seg fore å forklare hele kulturers organiske evolusjon i en syklisk historiefortelling i *Aftenlandets undergang* (1918-22). Det gjør at Spengler i likhet med hinduismens historiesyn ser på historien til kulturene som noe som gjentas i et evig kretsløp. Historien gjennomgår ikke nødvendigvis en lineær utvikling mot det bedre. Han så fascismen i Italia som et skritt mot demokratisk cæsarisme og den sterke manns styre. *Aftenlandets undergang* må ses på som en kommentar til en tysk statskonstruksjon i krise. Første verdenskrigs enestående ødeleggelser etterlot et skjørt land med mye hat og aggresjon rettet mot keiser Wilhelms tapte krig. Weimarrepublikken ble arenaen for en veldig polarisering mellom sosialdemokrater, kommunister og konservative. Dette ble kimen til spartakistopprøret i 1919 og etterhvert uroligheter i delstaten Bayern.¹⁰⁶

Denne perioden representerte for Spengler en overgang fra ultrakapitalistiske samfunn til diktaturer som må ses på som en naturlig overgang i et samfunn preget av politisk og økonomisk kaos. Han fantaserte om et slags tysk imperie etter kollapsen av Vesten som en avart av det Romerske, men langt fra det Tusenårsriket Hitler så for seg med fanatisk antisemittisme. Spengler argumenterer for at det ikke har vært en historisk lineær utvikling fra primitive til mer avanserte samfunn. Det demokratiet han bevitnet i sin samtid fulgte en lignende syklus som førte til andre sivilisasjonens kollaps. Demokratiet blir en arena for klassekamp og pengeinteresser og blir tilslutt kuppet av den sterke mann med et system med en viss lovgivende folkerepresentasjon, men også kapret av herskere som nyter godt av stor personlig makt. Napoleon eller Cæsar er historiske eksempler på folkestyres iboende mangler.¹⁰⁷

¹⁰⁵ Sedgwick (red.) 2019: 39

Utrykket forsøker å dekke over en gruppe tyske intellektuelle som ble født i siste del av 1800-tallet og opplevde første verdenskrig som en formativ opplevelse. De var inspirert av Nietzsche og refererte flittig til hans aforismer. Disse høyrevridde intellektuelle kritiserte Weimarrepublikkens styre og ønsket en overgang til en autoritær stat. De var mot parlamentarisk demokrati, egalitærisme og liberalisme. Selv om de var kritikere av Weimarrepublikken, så tok de aller fleste etterhvert avstand fra antisemittismen og den totalitære stilen til Adolf Hitler. Den intellektuelle bevegelsen inkluderer flere tenkere Spencer er influert av: Spengler, Evola og Schmitt.

¹⁰⁶ Palmer, Colton og Kramer 2007: 768

¹⁰⁷ «Hundre års undergang», Morgenbladet, 19/10, 2018

Ut av Herders etnosentriske kultursyn henter Spengler ideen om at verdens sivilisasjoner er distinkt forskjellige fra hverandre og har forskjellige kulturelle utspring. Evolusjonen til kulturer som utvikler seg til sivilisasjoner følger sin særegne indre logikk. Disse kulturene er i følge Spengler utilgjengelig for utenforstående. Alle kulturer er forskjellige og de følger alle sitt eget løp. Der er uansett en kamp mellom kulturene/sivilisasjonene om hegemoni og det er den sterkestes rett som råder.¹⁰⁸ Det er bare det naturlige folket knyttet til kulturens ånd eller de som evner å se dens sjelebilde som kan forstå den.¹⁰⁹ For Spengler er den vesteuropeiske kulturen som oppstår etter det vestlige Romerrikets fall preget av dens karakteristiske faustiske mentalitet. Den nye europeiske kulturen oppsto i høymiddelalderens skolastikk i klosteskolen. Det faustiske sinn utvikler seg i en tid der Vesten starter sin kolonialisering ovenfor resten av verden og dominerer den. Det faustiske sinn er en referanse til Goethes *Faust* der en misfornøyd intellektuell gjør en pakt med djevelen for å få ubegrenset kunnskap. Spengler bruker dette begrepet for å symbolisere den vestlige manns grenseløse metafysikk og hans utømmelige kunnskapstørst. Det er dette vitebegjæret som førte til Vestens undergang med tiltro til teknologien. Den samme teknologien som førte frem til skyttergravskrigen og de mest omfattende verdenskrigene i moderne tid.¹¹⁰

Som hver kultur har også det faustiske sinn satt sitt spor på religion. Hver kultur har særegenhet og det gjelder også hvordan den kulturen påvirker religionen. Denne formen for rasespiritualitet er kulturelt betinget og ikke biologisk, og det var den faustiske mann som forandret kristendommen og forandret den fra skolastikken til en verdenstransformerte doktrine. Den maktutøvelsen og kulturelle uttrykket kristendommen har utvist fra høymiddelalderen er et uttrykk for det faustiske sinn. Middealderkatedralene, oppdagelsen av sentralperspektivet i malerkunsten, oppdagelsen av den nye verden – alt er drevet frem av det faustiske sinnets driv mot oversanselighet.¹¹¹ Den samme rasespiritualiteten som skapte den europeiske sivilisasjonen ødela den. For Spencer så representerer den faustiske viljen en forandring i mentalitet blant hvite amerikanere og europeere for å bli bevisste deres iboende potensial, skaperkraft og muligheter innenfor deres biologiske DNA, men også skapte kultur til å nok en gang reise seg til de samme høyder som bygde den vestlige sivilisasjonen.

¹⁰⁸ Ibid

¹⁰⁹ Sedgwick (red.) 2019: 11

¹¹⁰ Spengler 1932: 489

¹¹¹ «The Anti- Christian Alt-right», *First Things*, mars 2018

4.3 Radikal tradisjonisme

Julius Evola oversatte verkene til Oswald Spengler til italiensk og knyttes ofte til den tyske konservative revolusjonens tenkere, men han er mest kjent for å ha videreutviklet sin særegne form for tradisjonisme etter å ha studert og korrespondert med René Guénon. Evola utviklet en fascinasjon for hierarkiske samfunn som hindutradisjonen i India eller det hedenske elitistiske Romerske imperiet. Som i Tyskland fikk det skjøre demokratiet i Italia etter første verdenskrig et legitimeringsproblem blant folket. Et Italia med krigserstatningsgjeld, økonomisk nedgangstid og øktende arbeidsledighet opplevde stor sosial uro, spesielt fra bønder som nektet å betale renter på gjeld og var bekymret for landbeslagelser. I byene tok arbeidere til å streike og bander av fascistiske svartskjorter slåss med kommunister i gatene. Mussolinis fascistbevegelse gjorde et relativt dårlig valg i 1921, men hyppige regjeringsskifter fikk ikke roet opptøyene. Fascistens vigilanteskvadroner brøt opp streiker og Mussolini allierte seg med kong Viktor Emanuel III, industrialister, de liberale, konservative katolikker og nasjonalister. Mussolini garanterte med maktovertakelsen at han skulle få uroen til å opphøre.¹¹²

Under den nye fasciststaten forfattet Evola *Pagan Imperialism* (1928) basert på hans tradisjonelle doktriner. Den var et angrep på katolisismen og et forsvar for en dreining mot et system basert på antikke Roms hedenske verdier og tradisjoner. Med inspirasjon fra den hellige hinduistiske teksten Vishnu-Purana og dens fokus på de samfunnsbyggende eliteklassene med en hellig presteklasse og kshatriya (krigerklassen) på de to øverste nivåene. Evola ønsker å forklare forfallet fra antikkens maskuline hierarkiske velfungerende samfunn til det feminine liberalistiske og egalitære moderne materialistiske samfunnet. Historiske omkalfatringer som renessansen og den franske revolusjonen har brutt ned den tradisjonellistiske samfunnsstrukturen og byttet verdiene ut med kollektivism, anarki og materialisme som skaper endimensjonale mennesker kun opptatt av det umiddelbare uten kontakt med den transendentale åndeligheten. Kristendommens universalistiske menneskesyn gis også skylden for forfallet.¹¹³

En videreutvikling av hans radikale tradisjonellistiske ideer forekom i *Revolt Against the Modern World* (1934). Menneskenes historie utspiller seg i en syklus der den moderne

¹¹² Palmer, Colton og Kramer 2007: 809/810

¹¹³ Sedgwick (red.) 2019: 59/60

tidsalderen Kali Yuga (fra Sanskrit) er endestasjonen før kollapsen og en må gjenoppbygge den første tidsalder igjen. Den ariske rasens egentlige tilknytning til den østlige tradisjonisme er blitt brutt i moderniteten. Historiker Elisabetta Cassina Wolff påpeker at boka til Evola er en oppfordring til opprør mot den moderne verdens utvikling mot liberale demokratier og egalitære samfunn. Evola ønsket en før-1789 verden basert på absolutt makt, kaster og elitistiske verdier. Et samfunn styrt av de kastene som hadde kontakt med den sanne spirituelle tradisjonismen. Wolff utdyper at samfunnet er autoritært, hierarkisk oppbygd med fokus på disiplin og orden. Det er underforstått at mennesker er ulike og må skjønne sin plass i hierarkiet. De moralske dydene er ære, mot, lojalitet, underdanighet og offervilje. Dette settes i kontrast til samfunnsødeleggende holdninger i den moderne verden: for åpen for toleranse, opptatt av likhet og troen på at mennesker fortjener å være ansvarlige for egne liv. De siste årtuseners historie har vært en utelukkende degenererende prosess: fra Romerrikets autoritære maktsystem til liberale demokratier som USAs basert på individuelle rettigheter.¹¹⁴

Evola så på økt deltakelse i samfunnet fra mørkhudede som medvirkende for det moderne samfunnets degenerasjonsprosess. I den post-koloniale etterkrigstiden skrev han om integreringen og innvandringen av svarte og andre ikke-vestlige inn i Europa som et tegn på vestens forfall. Evola søkte altså tilbake til et fortidssamfunn der den absolutte hersker satt på toppen av et aristokrati (han bruker Ludvig XIVs enevelde av Guds nåde som eksempel) med kontakt inn i det åndelige. Det moderne liberale demokratiet er feminint og preget av dekadanse, når det kom til å mangelen på å opprettholde sosiale, kulturelle og kjønnslige hierarkier. Evola var også fast bestemt på det naturlige i fastlåste kjønnsroller. Mennene var krigere og politiske aktører i aristokratiet. Menn var soldater med bestemte oppgaver i klanlignende grupper (männerbund), mens kvinner er best egnet til å være elsker eller mor. Kvinnene måtte forstå at de var ulike sammenlignet med menn og kjenne sin plass i livet.¹¹⁵ Wolff og fascismehistoriker Stanley Payne har begge plassert Evola som et viktig bindeledd mellom den historiske fascismen og en generasjon av nyfascister eller høyre-radikale grupper etter andre verdenskrig. Etterkommerne av Evola som *Det nye franske høyre* (FNH) ønsket å bruke deler av tradisjonist-doktrinen til å jobbe mot egalitære ideer, multikulturelle nasjoner og globaliseringsprosesser.

¹¹⁴ Wolff 2016: 480/ 481

¹¹⁵ Remley 2019: 79

4.4 Vestlige regimers «underprioritering av hvite»

Akkurat hva slags tradisjonistisk styreform USA skal gå tilbake til var Spencer ikke helt klar på i sin alternative medieplattform, men han kritiserer vestlige liberale demokratier for å skifte ut hvite folk og underprioritere hvit kultur og bruker spesielt England og Frankrike som skrekkeeksempler. I England så representerer Parlamentet en endeløs og meningsløs debatt og parlamentsmedlemmene er ikke representative for folket. Monarkiet er en mer demokratisk institusjon som forstår seg bedre på folket og de er ledet av en representant for eliten. En av de første tekstene som ble publisert på altright.com var om Evola og hans avvisning av tankene om egalitarianismen som opplysningsfilosofene stod for. Evola hyllet det romerske hierarkiske samfunnet ledet av en keiser. Spencer ønsket å danne et nettsted som kunne fungere inspirerende for dem som er opptatt av hvit identitet som gruppekultur. Tekstene han publiserte i perioden 2010-14 er skrevet for å utfordre og kritisere det liberale demokratiet som han anser som ødelagt og degenert for hvit kultur og se heller diskutere alternative statsdannelser med inspirasjon i antikke keiserdømmer eller middelalderens monarkier der naturlige hierarkier dannet grunnlaget for en gyllen æra for det hvite mennesket.

Spencer omtalte Nietzsches politiske ideer om Europa som radikalt tradisjonistiske eller arkeofuturistiske.¹¹⁶ Tradisjonismen ser på den moderne verden som totalt degenerert og at den representerer et historisk bunnpunkt i den historiske syklusen.¹¹⁷ Nietzsche har influert Evola som igjen har påvirket ideologien til FNH representert ved Alain de Benoist og Guillaume Faye. Sistnevnte er mannen bak begrepet arkeofuturisme. Faye ønsket å gå tilbake til et Europa der multikultur ikke eksisterte og var kritisk til moderne europeiske demokratier. Arkeofuturismen skulle gå tilbake til en før-kristen hedensk tro og sterkt hierarkiske samfunn kombinert med det nyeste innen moderne vitenskap og teknologi.¹¹⁸

De overnevnte politiske filosofene ser tilbake i historien for å finne inspirasjon til sine utopier for en europeisk fremtid som en motsats opp mot de de forakter ved det moderne Europa. Spencer trekker frem frankerkongen Karl Martell. Spencer ser på Martell som en forsvarer av sitt folk, hans måte å leve på og Europa som et hele. Og at i den moderne verden så har vi mistet verdien av å tilhøre et større kollektiv av rasen enten gjennom en postmoderne-konsumer verden eller politisk korrekthet.¹¹⁹ Det er helt plausibelt å tolke disse uttalelsene fra

¹¹⁶ Vanguard radio 2011.

¹¹⁷ Hawley 2019: 79

¹¹⁸ Sedgwick (red.) 2019: 94- 98

¹¹⁹ Vanguard radio 2011.

2011 som et forsvar for en radikal tradisjonalistisk ide om at Europa må reversere sine multikulturelle liberale demokratier som blir omgjort til pregløse land uten en tydelig etnisk befolkning med sin særegne kultur. Spencer var 2011 leder for National Policy Institute (NPI) og tenketanken skulle jobbe for at hvite amerikanere ikke får berøvet sine rettigheter.¹²⁰ Martell er et forbilde fordi han greide å samle et stor europeisk område med hvite europeere under hans form for kristendom. Spencers inspirasjonskilder er nevnte filosofer som var opptatt av å vinne «kulturkrigen» mot egalitarismen, det liberale demokratiet, kapitalisme, sosialisme og multikultur.¹²¹ Han er en radikal tradisjonalist i den forstand at han ønsker seg tilbake til et etnisk rent befolket hvitt Europa og Amerika og da tilbake til en tid der disse områdene ble styrt og befolket av hvite europeere. Det tilbyr, på samme måte som forrige kapitels paleokonservatisme, et brudd med samtidens verdisystem. Spencer har også blitt influert av Spengler og Evolas eurosentrisme som bevis på det europeiske folkets særegne kvaliteter som sivilisasjonsbyggere.

4.5 Indoeuropeisk imperie

Alain de Benoist¹²² og hans FNH har noen kontinuitetslinjer tilbake til Evola og konservative tyske tenkere, men var samtidig inspirert av metapolitikk som et verktøy for å endre politisk hegemoni. De Benoist ville føre en «kulturell kamp» for å promotere ideene sine. Det ultimate målet var å gjenopprette et paneuropeisk «åndelig imperie» der hvor regionale hierarkier, diversitet, mot og ære var fremelsket. Samfunn styrt av krigere og en naturlig intellektuell overklasse drev politikken. Dette skulle være et «imperie» hvor den fortidens «Indoeuropeiske» hedenske religion ble dyrket. Han så for seg et samfunn som fokuserte mer på militære og politiske strukturer enn økonomiske. Et ikke-materialistisk samfunn som ikke ble kvelt av global kapitalisme.¹²³

De Benoist så på amerikaniseringen av verden som noe som gjorde hele verden til en pengefiksert, kulturløs, individualisert og pregløs. Hjertebarnet, den intellektuelle tenketanken

¹²⁰ www.npiamerica.org/about/

NPI er en hvit nasjonalistisk tenketank som ble stiftet av William Regnery den annen, en forlagsmann. Som også står bak hvit nasjonalistisk organisasjonen Charles Martell Society (CMS). De ser på Martell som et ikon fordi han har blitt heroisert som en stor europeer som sørget for å stagge musliminvasjonen mot Europa i slaget ved Poitiers i 732. CMS står bak journalen *The Occidental Quarterly* som skriver om hvit identitetspolitikk.

¹²¹ Sedgwick 2018: 228

¹²² De Benoist var en av hovedtalerne ved NPI- konferanse «After the fall: The Future of Identity» (2013)

¹²³ Bar- on 2007: 97

for FNH, GRECE («Studie og forskningsgruppe for den europeiske sivilisasjon» som også er et akronym skapt for å illudere til den klassiske greske kulturen) ble til i oppbruddsåret i 1968. Europa opplevde en rekke med opptøyer rettet mot de etablerte regimene og en folkeavstemming året etter avsatte president Charles de Gaulle. GRECE så et potensial i konservative franske partier (også etter de Gaulles avgang) som Union pour un mouvement populaire. De ønsket at konservative partier skulle droppe sin hengivelse til nøkkelveier som likhet, menneskerettigheter, velferdsstaten og judeo-kristen kultur.¹²⁴ Kongstanken er altså å tilby et annet system for samfunnet enn det vestlige liberale demokratiet. Dette med fokus på Antonio Gramscis tanker om å vinne den intellektuelle «kulturkrigen» heller enn å vinne den gjennom utdaterte påvirkningskanaler som gjennom politiske partier og gateprotester. De Benoist så på metapolitisk påvirkning som den mest intelligente formen for politisk påvirkning. Påvirkningen handler om å rokke ved den hegemoniske ideologiske kontrollen som liberalere og sosialister har fått gjennomslag for som aksepterte allmenmenneskelige sannheter. Det var bare gjennom metapolitisk arbeid at den egalitære og materialistiske tidsånden kunne endres, ved å påvirke den intellektuelle eliten på konferanser, i tekster eller på debattarenaer.¹²⁵ Ifølge Gramsci var den viktigste veien til politisk makt gjennom å forandre den dominerende tidsånden og folks aksepterte ideer og verdenssyn. Gramsci var opptatt av hegemoni og «det kulturelle lederskap som utøves av en herskende klasse». De Benoist var inspirert av Gramscis hegemoni-begrep og kampen om tankeherredømmet ved å forandre folks oppfatninger om det aktuelle temaet.¹²⁶

4.6 Etnopluralisme og «retten til forskjellighet»

De Benoist argumenterte for en rekke av gjentakende anti-liberale, anti-egalitære og antikapitalistiske temaer. Han hadde et veldig fokus på retten til å være forskjellige og at mennesker iboende var forskjellige fra naturens side og utviklet helt forskjellige kulturer som måtte bevares for sin originalitets skyld. Han var en forkjemper for etnopluralisme og kjempet for at europeiske land skulle bygge opp strukturer for å hegne om «retten til forskjellighet». Herders syn på noen fellesnevnerer som språk, historie og kultur som definerende for et folk inspirerte de Benoist. Det samme gjorde Carl Schmitt og venn-fiende-distinksjonen. De Benoist var også sterkt kritisk til det han kalte judeo-kristne verdier som fremmet

¹²⁴ Sedgwick (red.) 2019: 82

¹²⁵ Bar-on 2007: 88

¹²⁶ «Antonio Gramsci», *Klassekampen*, 2005.

likhetsverdier og glattet ut naturlig ulikhet.¹²⁷ Denne kristendomskritikken deler Spencer og kan være inspirert av de Benoist. Allerede som redaktør i TM kritiserte Spencer altruismen til kirken som overser at mennesker er forskjellige.

Det var først og fremst liberalistene og sosialistene som han så på som misjonærer for kulturinsensitiv universalisme som ikke tok hensyn til det rike mangfoldet i europeiske kultur og historie. Spesielt kritisk går de Benoist ut mot det liberalistiske og kapitalistiske USA hans ideologioppsummerende *Verden sett fra høyre* (1977). USAs promotering av hypermaterialisme og konsumerverdier er bare opptatt av å spre liberale demokratier for å tilfredsstille sitt eget profittjag. Dette var drivkraften bak krigføringen i den kalde krigen og den egentlige årsaken til å innføre kapitalistvennlige liberale demokratier verden over. Disse statskonstruksjonene flater ut og amerikaniserer hele verden til en udifferensiert global masse. De er med på å bidra i prosessen av å gjøre hele verden om til et stort, vulgært supermarked hvor alle kulturer og nasjoner blir spist opp av homogeniseringsprosesser. En verden hvor folk og kultur blir separert fra røttene omdannet til en anonym masse som mangler referansepunkter. Denne kritikken fortsatte de Benoist med gjennom hele sin levetid og han så på andre konflikter der USA intervenerte også etter kommunismens fall som bevis på den samme prosessen. Han var også strekt kritisk til bruken av NATO (som han så på som et paneuropeisk militær) for å kjempe for USAs globale militære hegemoni og unilateralisme.¹²⁸

Den store kampsaken «retten til forskjeller» førte til at han også forsvarte eks-kolonier i Afrikas rett til å utvikle sine særegne kulturer uten påvirkning av amerikansk kapitalisme. Det man på 70- tallet kalte fremmedarbeidere, så ikke de Benoist på som fienden, men heller at de var ofre for et kapitalistisk system som unyttet billig arbeidskraft. GRECE- lederen var naivist og opptatt av å rendyrke kulturer ut fra et nativistisk ståsted og det medførte til at han gjennomgående har argumentert for en veldig restriktiv innvandringspolitikk, spesielt fra tidligere franske kolonier. Og selv om hans ideologi har blitt kalt nyfascistisk¹²⁹, så har de Benoist vært opptatt å ikke rangere kulturer og mennesker, men heller hatt fokus på etnopluralisme. Riktignok så har de Benoist hyllet europeisk kultur som enestående og balanserer mellom på den ene siden å fremheve alle kulturers rett til å utvikle seg og på den andre siden skrive om europeisk kultur som enestående. Det er klart at de Benoist må

¹²⁷ Sedgwick (red.) 2019: 83

¹²⁸ Ibid: 6

¹²⁹ Sheehan 1981: 66-67

plasseres langt ute på høyresiden, men samtidig så forvirret han samtidige politiske kommentatorer med å forfekte kapitalismekritikk, promotere økologi og industrinedtrapping. Den nativistiske filosofien bak etnopluralismen til FNH har helt klart inspirert nyere politiske aktivister som Identitærbevegelsen og filosofen Aleksandr Dugin.

4.7 Nye generasjoner med etnopluralister

Identitærbevegelsen har sitt utspring i Frankrike i 2002 og var i utgangspunktet ungdomsfløyen til Bloc Identitaire (nå Les Identitaires). Det var ikke tilfeldig at Frankrike var fødelandet for bevegelsen som siden har spredt seg til andre vest- og sentraleuropeiske land. Den kan ses på en direkte arvtaker til GRECE og er en direkte konsekvens av at Frankrike har hatt mange innvandringsbølger (særlig fra tidligere kolonier som Algerie) og har en svært sammensatt etnisk befolkning. I motsetning til de Benoists prosjekt så kjemper de identitære mot det de ser på som islamiseringen i Europa. De er også imot globalisme, multikultur og ikke-europeisk innvandring. I en «krigserklæring», i en Youtube-video, som ble publisert av den franske ungdomsbevegelsen Génération Identitaire omtaler de seg som en generasjon i etnisk oppløsning skapt av et samfunn preget av feilslått integrering og multikulturell eksplosjon. 68-generasjonen som frigjorde verden for tradisjonene og autoritetenes bånd og sørget for at de nå lever i en verden preget av omvendt rasisme, fragmenterte familier og kriger på fremmede kontinenter. De vil gjenfinne sin identitet som europeere.¹³⁰ De er ikke redde for å ta i bruk begreper forbundet med fascisme som raseblanding, «blod og jord»-retorikk og moderne forfall. Det multikulturelle og liberale samfunnet har løst opp de faste rammene som en gang var knyttet til nasjonalitet, etnisitet, kjønn og kulturarv. Noen ganger skildres denne doktrinen som kulturell marxisme og selv om de ikke nødvendigvis kan stemples som noen hvit makt-bevegelse, så bruker de rasebetegnelsen og ser på europeere som en rase. Denne samfunnsutviklingen har skapt tapere ut av den hvite europeiske ungdommen i form av arbeidsledighet, svekkede sosiale bånd og kulturell utskifting. De blir dobbelt straffet fordi de må opprettholde et system som er så generøse med fremmede at det blir lite bærekraftig for etniske franskmenn. Det de identitære frykter er «den store utskiftningen». Det er den som spiser opp den etnokulturelle europeiske identiteten.¹³¹

¹³⁰ Dalland 2020: 16

¹³¹ Ibid: 17

Journalisten Rasmus Hage Dalland har fulgt identitære gjennom Europa og intervjuet dem om deres overbevisninger. Han viser at de i stor grad bedriver en form for politisk aktivisme. De identitære bruker også metapolitiske virkemidler og er påvirket av venstresidens aktivisme. Mest kjent er nok beleiringen av en moske i den historiskkladede byen Pointers der Karl Martell forsvarte stedet mot en invaderende gruppe muslimske maurere i 732. Også kampanjen «Forvar Europa» vekket oppsikt. Der identitære via dugnad fikk skaffet en båt for å skipe afrikanske flyktninger tilbake til Afrika og skaffe bevis for at visse ikke-statlige ideelle organisasjoner plukket opp flykninger for å hjelpe dem inn i Europa. Ved de ulike aksjonene følger gjerne symbolet deres (en gul lambda) inspirert av ikonet fra den spartanske armeen fra antikken for å feire minnet om seieren mot det persiske Akamenide-dynastiet i slaget ved Thermopylene. De identitære ønsker å fjerne assosiasjonene til fascismen/ nazismen og har nulltoleranse mot høyreekstremt tankegods (selv om mange har en bakgrunn fra nynazisme/ hvit makt miljø). De er forsvarere av tradisjoner, paneuropeisk nasjonalisme og kulturell homogenitet. Det ultimate målet er å endre det politiske systemet, sette foten ned for innvandring og begynne en remigrasjon av innvandrere. De er ikke kategoriske ovenfor alle muslimer og ikke europeere, men hevder at problemet er de som ikke vil la seg assimilere og danner egne samfunn innenfor samfunnet. Økingen i vold og terrorismeaksjoner er en direkte konsekvens av innvandringen. Dalland møter også aktivister som ser seg lei det de ser på som hvit skyld. Det er forbundet med nazisme det å feire eller være stolt av hvit identitet på grunn av holocaust. Andre identitetsgrupper blir fremelsket, mens hvite europeere bare skal skamme seg over fortiden. Fascismens minne er et stort problem for de identitære.

4.8 Kulturkrigen mot 68'erne

De identitære mener at venstresiden har vunnet kulturkampen. De har etablert et system som spiller på politisk korrekthet. Ifølge Dalland så ser identitære på hovedstrømsmedia og venstreorientertes metapolitisk seier som innføringen av en politisk korrekt moralsk rettesnor der ingen har lov til å mene noe og hvis en gjør det så blir en stemplet som rasist. Dette dekker over problemene med multikulturalismen, masseinnvandring, islamisering og utskifting av befolkningen.¹³² Det er 68'erne som er fienden og med sitt manifest så påpeker østerrikske Markus Willinger at kulturkrigen skal vinnes mot deres falske ideologi. En ideologi som promoterer globalisme, liberalisme og konsumerisme som kutter den originale

¹³² Ibid: 240

europiske familien fra sin kulturelle og historiske arv. Willinger mener at den økende aksepten av LHBT- bevegelsen (som han kaller en enhet av ingenting) bør avvises og han oppfordrer til en retur av tradisjonelle kjønnsroller da kvinner vil bli erobret.¹³³

Altright.com ble et nettverk for mange ulike skribenter som hadde det til felles at de kritiserte det politiske etablissementet, globale prosesser som innvandring, liberale demokratier og hovedstrømmediers uvilje til å belyse rasekonflikter. Nettstedet ble bindeleddet mellom unge ytterliggående høyreskribenter som ønsket å fylle konservatismen med nytt rasebasert innhold og den nye høyrebevegelsen som oppstod i Frankrike på slutten av 1960- tallet. Faste skribenter som Tomislav Sunić og Alain de Benoist skrev om alt fra Julius Evolas radikale tradisjonalisme til den tyske nazistjuristen Carl Schmitts kritikk av det liberale demokratiet og forfektning av positive sider ved diktaturer. Spencer var også inspirert av identitærbevegelsen han så utvikle seg i Frankrike fra 2002 og benevnningen av hva han kaller seg selv (hvit identitær) er inspirert av Bloc Identitaire. Spencer var også inspirert av William F. Buckley, ikke på et ideologisk nivå, men mer av hans *National Review* som et tidsskrift som samlet en hel del konservative stemmer under én fane og skapte et politisk innflytelsesrikt merkenavn.

Spencer beskyldte i flere tekster publisert på alt-right.com det bestående politiske etablissementet for å skape en myte om at folk av ulik rasemessig tilhørighet kan leve side om side. Disse tekstene er gjennomsyret av argumentasjon for at ulike raser må holdes separat, og han refererer stadig referere til Richard Lynn og Steven Sailors menneskelig biodiversitetsforskning. Spencer argumenterer gjennomgående for at det er forskjeller på rasene, og et favorittargument for raserealistene er hvordan gule, hvite og svarte reagerer under unntakstilstander ved ulike katastrofer (flom, atomreaktorer som eksploderer etc.).¹³⁴ Japanere er flinkere til å beholde roen under krisesituasjoner enn svarte. Forskingen Jared Taylor viser til forklarer dette med at japanerne er et mer homogent folk enn det amerikanske og at de har en større kultur for å stille opp for hverandre.

¹³³ Hermansson og Lawrence 2020: 19

¹³⁴ Jared Taylor hevdet i 2005 at svarte brukte orkanen Katarina i New Orleans som en unnskyldning for å rane, plyndre, voldta og drepe. American Renaissance har trykt flere artikler av Richard Lynnes raseleære.

4.9 Hierarkisk raseinndeling

Spencer viser også til det Taylor har skrevet om i en årrekke at «gule» (asiater) har noe høyere intelligens enn «hvite», mens «svarte» har biologiske disposisjoner for lavere intelligens og er mindre mottakelige for å følge lovene. Spencer tegner et bilde av fattige afroamerikanere som ustabile, og at de lever under såpass dysfunksjonelle forhold at det er et tidsspørsmål før de bryter ut i et opprør. Flere afroamerikanske barn enn hvite har alenemødre av ulike årsaker og på denne måten sørger også svarte for at tradisjonelle amerikanske familiestrukturer forringes. Spencer skrev flere artikler om såkalt «svart kriminalitet», og også latino-amerikanere blir også skildret som mer voldelige enn andre raser. I «Race Riots 2.0» hevder Spencer at motivet bak all plyndringen er å ha det moro, symbolsk rasehevsn og profit. Disse forholdene mente Spencer at hovedstrømsmedia sensurerer og han ser det på som nettstedets oppgave å få frem de ubehagelige sannhetene om raseforskjellene. Spencer hevder at myndighetene ser på dette som hatfakta som må ties bort for å ikke formørke befolkningens syn på multikultur. Hans oppfattelse av forklaringen på at media anonymiserer bilder av kriminelle er at de skal se ut som hvite. Spencers nettstedets fokus på svart kriminalitet kan leses som en fortsettelse på AmRen kampanjejournalistikk om «The Color of Crime» som er en artikkelserie som ønsker å dokumentere at afro-amerikanere begår mest kriminalitet i landet. Taylor hevder at svarte er «mer psykopatiske enn hvite». Altright.com hadde også et fokus på latin-amerikanere. De er også mye mer tilbøyelige til å begå kriminelle handlinger, får barn tidlig som skaper dysfunksjonelle familieforhold og har lavere IQ enn hvite. Derfor er det viktig å ha tøffe innvandringslover for å unngå opphoping av latinoer og svarte i amerikanske fengsler. I følge Lynn er bunnlinja i menneskelig biodiversitets- tenkning er at kriminaliteten blant latino-amerikanere er biologisk betinget. Det å tro på menneskelig biodiversitet er det samme som å nekte å tro på at alle mennesker er skapt like og fortjener å bli behandlet likt.

Tekstene Spencer og andre bidragsytere utga på nettsiden frem til den ble inaktiv på julaften 2013 hadde et raserealistisk syn inspirert av andre raserealistere som Jared Taylor, Steven Sailor og Richard Lynn. De ser på rase som en legitim biologisk kategori og nekter for at rase er en sosial konstruksjon. Mennesker av ulike rasemessig avstamning har forskjellige styrker og svakheter. Ofte er konklusjonen for raserealistere at rasene burde leve separat. En emneknagg Spencers nye webzine flittig kategoriserte innleggene sine med var human biodiversity (menneskelig biodiversitet), som ble popularisert av medskribent i TM Steven

Sailor og var en neologisme for biologiske raseforskjeller. Raserealistene brukte menneskelig biodiversitet som begrep for den påståtte vitenskapelige empirien som finnes for raseforskjeller og var et forsøk på å gjøre rasevitenskap relevant for internettalderen.¹³⁵

Nettstedet til Spencer har også åpnet opp for skribenter som forfekter flere konspirasjonsteorier som høyreekstreme soloterrorister har trodd på. Fjordman (Peder Are Nøstvold Jensen) hadde blant annet på trykk en tekst som konkretiserer hans kontrajihadistiske-teori om Eurabia og en påstått allianse mellom vestlige myndigheter og arabiske land for å islamisere den europeiske befolkningen. I teksten Fjordman publiserte på altright.com (også publisert på Gates of Vienna) advarer han amerikanere mot en politisk elite i USA som på samme måte som de i Europa er såpass mektige at de kan gjøre hva de vil. I realiteten er det et oligarki av mektige politikere som bevisst propaganderer, ikke hører på folket og lyver om realitetene: de innfører et totalitært multikulturelt samfunn. Nettstedet har også forfektet konspirasjonsteorien «white genocide» (Christchurch-terroristen refererte til denne i sitt manifest i 2019). Denne er en variant av forfatteren og hvit nasjonalisme konspirasjonsteoretikeren Renaud Camus «Great Replacement-theory» (den store utskiftningen). Hvite, kristne Europa blir invadert og ødelagt av horder av svarte og brune immigranter fra nord og sub-Sahara- Afrika.¹³⁶ Enten via ukontrollert immigrasjon, vold mot hvite eller via høye fødselsrater. Eksempelet som ofte blir brukt er forholdene i Sør-Afrika for hvite bønder som blir drept og skvist ut av landet via en bevisst plan fra svarte.

4.10 Spencers universitetsforedrag om «hvit diskriminering»

Fortsettelsen på kritikken mot det politiske etablissementas multikulturelle agenda ble også et viktig poeng i hans «nye» alternative høyre- kurs. I 2010 ble Spencer hyret av Youth for Western Civilization (YMC) for å holde et foredrag om at positiv bekreftelsespolitikk er anti-hvit diskriminering. YMC var en studentgruppe mot farene ved rasistisk multikulturalisme og forsvarere av den vestlige kulturen. De forsvarte seg mot ytre venstre og deres forsøk på å ødelegge deres folk og kultur. Gruppen hadde tette bånd til Jared Taylor og Spencers RTC-partner, Marcus Epstein. YMC var et forsøk på å opprette en gruppe som skulle arbeide for hvite interesser og motvirke den politiske korrektheten som de mente bredde om seg knyttet til mangfoldsdogmaet på amerikanske universitetsområder. Richard Spencer, som begynte

¹³⁵ Hawley 2019: 100/101

¹³⁶ «How Gay Icon Renaud Camus Became the Ideologue of White Supremacy», *The Nation*, Juli 1-8- utgaven 2019

med sitt første universitetsforedrag¹³⁷ i sin nye rolle som talsperson for alt-right, ønsket å bryte tabuer og snakke om viktigheten av rasebevissthet. Iscenesatt som en velkledd og velartikulert akademiker som skal gjøre rasevitenskap stuerent igjen. Ideen bak å tale til studenter var at Spencer så på unge som ønskelig å rekruttere til den nye bevegelsen da unge ikke er fanget i tankefengselet som foreldrene er fanget i.

Foredraget kalt «The Costs of Diversity» hadde som hovedbudskap at positiv bekreftelsespolitikk er en statlig innført indoktrinering som forskjellsbehandler hvite og svarte mennesker. Richard Spencer mener at mangfold er noe unaturlig og at denne positive bekreftelsespolitikken er et system av løgner som koster penger og det blir bevisst brukt innenfor staten og i forsvaret. Hvem skal forsvare den hvite manns interesser i en verden som bare forsterker og fremhever andre rasers interesser? Den statlige igangsatte positive bekreftelsespolitikken er et symbol på det kunstige og overfladiske liberalistiske synet på at alle er like og at staten kan legge til rette for at alle amerikanere skal bli det. Positiv bekreftelsespolitikk senker standarden for hvilke mennesker som blir ansatt. Uten at Spencer brukte termen kulturmarxister om universitetsansatte som omfavner mangfoldsidealet så ligger tankene hans tett opp mot Linds definisjon. I et intervju om foredraget med James Edwards i ytre-høyre YouTube-programmet *The Political Cesspool* fortalte Spencer om universitetssektoren som et sted der hvite med middelklassebakgrunn ikke har noe annet valg enn å ta en utdanning og blir på denne måten indoktrinert verdiene som ligger i positiv bekreftelsespolitikk. «De entrer et laboratorium der professorene skaper et universelt samfunn de vil se».¹³⁸ Det som Spencer kaller mangfoldsindustrien fører til et samfunn der egentlig ukvalifiserte arbeidstakere som blir ansatt på grunn av positiv bekreftelsespolitikk utgjør en fare for samfunnet på grunn av sin inkompetanse. Steve Farron belyser dette i sin bok *The Affirmative Action Hoax* og Farron ble intervjuet av Spencer i Altright-radio.

¹³⁷ Ved siden av å være tenketankleder, skribent og politisk aktivist så er det mange som forbinder Spencer med hans «Danger zone tour» i 2017 der han reiste rundt på amerikanske universiteter med massivt vaktoppbud og flere protester enn faktiske publikummere. Forelesningene som gjerne bestod i at Spencers forsøkte å nå gjennom en lydmur av protester etterfulgt av hele hans alt right- filosofi og en påfølgende spørsmål- og svarrunde med publikum. Talevirksomheten til Spencer aktualiserte en scenenekt- debatt (deplattforming) om hva en skal tillate av ytringer og meninger i det offentlige rom. Spencer har blitt nektet innreise til hovedvekten av europeiske land, inkludert alle Schengenland og videoene hans på Youtube og profiler på sosiale medier blir sperret på grunn av hatefulle ytringer.

¹³⁸ «James Edwards and Richard Spencer in Nashville», *The Political Cesspool*, 12/10 2010

4.11 Hvit identitet tenketankleder

I 2011 ble Spencer leder for tenketanken National Policy Institute (NPI) og han tok over som forlagssjef for Washington Summit Publishers (WSP). NPI ble stiftet av millionæren William Regnery II som også stod bak finansieringen av Karl Martell-samfunnet (også en hvit nasjonalistisk tenketank). Sistnevnte publiserer *Occidental Observer* et tidsskrift som er opptatt av menneskelig biodiversitet og hvit identitet.¹³⁹ Den første konferansen Spencer var ansvarlig for ble kalt «Towards A New Nationalism» og skulle drøfte konsekvensene av immigrasjon til USA. På talerlisten var blant annet Jared Taylor, Peter Brimelow, Alex Kurtagić og Tomislav Sunić. De første 15 minuttene av Spencers tale brukte han på å vise intervjuklipp av den konservative britiske politikeren Enoch Powell og utdrag fra hans «Elver av blood»-tale om farene ved innvandring fra land i Samveldet til England. I Spencers innledning gir han Powell rett i at den hvite mann mister status og makt ovenfor den svarte. Spencer ga ros til de oppmøtte ved NPI- konferansen for å forstå, i motsetning til republikanerne og demokratene, hva som utgjør den fundamentale sannheten: mennesker er forskjellige raser som ikke kan leve sammen. Det krever mot å gå mot statlige dogmer og potensielt bli utstøtt som en moderne kjetter.

Tenketanklederen Spencer brukte Richard Lynns *The Global Bell Curve* (2008), som har et menneskelig biodiversitets-perspektiv på jordens befolkning. Ulike etnisiteter har forskjellig gjennomsnittlig IQ og sosioøkonomiske- posisjoner og det er latin-amerikanske og svarte som kommer dårligst ut. Det samme mønsteret slår ut i andre kategorier som er negative for svarte og latin-amerikanere: utdanningsnivå, forventet levealder, moral og kriminalitet blant annet. Spencer viste et verdenskart som korrelerer med disse funnene når det gjelder hvilke områder i verden som er best utviklet når det kommer til infrastruktur og økonomisk utvikling. Her kommer Australia og Afrika veldig dårlig ut. Det avsluttende poenget er at på grunn av økt innvandring de senere årene så har også denne globale trenden nådd flere vestlige land og Spencer viste et kart over USA der vest-USA står som den multikulturelt befolkede delen. Konklusjonen til Spencer er at verden er i den tilstanden som Powel advarte mot og at tenketanken hans må diskutere løsninger for å finne veien ut. Ellers parafraserte Spencer den politiske filosofen Hans-Hermann Hoppe og hans ideer om at monarker bryr seg mer om fremtiden og å beholde sivilisasjoner intakt, mens demokratisk valgte politikere bare bryr seg om det tidsriktige og å vinne neste valg. Spencer er en radikal tradisjonist i den forstand at

¹³⁹ «The Moneyman Behind the Alt- Right», *BuzzFeedNews*, 23/7 2017.

han er opptatt av å se på andre mulige løsninger for det liberale- demokratiske systemet han forakter og er villig til å drøfte andre mer hierarkiske samfunnsmodeller for å revitalisere den hvite manns Amerika.¹⁴⁰

4.12 Den store utskiftningen

«The Great Erasure» ble Spencers forsøk på å utgi en vitenskapelig essaysamling i papirform om temaer som det andre hjertebrannet hans altright.com allerede var opptatt av. I januar 2012 ble samlingen utgitt med skribenter som Derek Turner, Kevin MacDonald og Samuel Francis. Skribenter som allerede publiserte for han på nett. Samlingen skulle bli første del i en serie av under fanen *Radix Journal*¹⁴¹ som skulle fungere som en motsats mot det Spencer så på som venstre-dreide omfortolkning av historien (Postkoloniale studier)¹⁴² og undergraving av den hvite mann historie. Temaet for tekstene var «dekonstruksjonen av europeisk, hvit identitet verden over- når det gjelder kultur, politikk og historisk arv», som Spencer ser på som «destruksjonen av europeeres unike biologiske karakter».¹⁴³ Spencer kaller disse nye studiene til altright-skribentene for postimperiale studier som er en motvekt til de postkoloniale studiene han oppfatter at academia utsetter studenter for. For Spencer så representerer den vestlige kolonialiseringen av den tredje verden en berikelse for kulturer i Afrika og Asia som fikk europeisk sivilisasjon i gave da de uten europeisk innovasjon og kultur hadde måtte fortsette å leve i primitive usiviliserte verdener.

Postimperiale studier er erfaringen av at den hvite mann blir frarøvet sin europeiske arv: kulturelle ikoner, litteratur og identitet. Svarte og brune mennesker er nå kolonialistene i denne store utviskingen. Et fenomen som blir viet mye plass er hvites situasjon i Sør-Afrika som ytre-høyre henter bevis rundt sin konspirasjonsteori «hvitt folkemord» fra. Blant annet Andy Nowickis rapport fra Orania. Hvite bønder er utsatt for en saktegående utrensing blant

¹⁴⁰ «Apocalypse Now!», NPI- konferansen, 10/9, 2011.

¹⁴¹ Tucker 2002

Utgivelsen ble sponset av Pioneer Fund som er en amerikansk organisasjon som ble stiftet i 1937 for «å fremme akademiske studier av arvelige og menneskelige forskjeller». Organisasjonen sponset arbeidet til Richard Lynn som kom på trykk i *The Bell Curve* (1994). Nåværende sjef for organisasjonen er Richard Lynn. Organisasjonen har blitt betegnet som hvitnasjonalistisk i sin natur av SPLC.

¹⁴² «Postkolonialisme», *Store norske leksikon*, 3/5 2019

Postkolonialisme er en retning innen kulturstudier som vektlegger maktforholdet mellom de gamle koloniherrene og de tidligere koloniene. Retningen innebefatter en nylesning av gamle tekster og en revurdering av ny litteratur fra tidligere kolonier. Retningen åpner opp i en lagt større grad å få større forståelse av stemmene til de marginaliserte fra den såkalte tredje verden i motsetning til det eurosentrisk perspektivet.

¹⁴³ Spencer (red.) 2012: 2

aggressive svarte kriminelle er hovedpoenget. Orania er et samfunn i Sør- Afrika der befolkningen utelukkende er hvite Afrikaners. De blir sett på som et forbilder fordi de ønsker å bevare sine europeiske røtter og møter press fra resten av landet som i post-apartheid ønsker at hele landet skal følge biskop Desmond Tutus flerkulturelle regnbuenasjon- visjon. Nowickis bidrag i de «postimperiale- studiene» viser også at dagen borgere av Orania feiere som «Day of Vow» (Boernes seier over de lokale Zulustammene i 1838) har blitt omdøpt av myndighetene etter 1994 til «Day of Reconciliation». Dette er en av mange eksempler som Spencer trekker frem om kulturkampen som liberale myndigheter driver verden over for å viske ut hvit kultur og historisk arv. Den samme kulturkampen som Pat Buchanan skildret i sine bøker mot kulturmarxismen og politisk korrekte myndigheter i *Death of the West* (2000) og *Suicide of a Superpower* (2011).

4.13 Etnostaten som ideal

Som alternativ høyre-bevegelsens nye frontfigur ble Spencer invitert som taler ved AmRen-konferansen om hvit frarøvelse i april 2013. Etter at aktiviteten på altright.com hadde skrumpet vesentlig inn, så skulle Spencer få mer oppmerksomhet rundt sine tale- og mediaopptredener.¹⁴⁴ AmRens nettsider er grunnen til at Spencer ifølge han selv valgte «et liv av kriminell tankevirksomhet». Talen hans denne gang fokuserte på at innvandringen er helt ute av kontroll og at radikale tiltak må iverksettes. USAs hvite befolkninger i ferd med å bli en minoritet. Hovedpoenget er at immigrasjon bare er en stedfortredende aktivitet for rasepåvirking. Enten av positiv (europeisk innsamling eller erobring via hvit kolonialisering) eller negativ (multikulturelle blandingsfunn der den hvite blir minoriteten tilslutt). Uten at Spencer noen gang sier det, så er det et premiss for argumentasjonen hans at et samfunn med utelukkende hvite er positivt fordi da blir den europeiske kulturen og historiske arven bevart, mens i samfunn der raseblandingen er et faktum vil statlig styring føre til hvit frarøvelse.

Spencer ser ikke på jøder som del av den hvite rase, men han finner inspirasjon i statsdannelsen Israel som en innsamling av jøder. De som får unngjelde er de såkalt nykonservative som han mener har styrt det konservative partiet, og Spencer forsøker å skape et alternativ til med en liberalistisk innvandringspolitikk som siden 1964 har ødelagt landet.

¹⁴⁴ Spencer gjorde flere opptredener på Russia Today som er en TV- kanal eid av Russlands statlige byrå RIA Novosti. Kanalen legger ikke skjul på at den sprer et russisk syn på store globale begivenheter. Spencer har heller ikke lagt skjul på at han er en beundrer av Putin.

En løsning er å følge den hvite separatisten Michael Harts forslag om å dele Amerika inn i en hvit, en svart, en latino og en raseblandet stat. Ifølge Spencer så har det ikke alltid vært slik at det liberale etablissementet har forfektet multikultur. I tegningen av det nye Europa etter 1918 så var nasjonalselvbestemmelsesrett et nøkkelbegrep. Spencer mente at flere av de nye statskonstruksjonene som Woodrow Wilson og Versailleskonferansen ble enige om fulgte prinsipper om etnonasjonalisme slik som Polen. Disse nye landegrensene i Europa førte til en fredfylt etnisk distribusjon. Ifølge Spencer så var de europeiske imperiene før første verdenskrig mer multikulturelle enn det de nye mer homogene statskonstruksjonene etter Versaillestraktaten. Så det den alternative høyre- bevegelsen trenger er et ideal å kjempe mot: en hvit etnostat.¹⁴⁵

Den kan skje via fredfylt etnisk distribusjon. Den hvite etnostaten må ha en annen politisk orden enn den bestående og kan bli et slags romersk imperie skreddersydd for vår tid. I stedet for å bruke milliarder på krigføring for å gi Midtøsten demokrati. Det hvite folk (underforstått hvite nord-amerikanere og hvite europeere) trenger å komme hjem igjen og være en familie for å revitalisere hvite identitet og hvit historisk kulturarv. Denne hvite gjenforeningen vil gjøre det hvite folk sunnere, sterke, vakrere og mer intelligent slik at det beste av hvite kultur nok en gang kan blomstre. Under en spørsmålsrunde etterpå utdypet Spencer: imperiet er en naturlig politisk formasjon for hvite. Det britiske imperiet er et annet politisk system som forsøkte å rekontekstualisere det romerske. Selv om Spencer er vag i konkret styreform i hans etnostat så målbærer han ideene til en radial tradisjonist som Evola med å hente inspirasjon fra hierarkiske samfunn styrt av et aristokrati.

4.14 Oppsummering:

Alternativ høyre-fanen til Spencer er etter inspirasjon fra konservative revolusjonære tenkere som Julius Evola og Oswald Spengler skapt i et forsøk på å behandle tematikker som er tabu i offentlig akseptert politisk diskurs i perioden for dette kapittelet. Evola kritiserte liberale-demokratier i sin samtid og beskylte dem for å skape samfunn med ensartede mennesker uten kulturelle og historiske røtter. Spengler var opptatt av en videreføring av Herders kulturfilosofi og brukte den som argumentasjon på at kulturer har best levevilkår når de blir

¹⁴⁵ Wilmot Robertson er mannen bak flere innflytelsesrike bøker innad i hvitnasjonalistiske miljøer. Hans *The Dispossessed Majority* (1972) tar opp nedgangen for den hvite majoritet i USA, mens *The Ethnostate* (1993) diskuterer hvordan man kan løse den postmoderne raskrisen i verden. Her foreslås en hvit etnostat som løsning og det er her begrepet som Spencer bruker stammer fra.

konservert hver for seg. Den europeiske kulturen kan bare revitaliseres for seg selv i statskunstruksjoner som tar hensyn til den egenart. De Benoists etnopluralisme er en videre fortsettelse av dette. Han kritiserte det Frankrike han så på 60- og 70-tallet som sårbart for global kapitalisme og amerikanisering som skaper pregløse kulturer i identitetskrise. Der De Benoists form for etnopluralisme ikke ønsker å rangere kulturer, så er raserealismen til Spencer mer markert og det er forskjell mellom rasene som igjen impliserer at de ikke kan leve sammen. Spencer forfekter en form for raserealisme i denne første perioden av altright.com som slekter på rasevitenskapen. Spencer henter inspirasjon fra den europeiske identitærbevegelsen kritikk av omvendt rasisme og hvit frarøvelse. Han deler mange av oppfatningene om at det multikulturelle og liberale samfunnet har delt opp de faste rammene som en gang var knyttet til nasjonalitet, etnisitet, kjønn og kulturarv. Det er venstresiden som har vunnet kulturkampen og de har etablert et statlig og mediemessig dogme som spiller på politisk korrekthet. Spencer er helt i tråd med Spengler når han snakker om europeernes faustiske ånd som særegen og er kulturell pessimist på vegne av hva de materialistiske og globalistiske liberale-demokratiene i USA og Europa gjør for bevaringen av vestlige kulturelle bedrifter, men også hva den gjør med mentaliteten og verdiene til hvite.

Spencer bruker Spengler og hans tanker om at kulturer lever best adskilt og er den eneste måten å skape en koherent kultur. Dette poenget møter vi igjen i de Benoists etnopluralisme. Spencer bruker det han selv føler for fra de konservative tyske tenkerne, Evola og FNH. Hans form for rasetenking er både biologisk og kulturelt betinget. Den rådende verdensordenen tar ikke hensyn til noen av disse betingelsene. I perioden 2010-14 i knyttet Spencer kontakter med identitære som Markus Willinger fra Génération Identity ved Traditional Britain Conference og deltok ved Hans Herman-Hoppes Property and Freedom Society-konferansen også med miljøet knyttet til Arktos. Så bevaring av hvit europeisk kultur, innvandringsfientlighet og et globalt prosjekt med sikte for å jobbe metapolitisk for å opprette geografiske områder til en kollektiv gruppe av hvite utmeislet seg til å bli hovedprosjektet. Tekstene til Spencer er fylt med negative karakteristikk av andre raser og underbygger hele poenget hans om at den særegne hvite europeiske kulturen må revitaliseres via en form for paneuropeisk nasjonalisme med fokus på rasestater.

Staten har programmer som manipulerer naturlige raserelasjoner og diskriminerer hvite i en slags form for omvendt rasisme. Media skaper presedens om at disse sakene ikke skal berøres og bare aksepteres. Spencer er opptatt av å drive en form for metapolitikk der hans

publikasjoner skal få folk til å forandre mening og bygge en opinion for raserealisme. Det demokratiet som driver samfunnets motor har spilt fallitt og må erstattes av noe bedre som tar hensyn til rasenes iboende forskjeller. Spencers store målsetting med altright.com er å forandre folks oppfatning og sørge for at Overton-vinduet¹⁴⁶ blir forflyttet til å gi han rett og mulighet til å snakke med større legitimitet rundt raseforskjeller. Spencer ønsker å jobbe metapolitisk for å bøte på den venstre- dreide omfortolkningen av historien (den som per nå har politisk hegemoni) med å erstatte hvit kultur med multikultur. En må motvirke at svarte blir de nye kolonialistene i en kulturkamp som er drevet av hevn for hvit synd. En må tilbake til et før-liberalt mer elitistisk styrt samfunn som anerkjenner at mennesker ikke er like og at raser ikke er like slik at den hvite familien kan gjenoppdage seg selv. Spencer ønsker et nytt USA som ikke er konstitusjonelt basert på frihet og likhet fordi det har bare ført til omvendt rasisme og sosialt entreprenørskap som går utover hvite. Spencer skrev en post på NPIs hjemmesider i 2013 der han poengterer at de akademikerne og politikerne som er kulturmarxister er opptatt av å bryte ned det de ser på som avatarer av den europeiske sivilisasjonen og bevisstheten: heteronormative ekteskap og kristne høytider som julen. Dette for å møte minst mulig motstand for sin multikulturelle agenda.¹⁴⁷ Dette er en bit av «The Great Erasure».

I sammenheng med Sørensens radikaliseringskjema så blir konspirasjonene flere og nettstedet altright.com publiserer i perioden undersøkt flere artikler som gjør bruk av både Eurabia- teorien og «den store utskiftningen». Dette er teorier som lett kan underbygge de posisjonene som Spencer enda tydeligere enn tidligere nå står for. I løpet av den første perioden for hans alternative høyre webzine så stod han frem som eksplisitt raserealist, hvit nasjonalist i den forstand at hvite er en folkegruppe som må beskyttes for å videreutvikle seg naturlig og for å kunne bevare sin historie uten at den blir utsatt for hvit frarøvelse. Hans store prosjekt har vært å fremme beviser for raseforskjeller og være en politisk aktivist for en hvit etnostat som er basert på noe annet enn den liberale ordenen. Det han omtaler som europeisk kultur er på et høyre sivilisatorisk nivå og han forfekter på den måten en kulturrasisme også. Så i løpet av den undersøkte perioden er det klare tegn til å ønske å bytte ut det liberalistiske

¹⁴⁶ Wendling 2018: 33

Overton- vinduet er en oppfatning om at det er et relativt smalt vindu for å snakke om et spesielt tema politisk og det å ytre seg om det umulige vil flytte Overton- vinduet. Det vil si at rammene for hva det er akseptabelt å snakke om politisk vil forflytte seg og det som ble ansett for å være radikalt vil forflytte seg mot hovedstrømmen.

¹⁴⁷ «Richard Bertrand Spencer», *SPLC*, 2017

styret i USA med et mer elitistisk før-demokratisk system med helt andre verdier. Det er ikke tegn til appell om voldsbruk, men heller at rasestaten kan bli en realitet via fredfylt etnisk distribusjon. For å legitimere at Spencer er på nivå tre så holder det med å nevne at han ikke bare har lyst til å skifte ut den politiske ordenen, men lage en ny hvit rasestat. Så denne perioden markerer en legitimering av revolusjonær-tenkning og Spencer ultimate mål stod relativt tidlig klar for dagen.

Kapittel 5: Nettverksbyggeren

Bakteppet for Spencer ideologiske utvikling i 2014- 2017

I Europa var den store migrasjonskrisen (spesielt flyktinger fra krigen i Syria) det store politiske sprengstoffet og i Ungarn og Polen satt innvandringskritiske partier med makten. Grensegjerder ble oppført i Ungarn og Bulgaria. Spencer så på migrasjonsbølgene som skapt av internasjonal intervensjon og disse bølgene truer hvit identitet. I 2016 ble alternativ høyre-begrepet en stor snakkis i media da aktive tastaturkrigere i bevegelsen så på Trumps valgkamp som det store håpet for USA. Trump åpnet opp for et helt annet debattklima og dro xenofobiske holdninger og konspirasjonsteorier over i hovedstrømspolitikken. På twitterkontoen hans videresendte han memer av ham selv som Pepe the Frog- karikatur og retwitret «white-genocide-theory». I et øyeblikks følelsesladet feiring hyllet Spencer Trump valgseier med «Hail, Trump» og flere i salen uttrykte sin støtte med nazihilsener.

5.1 Pan-europeisk forbrødring

Nettverksbygging er viktig for å spre budskapet og Spencer ønsket i samspann med Jared Taylor og William Regnery å utføre en konferanse i Budapest i 2014. Der også det høyreradikale ungarske partiet Jobbik og den russiske politiske ideologen Aleksander Dugin skulle delta. Jobbik hadde fått 20 % av stemmene ved parlamentsvalget det samme året. Jobbik var, før det tok en mer konservativ vending for å tekkes flere velgere, et ultranasjonalistisk parti med klar kritikk mot landets jøder og sigøynere. Partilederen Gábor Vona omtalte seg som tradisjonalist (tiden etter middelalder er den virkelige mørketiden¹⁴⁸) og sterk kritiker av globalistiske prosesser som påvirker nasjonale forhold. En sterk kritiker av innvandring og et ønske om å bevare og hegne om Ungarns etniske befolkning med andre ord. Vona skrev i 2012 i forordet til en ungarsk versjon av Evolas *A Manual for Nationalist Youth* der han slår et slag for en sterk høyreside basert på den sanne tradisjonalismen.¹⁴⁹ Ironisk nok ble Spencer anholdt av ungarske myndigheter i et av de mest nasjonalistiske regimene i Europa under Victor Orban (hans såkalte illiberale regime) før han fikk avholdt noe møte.¹⁵⁰

¹⁴⁸ Sedgwick (red.) 2019: 187

Lignende ideer blir delt av de som tror på «dark enlightenment». Et begrep skapt av Curtis Yarvin og han mener at verden ikke har blitt noe bedre av å utvikle seg i retning av større frihet og opplysning. Liberale demokratier blir avvist til fordel for tradisjonelle elitistiske former for styring som middelalderens absolutt monarki.

¹⁴⁹ Kerekò og Juhász 2017: 136

¹⁵⁰ Bar-On 2019: 228

Spencer ble etter dette utvist og har fått innreiseforbud inn i samtlige Schengenland og også noe senere Storbritannia. Det er flere amerikanske hvite nasjonalister, som senest Greg Johnson i Oslo i november 2019, som har fått oppleve at europeiske myndigheters syn på ytringsfriheten er langt mindre prinsippfast enn i USA på grunnlag av hatretorikk.

Spencer hevdet imidlertid at tanken bak turen til Budapest var lage et forum som AmRen i Europa der hvite europeere (som også hos Spencer innbefatter hvite nordamerikanere) kunne møtes i en paneuropeisk klubb. Motivet bak var også å lansere en bok om Alexander Dugins tolking av Martin Heideggers filosofi (utgitt av WSP), ha taler av medlemmer av den europeiske identitær-bevegelsen og lage et arrangement med Daniel Fribergs svenskbaserte Arktos media (som har utgitt engelske utgaver av Evola, Faye og de Benoist etc.).¹⁵¹ Det ungarske bakteppet var også et perfekt et da Spencer helt klart uttrykte beundring for europeiske ledere som Orban. Han ble et symbol på en som tar europeiske tradisjoner og historie på høyeste alvor og er en som preserverer et gammelt europeisk land som har blitt drevet frem av europeisk hvite stammer i folkevandringstiden i tidligmiddelalder. Orban er også kjent for en ekstremt restriktiv innvandringspolitikk.

5.2 «Det ekte høyre»

Daniel Friberg er en ekte hvit identitær og har lang fartstid i det svenske nasjonalistmiljøet og har også bånd til Greg Johnson, Jared Taylor og dannet den kortlevde Alt-right Corporation med Richard Spencer i 2017. Ved siden av å ha møtt Spencer i flere radiosendinger (enten via Spencers *Vanguard Radio* eller i Fribergs egne mediekanaler), så er begge forleggere med fokus på å utgi inspirasjonslitteratur for hvit identitet. Alt-right Corporation var et forsøk på å opprette en varig transatlantisk hvit interesseorganisasjon som skulle forene ideologien til Det franske høyre og alt-right. Etter Charlottesville i august samme år, stoppet samarbeidet.¹⁵² Friberg ser opp til Spencer og ga amerikanske identitære ros for å ha fått gjennomslag for deler av metapolitikken i den amerikanske befolkningen da Trumps valgseier i 2016 var et tydelig eksempel på at virksomheten til alt-right hadde hatt innvirkning. Friberg er opptatt av de som utgir seg for å være dagens høyre, men som mangler bevissthet rundt det høyresiden skal konservere. Han er mest kjent for å ha dannet forlaget Arktos, som er kjent som en kentaur fra gresk mytologi, og er også det greske navnet for det arktiske området, der bøker

¹⁵¹ «The Arrest of Richard Spencer», *Vanguard radio*, 18/10, 2014

¹⁵² Ibid: 19

fra konservative revolusjonære tyske tenkere, nye franske høyre og identitære blir utgitt. Spencer har gitt Friberg ros for å ha økt bevisstheten om tenkere som Evola, de Benoist og Faye for amerikanske hvite nasjonalister.

Friberg er også redaktør for det digitale oppslagsverket Metapedia som skulle gi et sannere bilde av verden opp mot Wikipedias usannheter og falske nyheter. Virksomhetene og konferansene Friberg deltar i er alle del av hans metapolitiske «kulturkamp» mot det etablerte politiske miljøet i Sverige og i Europa. Det er en kulturkamp mot kulturmarxistisk tenking som bryter ned tradisjonelle kategorier som nasjon, kjønn, seksuelle preferanser og solidaritet ovenfor andre. Arktos har gitt ut *Retroculture* (2019) av William S. Lind som skapte begrepet kulturmarxisme. Boka er en håndbok for å ta tilbake dydene, verdiene og væremåten fra en tid som ikke har blitt ødelagt av modernitetens eksistensoppløsende atomisering av individet. Friberg jobber også for å skru klokken tilbake til en tid der etnisiteter hadde sine gitte geografiske områder og samfunnet var fylt av tradisjonelle verdier som solidaritet, fedrelandskjærlighet og familiekjære forhold. Han er en selvuttalt etnonasjonalist og jobber for et Europa for hvite europeere.¹⁵³

Daniel Friberg ønsker å renvaske hvit nasjonalisme, er velkledd, og i likhet med identitære og alt-rightere ønsker han å bedre omdømmet til identitære verden over ved å bruke en akademisk lingo og bedrive seriøs politisk påvirkning. I motsetning til hvordan skinnheadsbevegelsen på 80- og 90-tallet fremstod, så er de nye hvite nasjonalistene ressurssterke mennesker med utdanning, mer boklig kunnskap og opptatt av å danne nettverk i levende live og i sosiale medieplattformer. Fribergs målsetting er å forene den ekte høyresiden for å gjøre Europa mer nasjonalistisk. Hans *Det ekte høyre kommer tilbake* (2018) er skillet mellom den ekte og den falske høyresiden viktig. Den ekte høyresiden står for tradisjonelle verdier, etnisk bevissthet og preservingen av vår sivilisasjon. Den falske høyresiden er det liberale høyre som er for globalisme og mot nasjonalisme, de er pro immigrasjon og de bryr seg bare om økonomi og vil ha frie markeder og frihandel. Den såkalte høyresiden i blant annet Sverige har gitt opp sin egen kultur og blitt påvirket av kulturellmarxisme som høyresiden i mange andre land. De forråder sine egne tradisjoner og kultur og hjelper heller fremmede. Sverige har gjennomgått store etniske forandringer (mer enn andre nordiske land) med en og halv million immigranter siden 1960. Landet har ikke tatt

¹⁵³ Sedgwick (red.) 2019: 267

et oppgjør med nazismen på samme måte som Danmark og Norge og har hatt en etterkrigstid med de største høyreekstreme gruppene i Norden, som Friberg har bakgrunn fra. Friberg er opptatt av at på grunn av kolonifortiden så skal hvite europeere føle hvit skyld og passivt se på deres kultur blir byttet ut. De politiske elitene er med på denne prosessen av opportunistiske grunner for å sikre seg internasjonale posisjoner i en slags byttehandel.¹⁵⁴

5.3 Intervensjoner skaper flyktningstrømmer

Etter den mislykkede konferansen i Budapest så holdt Spencer fokus på den hjemlige NPI-konferansen. Begge NPI-konferansene i 2015 og 2016 ble hetende «Become Who We Are». Den første tok for seg flyktningkrisen og en av de største flyktningstrømmene Europa har sett på grunn av Syria-konflikten. I promoteringsmaterialet til konferansen i 2016 så brukte Spencer et foto av Michelangelos renessanseskulptur David for å gi et drypp av den stolte europeiske kulturen de ønsker å forbinde seg med. Et gjennomgangstema hos Spencer i hans tale var hvordan liberale demokratier bidro til å skape denne flyktningstrømmen via militærhjelp og at dette var en del av problemet. USAs intervensjoner i Midtøsten vil være med på å gjøre livet i USA fremmed og fiendtlig for våre hvite barnebarn, gjøre hvite til fremtidige minoriteter i eget land med økende innvandringsstrømmer. I forkant av konferansen gjorde Spencer et intervju med den hvit nasjonalistiske YouTube-kanalen *Red Ice Radio*. Samlingen med hans NPI-sympatisører er som en hvit kirke for ham som fungerer som et slags rite for folk i bevegelsen og må se på en symbolsk praksis som fører hvite europeere sammen.

«Become Who You Are» er en referanse til Nietzsches selvbiografi med undertittel «Hvordan man blir det man er». Omkvedet oppsummerer intensjonene til Spencer: hvite europeere må gjenfinne sin rasemessige solidaritet ovenfor hverandre og gjenerobre sin identitet som har blitt frarøvet i et statsdrevet dogme som belønner andre raser enn hvite. Akkurat hva hvite europeere skal bli ble aldri spesifisert konkret i talen hans for 2016 konferansen, men her tok han et oppgjør med nihilismen i den moderne verden. Kulturen i dagens USA er en forflata og homogenisert konsumkultur. Hvite er såpass mentalt misbrukt av en statlig kampanje av et system av løgner at de glemmer sin identitet. Hvite skal skamme seg over sin fortid og stilltiende akseptere at de blir frarøvet sin kultur ved å føle på hvit skyld og selvhat. Amerika

¹⁵⁴ Friberg 2018

blir styrt av et korrumpert politisk system som naivt forsøker å importere liberalt demokrati til land i Midtøsten, men ender opp med å få invitere hele populasjoner inn i landet som hater hvite. Spencer skildret et samfunn som er dysfunksjonelt og undertrykkende ovenfor de som skapte USA (hvite europeiske protestanter). Media sensurerer, politikerne gjør USA mindre trygt med sitt militærindustrielle kompleks og kjønnskifter og nye kjønnsidentiteter applauderes. USA har blitt unormalt og Spencer jobber for at det skal bli normalt igjen. Spencer avsluttet talen på et forsøksvis klimaks der han hyllet den hvite rases særegenheter: «å være hvit er å være en strever, en korsfarer, en oppdager og en erobrere. Vi bygger, vi produserer, vi går oppover. De trenger oss og ikke motsatt».¹⁵⁵ Denne kulturrasismen blir underbygget at han i offisielle og uoffisielle sammenhenger devaluerer og snakker nedsettende om svarte og latinamerikanere.

5.4 Rasevitenskap i USA

Denne utalte raserealismen som i økende grad blir selve kjernen i Spencers prosjekt har lange tradisjoner i amerikansk samfunn. Spencer må sees på som en kontinuitetsskikkelse i amerikansk målestokk der rasevitenskap blir brukt for å forklare behovet for mer homogene samfunn og at raser ikke kan leve side om side. Helt siden europeere etablerte de første koloniene på 1600-tallet har det vært etniske spenninger i USA. Grunnlovsfedrene hadde i motsetning til hva som ble uttrykt i *Uavhengighetserklæringen* (1776) et nokså nedlatende syn på afroamerikanere og det var utbredt å hevde at det var forskjell på rasene. Så var det også en eks-president, James Madison, som var presidenten i American Colonisation Society (ACS) på starten av 1830-tallet.¹⁵⁶ Det er innen dette politiske klimaet at Kongressen vedtok The Naturalization Act av 1790. Loven sikret bare statsborgerskap for hvite.¹⁵⁷

Flere av grunnlovsfedrene var inspirert av den franske raseforskeren Comte de Buffon. Buffon var inspirert av mennesketypologien til biologen Karl von Linné og dette skulle inspirere generasjoner de neste hundreårene som inndelte mennesker i kategorier ut fra hudfarge og egenskaper. Buffon hadde troen på at Adam og Eva var av kaukasisk avstamning (en betegnelse for de hvite folkene i Europa) og at andre raser var degenererte versjoner av

¹⁵⁵ «Long Live the Emperor!», *NPI- konferansen*, 2016, 21/11

¹⁵⁶ Saini 2019: 51

Frykten over at opphevelsen av slavesystemet skulle komme til å sette i gang en menneskelig dyrehage fikk denne gruppen til å kjøpe land i Vest- Afrika for å etablere en koloni (Liberia) for å repatriere slaver hjem til Afrika.

¹⁵⁷ Roediger 2019: 56

den hvite mann. Han hevdet at plante-, dyre- og menneskelivet ville forvitne i den nye verden sammenlignet med slik det hadde vært i den mer naturlige verden av i går der alt hadde sin plass i et naturlig habitat.¹⁵⁸ Buffon skulle påvirke en ny generasjon av raseforskere i Frankrike, som George Cuvier, med et monogenetisk syn som slår fast at menneskerasen har et felles utspring. Roediger (2019) viser i sitt arbeid at konseptet av rase har en lang historie i USA og at grunnlovfedrene leste og tok til seg raseforskning. Moderne raserealistere som Jared Taylor bruker ofte Thomas Jefferson og James Madison som eksempler på hva som var en etablert rasemessig forståelse blant grunnleggerne av USA.

Weidman og Jackson skriver om vitenskapelig rasisme i Europa og Amerika og de viser at Samuel George Morton og hans «Amerikanske skole» av etnografi utviklet et polygenetisk syn som impliserte at evolusjonen hadde skapt flere menneskearter. Morton hevdet at den kaukasiske rasen hadde den største kraniekapasiteten med «de høyeste intellektuelle gavene» og at den etiopiske rasen hadde den laveste kapasiteten og var «glade, fleksible og late». Han trodde også på permanente biologiske raseforskjeller og på 1840-tallet stod han for en rase-separerings-linje. En av følgere til Morton, George Robins Gliddon, konkluderte med at egypterne hadde vært hvite til og med i oldtiden. Da hadde hvite og negre hatt nåtidens (1840-tallets rasetrekk) særtrekk.¹⁵⁹ Morton`s hierarkiske rasesyn inspirerte en ny generasjon av rasevitenskapmenn som Louis Agassiz, Josiah Nott, Robert Knox og James Hunt. Her kan vi finne credoene som moderne hvite nasjonalister fortsatt står for. Knox` syn dreide rundt at rase er alt: «litteratur, vitenskap, kunst, i ett ord sivilisasjon, er avhengig av det» og han var en talperson for rase-separasjon. Han mente at historien var en konstant kamp mellom rasene. Greve Arthur de Gobineaus tekster om en europeisk herrerasse stammer også fra midten av 1800-tallet.¹⁶⁰ Morton, Nott og Agassiz var for slaveri. Deres arbeider ble skapt for å være et forsvar for slaveri, men i løpet av 1830 og -40-årene så hadde statene nord for Mason- Dixon-linjen opphevet slaveriet. Konfliktlinjen som skulle bli Borgerkrigen mellom Unionen og Konføderasjonen hardnet til. Abolisjonistbevegelsen var i vekst i nord med 500 organisasjoner.¹⁶¹ Raseforskningen ble brukt som pro-slaveri-argumentasjon i tiden før Borgerkrigen i aviser som Charleston Medical Journal.¹⁶²

¹⁵⁸ Dugatkin 2009: Forord

¹⁵⁹ Weidman og Jackson 2006: 47/48

¹⁶⁰ Weidman og Jackson 2006: 52-55

¹⁶¹ Bjøl 2012: 112

¹⁶² Bates 1995: 8

5.5 Sørstatsrasisme etter borgerkrigen

Innen et par år av rekonstruksjonsæraen så var de gamle elitene i Sørstatene igjen i maktposisjoner.¹⁶³ På tross av nye lovtilllegg som forandret synet på hva statsborgerskapet betød, så følte fortsatt afroamerikanere at de ble behandlet som annenklassens borgere, spesielt i Sørstatene. `The Black Codes` begrenset afroamerikaneres mulighet til å gå på teateret, parker og hoteller. Den gjorde også det å reise på tvers av statene til en komplisert affære.¹⁶⁴ En gruppe sinte menn, og senere kvinner brukte grupperingen Ku Klux Klan (KKK) til å omarbeide identiteten til hvite mennesker. De følte at skiftet mot utvidede rettigheter for afroamerikanere betød en uthuling av rettighetene til den tradisjonelle herskende rasen. Ikledd hvite kostymer, så brukte de vold for å demonstrere for den naturlige ordenen og ville ha slaveriet tilbake.¹⁶⁵ Andre private militsgrupper som Rødskjortene og Den hvite ligaen knyttet til Det demokratiske partiet utførte voldelig terror. Det demokratiske partiet i Sørstatene gjennom 1880- og 90- årene lyktes å skremme svarte fra å stemme og innføre Jim Crow-lovgivning som systematisk tok fra svarte ferdselsrettigheter i et raseskillesystem. Denne æraen formaliserte en systematisk hvit overmakt raseseparasjon i Sørstatene som varte formelt til 1965.¹⁶⁶ Historikeren Hans L. Trefousse har skrevet at Andrew Johnsons arv, den første presidenten til å styre under rekonstruksjonen, var «en vedlikeholder av hvit overmakt».¹⁶⁷ Hans presidentskap startet en periode i Sørstatene hvor hvit overmakt «overvældede dominerte det politiske og sosiale livet i en hel region».¹⁶⁸

Ved starten av neste århundre så hadde USA opplevd en enestående bølge av immigrasjon. Da landet ble med i første verdenskrig så førte det med seg en afroamerikansk folkeforflytning fra Sørstatene mot urbane strøk i nordøst, Midtvesten og vestlige USA som en del av Den store migrasjonen for å fylle statenes behov for industriarbeidere. Bevegelsene skapte raseopptøyer i flere byer og skapte «The Red Summer of 1919» da hvite eks-soldater oppdaget at jobbene deres var besatt av afroamerikanere. Opptøyene var et uttrykk for den øktende rasespenningen som en ny generasjon av KKK visste hvordan de kunne utnytte.¹⁶⁹ Den fremmede negeren var ikke den eneste fienden, jødene og katolikkene var også en del av de

¹⁶³ Bjøl 2012: 192

¹⁶⁴ Packard 2002: 42

¹⁶⁵ Parsons 2015: 79

¹⁶⁶ Perman 2009: 171

¹⁶⁷ Trefousse 1989: 352

¹⁶⁸ Packard 2002: 64

¹⁶⁹ Bjøl 2012: 284

liberale elitenes plan for å ødelegge landet med deres uamerikanske kosmopolitisme. KKK lengtet etter raserenhet og så lite som de beundret i utenlandsk kultur. Dette multikulturelle skrittet som USA tok ville bare lede til kaos.¹⁷⁰ Klanen hadde deres egne mediekkanaler som var fylt med xenofobisk retorikk der de skyldte på svarte for den økende kriminaliteten som eskalerte på 1920- tallet. Med tanke på pågangen av europeisk immigrasjon så trodde KKK at hvite europeere kunne bli amerikanere via å integreres, og ved å tilslutte seg protestantiske verdier. Asiater og afrikanere kunne aldri bli amerikanere. De var en biologisk underdanig bestand.¹⁷¹ Selv om klanen var et kortlevd fenomen på 20- tallet så hadde organisasjonen over 4 millioner medlemmer på høyden og influerte føderal lovgivning som den restriktive immigrasjonsloven lagt frem av klansmannen fra Washington Albert Johnson i det som ble The Johnson- Reed- act.¹⁷²

5.6 Madison Grant og hans innflytelse på amerikansk innvandringspolitikk

Klansmenn som arbeidet som senatorer, sammen med raseforskerne Madison Grant og Lothrop Stoddard¹⁷³, influerte det politiske Amerika. Grant var en del av den amerikanske eugenikkbevegelsen, en bevegelse som gjennom den Progressive æraen lyktes i å få gjennomslag for steriliseringslover rettet mot svarte kvinner. Grant, forfatteren av *The Passing of the Great Race* (1916), spilte en aktiv rolle i å utforme anti-raseblandingslover og The Johnson- Reed- act.¹⁷⁴ Den siste loven ble innført, i en fortsettelse av allerede ekskluderende innvandringslover mot asiater, for å sikre styrkingen av den amerikanske rasebestanden med tunge restriksjoner mot europeisk innvandring.¹⁷⁵ Dette politiske klimaet ble gjort mulig av flere presidenter etter første verdenskrig.

¹⁷⁰ Gordon 2017: 58

¹⁷¹ Ibid: 95

¹⁷² Ibid: 153

¹⁷³ Stoddard 1921

Stoddard lovpriste Grant i forordet til hans egen *The Rising Tide of Color Against White World- Supremacy*. Boken forteller historien om kollapsen av hvit overmakt og kolonialisme grunnet en befolkningsvekst av ikke-hvite mennesker, den øktende nasjonalismen i koloniene og industrialiseringen i Japan og Kina.

¹⁷⁴ Lombardo 2002: 755

Hitler var en tilhenger av amerikansk immigrasjonslovgivning før han kom til makt i *Min kamp*. Den amerikanske måten å forholde seg til problematikken var et eksempel til etterfølgelse med tanke på den tankeløse prosessen av å gi «hver jødisk eller polsk, afrikansk eller asiatisk barn» statsborgerskap bare fordi de var født i Tyskland.

¹⁷⁵ Roediger 2019: 155

Woodrow Wilson intensifiserte raseseparasjons ordninger både i Washington DC, men også i hans egen administrasjon. Han kom med flere uttalelser før han ble president med et syn på at afroamerikanere representerte «en ignorant og underdanig rase». Hele arbeidsplassinfrastrukturen av regjeringen hans opererte med en slags nedskalert versjon av et Jim Crow-eksperiment.¹⁷⁶ Grant`s vitenskapelige argument var at de opphøyde «nordiske»- rasene fra Skandinavia og Vest-Europa som grunnla USA nå var i forfall og dermed var alle de moderne samfunnets oppnåelser i fare. Til og med Adolf Hitler var en fan av Grant. Bunnlinjen var nødvendigheten av å få på plass strategier for å forsvare USA mot smitte fra underdanige raser (underforstått afroamerikanere, asiater, jøder, øst- og søreuropeere). Teddy Roosevelt hyllet bokens fryktløshet for å ta opp tematikker mange tiert rundt. President Warren Harding hadde lovord å komme med rundt disippelen til Grant, Lothrop Stoddard i en tale fra 1921: «Det er en fundamental, evig og uunngåelig forskjell» mellom rasene. Og han fortsatte: «rasesammenslåing kan ikke forekomme». Calvin Coolidge støttet seg også til ideen om raseforverring i 1921: «Biologiske lover forteller oss at visse avvikende mennesker ikke skal mikses eller blandes». Maktpolitikere i mellomkrigstiden fant Grant`s rasevitenskaplige syn overbevisende i en tid av hvit overmakt i landet.¹⁷⁷

En skulle ha trodd at Nazi-Tysklands rasekrig ville ha stilnet rasevitenskapen for godt. Det internasjonale samfunnet var interessert i å bygge strukturer som skulle forhindre lignende katastrofer. UNESCO uttalte i 1950 at det er et «fundamentalt anti-rasjonelt tanke-system» å snakke om raser. Alle mennesker tilhører den samme arten, *Homo sapiens*.¹⁷⁸ Andre verdenskrig skulle uansett ikke drepe rasevitenskap i USA. Landet hadde ikke de samme fascistiske organisasjonene i omfang som en så i Europa, men fenomener som «sølvskjortene», en undergrunnsorganisasjon i mellomkrigstiden modellert etter Mussolinis svartskjorter, og German American Bund var nazistiske avarter, men ble ikke spesielt store. Det store oppgjøret med disse bevegelsene uteble og ble raskt erstattet med kommunistfrykt.

5.7 Rasevitenskapen lever videre

Pioneer fund (PF), som ble etablert av Wickliffe Preston Draper i 1937, skulle bidra med en rasevitenskap som kjempet for raserenhet og så på integrasjon som en trussel mot

¹⁷⁶ Packard 2002: 122-124

¹⁷⁷ «White Nationalism`s Deep American Roots», *The Atlantic*, 2019

¹⁷⁸ Saini 2019: 102

sivilisasjonen. Draper, arving til en plantasjeeier, var en velstående rasist som så etter måter å bruke arven på. Draper deltok på en eugenikk-konferanse i Nazi- Tyskland og brukte denne turen som en mulighet til å bli mer opplyst over den biologiske-politikken i Nuremberglovene. Grant`s rasesyn ble hans ledestjerne.¹⁷⁹ Draper var interessert i å utvikle akademiske argumenter for å forsvare segregering.¹⁸⁰ PF støttet lobbyister for mer restriktive innvandringslover, politisk aktivitet for å stoppe borgerrettighets lovgivning i 1963, repatrieringen av svarte i organisasjonen «Back to Africa» og lovgivning for sterilisering. De assosierte seg med Det amerikanske nazipartiet¹⁸¹, eugenikkbevegelsen og andre hatgrupper på 1950- og 60- tallet. Videre så skulle de finansiere *Mankind Quarterly*, den viktigste journalen om rasevitenskap i etterkrigstiden i USA. Det var i disse tiårene miljøet rundt PF som skulle se at borgerrettighetsbevegelsen vant over Jim Crow- USA.

En annen gruppe som skulle influere hvite nasjonalister i etterkrigs-USA var Willis Cartos Liberty Lobby. Selv om Carto var mer opptatt av anti-semittiske konspirasjonsteorier, så hadde han også et ønske om å separere rasene. Han skrev at den tredje verden holdt på å ødelegge den hvite sivilisasjon. Carto lanserte foretaket Joint Council for Repatriation i 1955 med et tilsvarende mål som James Madisons ACS. Carto anså Francis Parker Yocker`s *Imperium* (1948) som hans bibel. Influert av Yocker, så trodde Carto at afrikanere og mestisere (nedsettende term for barn av hvite og mexicanske foreldre) var ødeleggere av kulturen og han ønsket en rasemessig orden av hvite. En ny homogen ren kultur som skulle gjenskape noe tilnærmet den etniske sammensetningen i de gamle tretten koloniene. Carto bedømte det slik at disse kulturødeleggerne tilslutt ville drepe den amerikanske hvite kulturen. Han skrev at den hvite rasen var den høyeste evolusjonært utviklede livsform på denne planeten.¹⁸² Han anså den beryktede senatoren George Wallace og hans kampanje for raseseparasjon som så viktig at han organiserte «Youth for Wallace». En ung hvit nasjonalist, William Pierce, omdøpte den lite suksessfulle organisasjonen til National Alliance. Pierce trodde at hvite amerikanere holdt på å miste deres raseidentitet på grunn av en ukontrollert immigrasjonspolitik. Rasene skulle holdes adskilt for å leve i harmoni hver for seg. Pierce

¹⁷⁹ Lombardo 2002: 768

¹⁸⁰ Saini 2019: 102

¹⁸¹ Goodrick- Clark 2003

George Lincoln Rockwell var en amerikansk nynazist som hevdet at Martin Luther King jr. var et verktøy for jødene til å gjøre America til et raseblandet land. Han ønsket også repatrieringen av afroamerikanere tilbake til Afrika. Han er kjent for å popularisere slagordet «hvit makt». Som var en motsvar til 60- årenes parole «svart makt» fra borgerrettighetsbevegelsen.

¹⁸² Zeskind 2009: 8/9

skulle bli mest kjent for å være forfatteren bak *Turner-dagbøkene* (1978) som Oklahomabomberer Timothy McVeigh leste. Carto fasiliterte også skrivningen til Wilmot Robertson i *Cartos Western Destiny*-magasin. I 1972 ga Robertson ut den selvpubliserte *The Dispossessed Majority*. Dette var en rasevitenskaplig bok der hovedargumentet var at utviklingen frem mot et raselikhets dogme fungerte som en brekkstang for minoritets deltakelse i politikk og sosialt liv på en slik måte at den store majoriteten hvite amerikanere ikke lenger kunne vedvare og vedlikeholde sitt rasemessige overtak. I 1960-årenes kontekst betød dette at hvit hegemoni ble dekonstruert og hvit overmakt-mentaliteten tapte kampen om status.¹⁸³

5.8 Raserealistene

Jared Taylor, selvutnevnt raserealist¹⁸⁴, har dedikert mye av livet til konseptet hvit frarøvelse (oversatt fra white dispossession) og følger opp påstandene fra Robertson om en vending bort fra et mer harmonisk USA med raseseparasjon og en hvit majoritet med makthegeometri over til et mer fremmed og identitetsoppløsende multikulturelt samfunn. Plattformen for det meste av Taylors aktiviteter er webzinen AmRen.¹⁸⁵ I følge Saini vil han gjøre «rasisme respektabelt igjen» og han representerer en ny generasjon av rasevitenskapsmenn som avholder konferanser og bruker akademisk retorikk for å distansere seg fra den mer stigmatiserte hatretorikken til nynazister for eksempel.¹⁸⁶ Hans teorier inkluderer troen på at rasene er forskjellige og at samfunn gjenspeiler dette prinsippet. Før han ble opptatt av hvit identitetspolitikk så bodde Taylor i Japan og dette oppholdet hjalp til å forme rasesynspunktene hans. Taylors argumenter støtter seg på det han anser som det japanske samfunnets økonomiske og kulturelle suksesshistorie i etterkrigstiden, det vil si Japans rasemessige og kulturelle homogenitet. Fra hans ståsted, så nøt USA godt av denne statusen før 1950-tallet, da samfunnet forsømte amerikanske urfolk («amerikanske indianere») og afroamerikanere, og han anser integrasjonen av rasene inn i samfunnet som hovedgrunnen for nedgangen til hvite amerikanere. Historien indikerer at diversitet er en forbannelse. Taylors

¹⁸³ Ibid: 11/12

¹⁸⁴ I motsetning til rasefornekter. Som blir sett på som en person som ikke forstår hvor mye rase betyr og en som ikke forstår viktigheten av å organisere samfunn etter raseseparasjon.

¹⁸⁵ Sedgwick (red.) 2019: 138

Det ble lansert som et magasin (et abonnentsordnet månedlig nyhetsbrev) i 1990 og ble digitalt i 2012. Webzinen promoterer pseudo-vitenskapelige tekster som viser den intellektuelle og kulturelle overlegenheten til hvite og viser forfallet til det amerikanske samfunnet på grunn av raseintegrasjon.

¹⁸⁶ Saini 2019: 111

hvite identitetssyn stammer fra en reaksjon ovenfor identitetspolitikken. At grupper kategorisert etter religion, etnisitet, seksuelle orientering danner politiske allianser og ifølge Taylor har hvite for lenge latt andre ikke-hvite grupper organiserer seg og disse har vunnet terreng politisk. Hvite har tapt kampen om samfunnsmessig hegemoni i tradisjonelt hvite samfunn som USA ovenfor andre rasepressgrupper og det er viktig å ha en nasjonal enhetlig rasebestand for at USA skal forbli en sammenhengende og fungerende nasjon.¹⁸⁷

Taylor har en fastlåst tro på raseforskjeller i IQ og tekstene han publiserer og intervjuobjektene han benytter seg av promoterer alltid afroamerikanere som nederst i dette hierarkiet. Han har vært assosiert med PF og raseforskere som Richard Lynn og Michael Levin som er tett koblet til AmRen. I Taylors *The Color of Crime* (1999) så hevder han at svarte er mer tilbøyelige til å begå kriminelle handlinger, et argument han har fremmet i årevis. Hans poeng er at svarte som utfører vold mot hvite er det mest vanlige fenomenet. Hans taler viser en klar oppslutning til «Den store utskiftningen». Taylor har påpekt at det hvite Europa er i en kamp for sin overlevelse og hvite europeere blir byttet ut av ikke-vestlig innvandring, flyktinger og høye fødetall. Etter Katrina-orkanen i 2005 så sa Taylor at «når svarte blir overlatt til seg selv, så forsvinner alle spor av den Vestlige sivilisasjonen». Påvirkningen av Samuel Huntingtons teori om at sammenstøtet mellom kulturene, da forstått som den vestlige europeiske kristne mot den østlige muslimske, er kimen til den nye post-kalde krigskonflikten som vil prege årene fremover, er udiskutabel. Taylor er først og fremst en etnonasjonalist og en varm forkjemper for at hver nasjon trenger en homogen rasebestand for å bygge et samfunn som er bærekraftig.¹⁸⁸

Richard Lynn, den tidligere redaktøren av *Mankind Quarterly*, er en annen raserealist. Saini beskriver Lynns miljø som et lite og selvforsynt nettverk som opererer i marginene av det som er respektabelt. Lynn er nok kjent for mange nordmenn som intervjuobjekt i Harald Eias *Hjernevask*, der han forsvarte sin forskning om raseforskjeller rundt IQ med visse afrikanske stammer og australske urfolk som såpass biologisk determinerte for lav IQ at de bare kan gjennomføre de enkleste ufaglærte yrker som å plukke søppel. Lynn er mest kjent for hans bidrag til den kontroversielle *The Bell Curve* (1994) som fikk stor medieoppmerksomhet for å promotere raseforskjeller i IQ. I hans *Race Differences in Intelligence* (2006) utgitt av

¹⁸⁷ Sedgwick (red.) 2019: 137-150

¹⁸⁸ Ibid

Washington Summit Publishers¹⁸⁹ så argumenterte han for at mennesker av nordøstlig asiatisk og europeisk avstamning har høyere IQ enn afrikanere og amerikanske urfolk. Denne formen for biologisk raseteori argumenterer for at raser er forskjellige og de utvikler forskjellige sivilisasjoner.¹⁹⁰ Richard Spencer har publisert flere av Lynns bøker og tekster. I senere tid har også Washington Summit Publishers utgitt bøker av YouTube-kollegaen Edvard Dutton som forfekter et etnosentrisk syn på hvite europeere, spesielt briter som representanter for en av de mest utviklede sivilisasjonene som er skapt. Taylor og Lynn blir brukt av hvite nasjonalister for å argumentere for samfunn organisert etter rasemessige ordninger.

5.9 Raserealisten Richard Spencer

Etter finanskrisen i 2008 så begynte Richard Spencer å kritisere president Barack Obamas økonomiske planer med påstander om at han hadde banet sin vei til presidentskapet fordi USA er et land som gir afroamerikanere et fortinn via positiv bekreftelsepolitikk eller positiv diskriminering av etniske minoriteter. Dette var den store kampsaken i Spencers tidlige fase av han hvit nasjonalistiske periode i 2010. Dette statlige dogmet tillot svarte bedre jobber enn det de fortjente.¹⁹¹ Spencer er en identitær på vegne av den hvite rase og han mener de bør bo i en rasestat separert fra andre raser. Han har skrevet om forskjeller når det kommer til kriminalitet (med forankring i Taylors forskning) og intelligensforskjeller tilsvarende Richard Lynns poenger. Rasene er ikke biologisk tilpasset for å leve i harmoni med hverandre og det største tabuet er å snakke om disse forholdene i den liberale verdensordenen som hegemonisk bestemmer hva som er legetime oppfatninger. På samme måte som raseforskere som Gliddon så gjennomsyrrer rasebegrepet alt for Spencer og også synet på den hvite rases overlegenhet. Rasen er det kulturelle og biologiske premisset for hvordan vi bør leve våre liv. Det er dette fundamentale standpunktet Spencer kjemper metapolitisk for. Samfunnsstrateger har landet på at det biologiske rasebegrepet bør skrotes og menneskelige forskjeller er sosiale konstruksjoner.¹⁹² De liberale elitene i amerikansk politikk og de fleste europeiske land praktiserer en ortodoksi av raselikhhet og de promoterer en multikulturell agenda. Denne fremstillingsmåten ligner på klanens kritikk i 1920-årenes USA av den kosmopolitiske elitens vannskjøting av befolkinger med tradisjonelt homogen hvit populasjon. Flyktingskrisen er en

¹⁸⁹ Richard Spencer ble forlagssjef for forlaget samtidig som han ble direktør for den hvit nasjonalistiske tenketanken National Policy Institute i 2011. Begge organisasjonene blir økonomisk holdt i live av William Regnery.

¹⁹⁰ Saini 2019: 123

¹⁹¹ Intervju med *The Political Cesspool*, oktober 2010.

¹⁹² «Race- Stalking the Wild Taboo», NPI, 2017

invasjon utført mot Europa, «en krig uten kuler» for å skape kontinentet en ny Islamistisk utpost. Her kan Spencer plasseres i Bat Ye`ors «Eurabia»-konspirasjonsteori. Den europeiske kjernebestanden av raser (Keltere, germanere etc.), selve basen for den hvite sivilisasjonen må få sine etnonasjonalistiske områder for å utvikles, revitaliseres og gjenvinne sin identitet på begge sidene av Atlanteren.¹⁹³

Spencer er influert av Robertsons konsept om etnostaten for den kulturelle oppstandelsen av den hvite rase. Spencer har gitt uttrykk for et ønske om «fredfylt etnisk rensing» av andre raser enn det hvite i Europa og USA, og denne er i klart samsvar med de lange linjene i ulike amerikanske politiske interessegrupper siden Madison. Selv om disse gruppene har beveget seg mer og mer mot ytterkantene av hva som er politisk akseptabelt, så støtter Spencer seg her på tankegodset fra en tid da USA var en hvit overmakt. Han mener det pågår en form for reversert kolonialisme i svartes økende dominans i USA. Hvite europeere bør gi opp deres tilknyttinger til den liberale multikulturelle ordenen som ble skapt av 1968`erne (da underforstått som venstresiden som vant den metapolitiske kampen i etterkrigstiden) og globalisme og finne tilbake til deres forfedres identitet. Sammenlignet med andre raser så har den hvite skapt den mest storslåtte sivilisasjonen av dem alle og alt som er verdt å nevne er skapt av hvite, inkludert oldtidens Egypt.¹⁹⁴ Historiens ende (dette er Spencers omformulering av Francis Fukuyamas teorier om liberale massedemokratier som endestasjonen etter ideologienes brytninger mot hverandre) er denne verdenen hvor vi alle er de samme, kulturelt og rasemessig blandet, opphøyet til en karakterløs masse av enhet og det er umulig å differensiere mennesker fra hverandre.¹⁹⁵ Spencer er ingen hvit overmaktleder, hevder han selv, men han er en hvit identitær som er opptatt av hvit nasjonalisme. Han kjemper mot hvit frarøvelse, ikke med vold, men ved taler og retorikk i form av en metapolitisk innstilling.¹⁹⁶ Tanken om å tape rasemessig identitet er ganske så lik den William Pierce var opptatt av. Pierce var også opptatt av raseseparasjon for å puste nødvendig liv inn i den hvite rase igjen. Spencer er en revolusjonær hvit nasjonalist som ønsker å fylle begrepet med ny mening og et språk med akademisk sjargong. Taylors konferansevirksomhet har vært en påvirkning for han og han er klart inspirert av hans akademiske rasisme. Rasismen skal gjøres langt mer spiselig og overbevisende med forskning og dresskledde menn. Hvit identitetspolitikk og stoltheten over

¹⁹³ «Alt-right Manifesto», NPI, 2017

¹⁹⁴ «Intervju med Roland Martin», *News One Now*, 2016

¹⁹⁵ Bar-On 2019: 224

¹⁹⁶ Ibid

rasetilhørigheten skal fremstå som overbevisende og skal fylle et tomrom i et meningsløst og overfladisk ensartet samfunn. Spencer ønsker å jobbe innenfor det amerikanske liberale demokratiet, men han ønsker å åpne opp for større aksept for raseforskjeller og at samfunn må organiseres etter dette selvinnlysende faktumet først.

5.10 Inspirert av rasevitenskapen

Spencer adopterer tanker fra en lang tradisjon med amerikansk rasisme og raseforskning. Han advarer mot farene ved den pågående transformasjonen av USA til et raseblandet homogent land som visker ut det hvite USA av fortiden i introduksjonen til 2013 utgaven av Grants *The Passing of the Great Race*.¹⁹⁷ Spencer er en beundrer av Grants posisjon som en rasevitenskapsmann som faktisk influerte amerikansk innvandringspolitikk. Spencer skriver i «Madison Grant and the American Nation» at Grants forskning på den biologisk-kulturelle kampen for den hvite rase har vært viktig for den historiske bevisstgjøringen av at USA tilhører hvite europeere. Spencer ser på Grant som en stor skikkelse i amerikansk konservativ historie og støtter fullt ut hans prosjekt å bevare mellomkrigstidens (nordiske) hvite amerikanske befolkning. Spencer respekterer Grant fordi hans form for konservative ser på aristokratiske styreformere med utgangspunkt i rase som naturlig og at all form for globalisme i amerikansk politikk bør unngås. Grant ønsket å rendyrke en maktelite slik den var i de originale engelske bosetningene på østkysten på starten av 1600- tallet. Grants historie er for Spencer en påminner om at USA har vært styrt av en politisk hvit elite som frem til borgerrettighetsbevegelsen på 60- tallet og nye innvandringslover i 1964 hadde en politikk som opprettholdte politisk hegemoni hos hvite. Spencer beundrer Grant og spesielt *The Passing of the Great Race* sin innflytelse på å forme den politiske elites opinion. For Spencer så var den akademiske kampen på 20- og 30-tallet mellom et *Grantiansk* syn på rase som forsvarte en nordisk europeisk elite og en tilhørende hvit befolkning med utgangspunkt i et polygenetisk rasesyn. Rasene har forskjellig biologisk utspring og må holdes separat for å videreutvikle seg. Og på den andre siden antropologen Franz Boas som hevdet at mennesket hadde et felles utspring (mongenetisk) og at rasebegrepet bare var en sosial konstruksjon. Han var en forkjemper for demokratiske institusjoner og multikulturelle samfunn. Selv om Grants forskning var grunnlagt i Darwins ideer om naturlig seleksjon og fullstendig vitenskapelig legitim, ifølge Spencer, så tapte Grant denne rasevitenskaplige debatten og USA

¹⁹⁷ «White Nationalism's Deep American Roots», *The Atlantic*, 2019

innvandringshistorie og etniske sammensetting ble noe helt annet etter 1945. Det at Grants syn ble forlatt etter 1920-årene, spesielt etter 1964, har ført til at debatter om hva det vil si å være amerikansk har blitt mer og mer virkelighetsfjerne. De må ta hensyn til raserealisme og at USA er historisk et hvitt land.¹⁹⁸

Rasene er ikke like og de skal heller ikke bli behandlet som det. Han ønsker en repatriering av afroamerikanere og andre raser som ikke tilhører den hvite amerikaners land. Spencer kjemper for den hvite rasens muligheter til å utvikle seg for seg selv og vil avslutte globalistiske prosesser som innvandring og ensartet kulturforflatende konsumerisme via hans hvite nasjonalistiske tenketak NPI og på YouTube-kanalen hans.¹⁹⁹ Han ønsker å vekke opp den rotløse kosmopolitiske hvite borger av ingenmannsland og gjøre han klar over hans europeiske røtter. NPI er avhengig av støtte fra donorer og det er hovedaksjonær Regnery som står for pengeinnskuddene, men PF har også gitt sine bidrag. På samme måte som Willis Carto ønsker Spencer seg tilbake til en fordums tid da hvite europeere tok det amerikanske kontinentet og gjorde det til sitt eget. Den sivilisasjonsskapende hvite rasen må få utvikle seg autentisk i sine naturlige hjemland Spencer mener at det er hvite europeeres bein som ligger i jorden, så det er de som kulturelt, sosialt og rasemessig har skapt USA. Denne «blod og jord»-bindingen er akkurat den samme som ledende ideologer i nasjonalsosialismen, Walter Darré, har stått for.²⁰⁰ Den dype forbindelsen mellom blodet (rasen) og jordsmonnet (landet) er grunnlaget for at den hvite europeer skal få utvikle seg organisk i en egen rasestat.

5.11 På vei inn i offentligheten

Gjennom Trumps valgkamp i 2016 ble alt-right et begrep media plukket opp og spesielt mye oppmerksomhet fikk hans valgkampstrateg Steve Bannon som ledet det konservative nettstedet Breitbart. Han kalte selv Breitbart for alt-right-bevegelsens plattform.²⁰¹ Medietrykket rundt Spencer ble enormt og han fikk verdifull eksponering i amerikansk hovedstrømsmedia. Endelig følte Spencer at han kunne representere en bevegelse som var skapt på nettet og som turte å snakke om tabuene i amerikansk politikk. Spencers utrykte mål var å knytte sitt alt-right-prosjekt til en bølge av misfornøyde hvite amerikanere og koblet

¹⁹⁸ «Madison Grant and the American Nation», *Radix journal*, 2016

¹⁹⁹ Som i juli 2020 ble stengt av YouTubes administratorer. Et fenomen Spencer selv har kalt The Great Shuttening. Et storstilt forsøk på å stenge ned alt som utfordrer vedtatte sannheter som mennesker likhet.

²⁰⁰ Frøland 2018: 213

²⁰¹ «How Donald Trump's new Campaign Chief created an online haven for white nationalists», *Mother Jones*, 2016.

fremveksten av Trump²⁰² som et klart tegn på at hans versjon av alt-right holdt på å få mer aksept. Som konsekvens av hans metapolitiske strategi så har aldri Spencer hverken før eller senere vært så mye i mediene, derfor arrangerte han hyppig pressekonferanser for alt-right. Denne synligheten førte til at han ble selve symbolet på alt-right. Det er bare å vise til at kildegrunnet for oppgaven er helt overveldende for årene 2016 og 17.

På grunn av alt-right- bevegelsens omfavneelse av Donald Trump som deres presidentkandidat og ikke minst Hillary Clintons «Basket of Deplorables»-tale, så ble Donald Trump sett på som den beste presidentkandidaten for hvite nasjonalister siden Pat Buchannon fordi han representerer anti-etablisementet og deres anti-immigrasjons-interesser.²⁰³ Spencer støttet også den nye presidentkandidaten fordi han snakket om Vladimir Putin på en annen måte enn andre republikanere. Trump var mer opptatt av samarbeid enn kritikk av anti-demokratiske prosesser og ufrihet for LHBT- bevegelsen i Russland.²⁰⁴ Velvitende om disse koblingene og medias store interesse rett etter at Trump ble president avsluttet Spencer en tale som ellers var fylt av alt-right-lingo (Kek, Cuckservatives og SJW²⁰⁵) og nazi-alluderings (lugenpresse, barn av solen og viljens triumf) med: «Hail Trump. Hail vårt folk. Hail seier!».²⁰⁶ Strategien bak retorikken hans er at han skal være selsom og sjokkerende for å få oppmerksomhet. Det som har vært normalt er at USA har hatt en hvit majoritets befolkning og Spencer spilte på Trumps valgkampfrase «Make America Great Again». Hvite Amerika skal reise seg igjen fordi denne storheten ligger latent i blodet og kan vekkes til live hvis bevisstheten er der. USA er den hvite manns erobring og dagens tilstand er normalisert når de hvite europeerne er store igjen. Dagens konsumer- og raseforvirrede samfunn er skapt av en politisk orden som fører USA til kollaps. Som en radikal tradisjonist tror Spencer at verden er i en tid av forfall og degenerasjon dømt til dekonstruksjon. Spencer bruker betegnelsen Kali yuga²⁰⁷ for å skildre denne mørke tidens hedonisme og materialisme. Spencer hevder at alt-right bevegelsen

²⁰² Donald Trump sendte ut mange hundefløyte- politiske utspill i sin valgkamp for å tekkes velgere som nettopp befant seg i alt-right-bevegelsen. Spesielt viktige var muren mot Mexico, angrep mot mexicansk innvandring og svartmalingen av islamske fundamentalister.

²⁰³ Neiwert 2017

²⁰⁴ «The Purpose and Meaning of the Alt- right movement», *Katehon Think Tank*, 20/12 2016

²⁰⁵ Wendling 2018

Kimen til alt- right- bevegelsen begynte å røre på seg i nettforumuer som 4chan og Stormfront først og disse nettkriegerne lagde sin helt interne sjargong. Cuckservatives er en neologisme for tannløse konservative. Social Justice Warrior (SJW) er en aktivist for likhet ulike interessegrupper som alt-rightere er i mot (LHBT-bevegelsen eller Black Lives Matter eksempelvis). Kek var en gud innenfor antikk egyptisk kosmologi, men ble brukt som slag for alt- right-bevegelsens fremste meme «Pepe the Frog».

²⁰⁶ «Long Live the Emperor!», *NPI- konferansen*, 2016, 21/11

²⁰⁷ Se side 52-53 i denne oppgaven.

trenger å se hvor ille dagens samfunn kan bli ved å føle på kroppen denne eksistensielle krisen og mangelen på identitet den hvite mann opplever for å skjønne hvor viktig hvit identitet er. Den hvite mannen må «ri tigeren» for å endelig bli den han kan bli.²⁰⁸

5.12 Oppsummering

Spencers versjon av alt-right har dyp forankring i den moderne rasevitenskapen som har gjenoppstått med Steven Sailors menneskelige biodiversitet, Jared Taylor og Richard Lynns raserealisme, men koblinger kan også trekkes tilbake til 1800-tallet og tidlig amerikansk rasevitenskap. I tidsepoken undersøkt så utviklet rasesperspektivet til Spencer seg til å bli fundamentet for hans alternative høyre- fane. For Spencer så er selve konstitusjonen som USA er basert på problemet. Dens fokus på rettigheter for alle er venstresidens kampsaker fra revolusjonene av 1700- og 1800- tallet, men det har også blitt en del av konservativ ideologi. USA som et kontinent skapt av hvite og det tilhører dem. Amerikas høyeste ideal er være knyttet til frihet, likhet og individuell autonomi. På den måten så er USAs høyeste ideal et anti-ideal- staten skal ikke utrykke et folks ånd og historie, en kilde til visdom eller tradisjon, eller en visjon av noe større, mer dominant eller mektig enn individet. Der hvor andre nasjoner, slik som Tyskland har en selvbevissthet, så har amerikaneren ingenting. Det politiske USA og konstitusjonen har ikke lagt tilrette for bevaring av hvit identitet som man har klart i Europa. Heller ikke protestantisk kristendom i USA har klart å legge til rette for den hvite samfunnsskapende europeer og at dette landet historisk, sosialt og kulturelt tilhører ham. Kristendommen er preget av slavemoral som fremmer en egalitær ideologi. Dette fører til en økende hvit frarøvelse.²⁰⁹ På den måten støtter han seg til radikale tradisjonister som Evola som anser opplysningstidens tro på likhet som en viktig verdi som falsk og det motsatte av progresjon. Som Spencer uttrykte det til AmRen- konferansen i 2015: «Det var en tid den hvite mann var styrt av herremoral og selvtilitt for egne bedrifter. Den største revolusjonen i moralske verdier kom når vi begynte å tvile på oss selv og gi legitimitet til de andre».²¹⁰

Spencers NPI har også blitt finansiert av PF (som har vært den mest dominante bidragsyteren til raseforskning i etterkrigstiden i USA). Hans hovedbudskap er at homogene samfunn

²⁰⁸ «Cuckservatives, Social Justice Warriors and the White Problem», *Red Ice Radio*, 31/10 2015

Spencer refererer her til boka *Ride the Tiger* av Julius Evola. Der de destruktive kreftene til modernismen er tigeren og den som søker tilbake til tradisjoner, må konfrontere villdyret for å oppnå en indre frigjøring.

²⁰⁹ «Metapolitics of USA», *NPI*, 2014.

²¹⁰ «Why do they hate us?» *AmRen- konferansen*, 2015.

fungerer best. Spencer skylder mye til Jared Taylors pionerinnsats for hvit identitet og interesser i et samfunn der hvite opplever tap av status fordi andre interessegrupper kjemper for sin identitetspolitikk. Perioden 2014-17 er fylt med nettverksbygging med andre hvite identitære, identitære eller høyre-radikale grupper i Europa. Forsøket med å lage et paneuropeisk/transatlantisk varig forum ble med stoppet effektivt av ungarske myndigheter og Spencer ble også bannlyst fra andre europeiske land. En naturlig samarbeidspartner i Arktos-forlaget var Daniel Friberg. Han deler flere sider av Spencers ideologiske posisjoner og har flere av de samme inspirasjonskildene som Evola, Schmitt og Spengler og ikke minst FNHs de Benoist og Faye. De er begge opptatt av å bekjempe den politiske ordenen fra innsiden og har en visjon om å erstatte liberale demokratier med mer elitistiske, rasebaserte og naturlige aristokratier. De deler FNHs syn på innholdsløs konsumkultur som identitetsoppløsende og søker noe mer substansielt som en sterkere tilknytning til den hvite europeiske kulturelle arven. Begge ser på europeisk kulturarv og historie som særegen og har en veldig forkjærlighet for den.

Det rasemessige kjernebudskapet ble bare enda mer tydelig uttalt og altoverskyggende i den undersøkte perioden. Ens rasetilhørighet er den biologiske og kulturelle sammensmeltingen av den vi er og det som definerer oss. Det etablerte politiske systemet tar ikke hensyn til og vil ikke diskutere dette. Fordi presidentkandidaten Donald Trump brøt med den politisk korrekte tonen i amerikansk politikk og snakket nedsettende om immigranter, så omfavnet Spencer og andre alt-rightere presidentkandidaturet hans. Dette førte til mye medieoppmerksomhet for Spencer. I radikaliseringsprosessen hos Spencer så befinner han seg fortsatt på nivå tre og den metapolitiske kampen handlet fortsatt om å jobbe for en etnostat med helt andre samfunnsinstitusjoner enn det liberale-demokratiet. Trumps inntog i amerikansk politikk var en veldig vitamininnsprøytning for alt-right-bevegelsen da en som snakket nedsettende om afrikanske immigranter og ville bygge en mur mot Mexico, fort kan se ut en av deres egne. En representant for hvit identitetspolitikk i USA.

Kapittel 6: Endelig til barrikadene? Alternativ høyre blir forent for et par dager i Charlottesville

Bakteppet for Spencers ideologiske utvikling i 2017-2020

Trumps presidentskap skulle vise seg å bli en skuffelse for hvite nasjonalister da de oppfattet at han snakket mer enn han gjorde på immigrasjonsfeltet. I mediehåndteringen av Charlottesville-marsjen så fikk Trump mye kritikk for å ikke ville ta nok avstand fra nynazister og hvite nasjonalister. Spencer var drevet av ønsket om å innkassere all medieoppmerksomheten i sine mediestunts (universitetsturneer og Charlottesville-marsjen) og benytte seg av sin første grunnlovstilegg-rett (retten til ytringsfrihet blant annet) og han dro gjerne til retten for å holde kontroversielle talearrangementer der han ofte ble møtt av rasende antifascistiske interesseorganisasjoner som med overdøvende protester saboterte talene hans. På grunn av omkostningene for sikkerhetsopplegget rundt talene var virksomheten noe han ga opp. Tidlig i 2018 ga Spencer opp dette prosjektet og kunngjorde at antifascistene var i ferd med å vinne.²¹¹ De som var på Spencers side av protestmarsjen hadde sett seg lei på å bli marginaliserte og å forbigåtte i et stadig mer globalisert arbeidsmarked og et USA som er preget av byer og mindre steder i full økonomisk kollaps. Som statsviter Francis Fukuyama konkretiserer med *Identity* (2018) så representerte denne protestmarsjen et budskap om hvit identitet i et stadig mer skiftende globalisert samfunn. Arven etter de hvite forfedrene deres som bygde landet har blitt glemt og anerkjennelsen deres som identitetspolitisk gruppe var forbigått.²¹² De holder på å bli skiftet ut i det multikulturelle Amerika.

6.1 Protesttog for hvit identitet

«Unite the right rally» (Foren høyre-marsjen) var den endelige fysiske manifestasjonen av en gruppe sinte amerikanske menn (for det meste) organisert av Jason Kessler (hvit identitæraktivist fra Charlottesville) og Richard Spencer. Marsjen skulle være et protesttog som ble avsluttet med appeller og taler av David Duke, Baked Alaska (nynazist og konspirasjonsteoretiker) og Spencer selv blant annet. Den var et signal for resten av verden at hvit frarøvelse ikke er aktuelt. Marsjen var kulmineringen av en internettbasert- bevegelse som hadde vokst på grunn av økende arbeidsløshet hos den amerikanske middel- og

²¹¹ Tenold Aase 2019: 330

²¹² Fukuyama 2018: 51

underklasse, fremveksten av identitetsgrupper som Black Lives Matter og en ukontrollert immigrasjonspolitik, spesielt etter flyktingskrisen i 2015.²¹³

Foren høyre-marsjen skulle føre alt-right-bevegelsen fra tastaturet til gateplan 11. august 2017. Det var en serie med demonstrasjoner (pro-hvit aktivist marsj) av hvite nasjonalister, nynazister, sørstatsnasjonalister og klansmenn, blant annet i Lee Park, framprovosert av et symbol på hvit frarøvelse: den planlagte fjerningen av statuen av sørstatsgeneralen Robert E. Lee.²¹⁴ Kvelden før en hvit nasjonalist kjørte inn i en folkemengde og drepte en anti-fascistisk demonstrant så hadde Spencer og flere i bevegelsen holdt en kveldsmarsj i parken med tikifakler og slagord som «white lives matter» og «jews (you) will not replace us» som tydelig alluderer til white genocide theory.²¹⁵ I mørket så illuderer gjerne opptoget til nazistenes feiring av maktovertakelsen i 1933. Det visuelle uttrykket som Spencer og andre ledere operer med er en del av det metapolitiske spillet: ønsket om å skape en iscenesettelse og estetikk som både imiterer og står for noe særegent. Imitasjon er det når Spencer ved ulike talearrangementer på universiteter, har med seg hvitskjorte-kledde vaktmenn fra hvit identitet gruppen Identity Evropa som på samme måte som under Hitlers ølhalltaler skulle holde orden på provoserte motdemonstranter. Det er også en postmodernistisk²¹⁶ lek med bilder og lyd- uttrykk som preger YouTube-kanalene. Med Fashwave (forkortelse for «fascist» og «wave», etter andre moderne elektronika musikkuttrykk som vaperwave og synthwave, som er nostalgisk musikk kopiert etter musikken fra 1980-årene da Spencer og andre alt-rightere vokste opp) og klassiske greske skulpturer i glorete farger introduseres samtaleprogrammene deres. Internettestetikken til flere av gruppene er blandinger av memes av nå ikoniske Pepe the Frog og resirkulering av fascistisk ikonografi. Spencers egne nettsider er presentert på en slik måte at de skal se ut som en politisk tenketankside og NPIs og Radix journal skiller seg ikke nevneverdig fra andre i denne genren med å publisere jevnlig lengre artikler med

²¹³ Hawley 2019: 138

²¹⁴ «Unite the Right, the violent white supremacist rally in Charlottesville, explained», *Vox*, 14/8 2017
Etter kirkemassakeren i Charleston utført av hvit overmakt-ekstremisten Dylann Roof på en svart menighet så ble det et folkelig krav å fjerne statuer og gatenavn som viser historiske personer fra konføderasjonen under Borgerkrigen.

²¹⁵ Andre slagord var «One people, one nation, end immigration», «white lives matter» og nazistenes «blood and soil» itilegg til dette sang de «Dixieland» som har en lang historie og ble brukt som en kampsang for sørstatsarmeen under Borgerkrigen.

²¹⁶ Postmodernistisk i den forstand at ulike elementer settes sammen i et nytt uttrykk og det er også et fokus på å bruke tydelige veletablerte «forbudte» ikoner, begreper, slagord og ritualer fra den historiske fascismen for å sjokkere, men også skape en appellerende ikonografi for gruppas medlemmer.

kommentarmuligheter. For å tjene noe penger så er det mulig å donere penger til YouTube-kanalen og enkelte artikler er bak en betalingsmur.

6.2 Alt-right-manifestet

I forkant av marsjen i august publiserte Spencer et «Alt-right-manifest» som oppsummerer hans versjon av hva alt-right som ideologisk bevegelse står for. I et fem siders metapolitisk manifest er rasen det bærende utgangspunktet. «Rasen er grunnlaget for identiteten» er kanskje frasen Spencer har ytret mest når han har forklart sitt prosjekt. I en tid med identitetspolitikk, forstått som politisk mobilisering for en identitetsgruppe, så har Spencer kalt seg selv en identitær som arbeider for hvite interesser. Hvite er en konstellasjon av mennesker som stammer fra den Indo- europeiske rasen. «Europeisk» refererer til en kjernestamme- keltere, germanere, hellenere, latinere, nordiske folk og slaver. Denne forestillingen om arieren som en særegen menneskerase, da spesielt germaneren, er for alltid forbundet med nasjonalsosialismen. Ideen om et indoeuropeisk språk som stammer fra sanskrit ble popularisert av den tyske romantikeren Friedrich von Schegel og han mente at arierne rasemessig også stammet fra India.²¹⁷ Det er disse europeiske etterkommerne Spencer jobber metapolitisk for at skal forenes igjen i en etnostat. Det indoeuropeiske folket er termen Spengler og Evola og etterfølgerne deres også bruker som historisk utgangspunkt for det europeiske folket. Etnostaten er den eneste garantisten for å opprettholde eksistensgrunnlaget for den hvite rasen og uten den så er den eksistensielt truet. For Spencer så er det et poeng at hans familie og rase skal beskyttes. Den politiske-liberale ordenen forfekter med sin kulturmarxisme en fare for den hvite rases overlevelse. Homogeniserte rasestater på begge sider av Atlanteren er den eneste løsningen for videre overlevelse.

En forutsetning for denne formen for hvit separatisme er Spencers vinkling av menneskelig biodiversitets-forskning i retning av at den hvite rase er best tjent med å leve for seg selv. I følge Spencer så er ikke mennesket en blank tavle når det blir født: menneskets natur, virkeligheten av rasen, kjønn, arven og medfødte gaver-er de mest mektige kreftene bak formingen av individet, familier, samfunn og nasjoner. Så rase har mye å si for hva slags potensiale du har og hvem du kan bli. Spencer ønsker at Europa skal vende seg vekk fra de eurabiendensene han har sett og at europeiske eliter skal skape en revolusjon i mentalitet og

²¹⁷ Hermansson og Lawrence (m.fl.) 2020: 236

verdier mot multikultur og immigrasjon og skape hvite, homogene etnostater på begge sider av Atlanteren.²¹⁸ Han jobber ut fra et metapolitisk perspektiv. Å jobbe metapolitisk handler om spredning av ideer, holdninger og verdier i samfunnet som på lang sikt skal bidra til å fremme dypere politisk forandring. Begreper stammer fra nymarxisten Antonio Gramsci og hans hegemoni-begrep.²¹⁹ Spencer er mer inspirert av de Benoists tolking av Gramsci og det er en av de mange innfallsvinklene Spencer ønsker å bruke for å renvaske hvit nasjonalisme med. Metapolitikk er dermed del av en intellektualisering av de gamle ideene som tidligere hvite nasjonalister har promotert. Denne formen for hvit nasjonalisme 2.0., for å låne et begrep av Tenold Aase, ønsker å bli et reelt konservativt alternativ.

Når det kommer til *The Jewish Question* som er et polariserende spørsmål i bevegelsen, så er det mange hvite nasjonalister som spiller videre på konspirasjonsteoretiske forstillinger hentet fra William Pierce *The Turner Diaries* (1979), men historier om en jødisk kabal som jobber i det skjulte strekker seg enda lenger bakover i tid.²²⁰ Spencer har få antisemittiske konspirasjonsforestillinger i sin verdensanskuelse, men han ser på dem som et etno-religiøst folk som skiller seg fra hvite europeere. De kan ikke integreres inn i hans visjon av en hvit etnostat. De som smelter sammen en jødisk-kristen historisk fortid begår en historisk manipulasjon fordi det er to helt forskjellige verdisystemer. Spencer bruker imidlertid sionismen som inspirasjon fordi jøder i etterkrigsperioden greide å mobilisere til en israelsk-etnostat. Han har uttrykt beundring for den sionistiske ideologen Theodor Herzls *Der Judenstaat* (1896) som viser at det er mulig å gå fra teori til praksis.²²¹ Spencer ønsker heller at jøder skal ende sin innflytelse i politikken og har blitt veldig skuffet av (blant mange politiske saker) Trumps tette forbindelser til Israel.²²²

6.3 Et hjem for å preservere familien

Kongstanken etnostaten er den beste løsningen for hvite europeere og fremtidige generasjoner i en tid der «historiens ende» er i ferd med å få feste over hele verden: liberale demokratier.

²¹⁸ Bar- On 2019: 224

²¹⁹ Hawley 2017

²²⁰ Cohn 1996

Svartingskampanjer som *Sions vises protokoller* ble brukt av nazistene som argumentasjon for den endelig løsning, men anti-semittisk propaganda har lange tradisjoner. Cohn viser i *Warrant of Genocide* at kampen for konvertitter førte til at erkebiskopen av Konstantinopel Johannes Khrysostomos på 300 e.v.t fordømte jøder som ritual mordere.

²²¹ «Facing the Future as a Minority», *AmRen-konferansen*, 5-7 2013

²²² Bar- On 2019: 225

Og land der en liberal elite har inkorporert globalisme og multikultur som blir redusert til land av ingenting. De er ikke til å skjernes fra hverandre i sitt fokus på individualisme og konsumerisme. Disse globaliseringsprosessene er den største trusselen til identiteten til folk og skiller folk fra deres unike kultur, folk og historie. Den store utgruppen i Spencers manifest fra 2017 er 68`erne som har medvirket til disse prosessene. Venstregrupper som vant hegemoni i 60- og 70- årenes kulturkamp, som har havnet i maktposisjoner i etterkrigstiden og var påvirket av liberale ideologier. De er skyld i at utdanningssektoren tjener venstre ideologier (kulturmarxisme) og indoktrinerer elever i det liberale dogmet. Høyere utdanning bør heller bli en eliteutdanning for en kognitiv sterk nok elite som kan søke sannheten. Det rådende politiske etablissementet som har fremmet raseliket og multikultur som statlig dogme (både i Europa og i Nord- Amerika) har bidratt til dagens tilstand som Spencer kaller «the end of the world». En globaliseringsprosess som gjør hele verden ensartet og lik og setter etnisitetens kultur, historie og rase i bakgrunnen. At den ledende politiske ordenen i verden i dag fremmer individualisme og konsumerisme som gjør at verden blir likere og likere med endeløse handlesentre og veinett. Mennesket blir atomisert (Spencers bilde på individoppløsning, der mennesker blir gitt for mye frihet) til det ikke lenger kjenner seg selv, sin kultur og sin historie, at det kort sagt ikke er i kontakt med sin rasemessige identitet.²²³ Disse globalistene som er del av en økonomisk og politisk elite er representert via Georg Soros (ytre høyres favoritt konspirasjonsaktør), Mark Zuckerberg og Hillary Clinton.²²⁴ Disse jobber for at USA i enda større grad skal bli verdens økonomiske plattform. Disse snakker om USA som et økonomisk system. De vil ha en udifferensiert global befolkning: kjønnsløs, raseløs, identitetsløs og meningsløs for å tjene elitene som utelukkende tjener på en nihilistisk overforbrukskultur som er fjernet fra den ekte hvite europeiske kulturen. Fordi med en gang du har en identitet, røtter til et land og en nasjon og du tilhører en større familie (underforstått rase) og har plikter ovenfor denne, så kan du ikke lenger godta å råtne i den hjernedøde og ensartede konsumerrollen.²²⁵

6.4 «Det siste mennesket»

Spencer er inspirert av FNH og de Benoists kritikk av amerikanisering av vestlig kultur, men han er også tydelig påvirket av Nietzsches «the last man». Nietzsche populariserte også

²²³ «End of History», tale holdt ved Lincoln Memorial, 25/6 2017

²²⁴ Wikileaks- skandalen viste at Hillary Clinton hadde holdt en presentasjon foran brasilianske bankfolk der hun snakket om drømmene om et globalt verdensmarked fritt for tollbarrierer i 2013.

²²⁵ «Tale ved Texas A and A», 6/10 2016

begrepet nihilismen. I *Slik talte Zarathustra* (1885) kontrasterer han ifølge idéhistoriker Trond Berg Eriksen «det siste mennesket» opp mot «overmennesket». «Det siste mennesket» har funnet lykken i å oppgi alle ambisjoner både på egne vegne og på artens.²²⁶ Der hvor overmennesket er et ideal er det siste mennesket en arketypisk nihilist uten viljestyrke, skaperkrefter eller behov for noe annet enn sin egen trygghet og bekvemmelighet. En av Nietzsches store redsler var middelmådigheten som fulgte av de nye demokratiske frihetene og universelle likhetsideen i samfunnet. I samfunn der likhetsidealet eksisterer så oppstår et moralsk vakuum der nihilisme oppstår. Denne mennesketypen skaper ikke en ny verden og dens iboende potensial viskes ut i bedagelige innholdsløse daglige gjøremål. Det er overmennesket som må skape den nye veien videre for et menneske i eksistensiell krise etter kristendommen og Guds død.²²⁷ Den virkelige fienden er inne i den hvite mann. I «End of history» påpeker Spencer at den totale nihilismen er når mennesker blir frarøvet sin historie og kollektiver blir erstattet med en individualisme som kun dyrker konsumerisme og mennesket er bare henvist til å skifte ulike livsstiler og seksuelle orienteringer. En blir fragmentert til en ikke er noe.²²⁸

6.5 Tradisjonelle kjønnsroller og seksuelle orienteringer

Troen på tradisjonelle heteronormative forhold, kjønnsroller og anti-raseblanding ble uttrykt enda tydeligere i perioden rundt Charlottesvill. Spencer mener at kjernefamilien er det naturlige for å utvikle sunne og funksjonelle samfunn. Samlivsordning forstått som heteroseksuelle parforhold der partnerne er av samme rase. Homofil, transseksualitet og all seksuell søken utover tradisjonell heteroseksualitet er unaturlig. Spencer går i retning av å hegne om tradisjonelle kjønnsroller og har uttalt at kvinner bør ha begrensede muligheter i politikken og at stemmerett for kvinner ikke er noen god ide.²²⁹ Spencer skrev også at feminisme ikke har ført mye godt med seg. Feminisme har forført mange kvinner til å tenke at menn tar feil og at de må sette selvrealisering først og velge karrieren fremfor faste forhold. Spencer mener at de gjør seg selv en bjørnetjeneste med dette frigjøringsprosjektet og ender som oftest opp ensomme.²³⁰ Ellers er det en forutsetning for alt-right- plattformen at parforhold skjer innenfor samme rase og Spencer har uttrykt støtte til at det er statens jobb å legge tilrette

²²⁶ Berg Eriksen 1989: 77

²²⁷ Nietzsche 1967

²²⁸ «End of history», tale ved Lincoln Memorial, 2016

²²⁹ «Women Should'nt have the Right to Vote, says `Alt-right` leader Richard Spencer», Newsweek, 14/10 2017

²³⁰ «Richard Spencer on Feminism», pressekonferanse før foredrag ved Texas A and M, 6/10 2016

for at mennesker med høyre intelligens får barn og at en løsning kan være å sterilisere dem som har lavere intelligens. Dette må gjøres for å reversere at minoriteter som tradisjonelt har vært svarte og latinamerikanere blir en majoritet.²³¹ For å fremme alt-right's- plattform og bryte gjennom det tankefengselet som myndighetene har skapt så må bevegelsen forsøke å bryte the Overton Window.²³²

Alt-right manifestet er preget av ideer fra Julius Evola og andre nevnte konservative tyske tenkere, det er også inspirert av de Benoist og ikke minst etterfølgerne i Identitærbevegelsen, men raseutopien som er endestasjonen etter den metapolitiske kampen er hentet fra det hvite maktmiljøet i amerikansk kontekst. Ved siden av å være et produkt av forskjellige miljøer og skoler, så er også Spencers posisjoner dypt forankret i tradisjoner fra hvit makt-miljø i USA. Du finner de som ønsker å gjeninnføre Konføderasjonen fra Borgerkrigstiden med en etnisk hvit elite som slaveeiere på den ene siden og en tradisjon for å ønske seg en hvit rasestat i nordvestlige- USA. Det er naturlig å starte med ett av de største navnene i etterkrigstidens hvitmakt- miljø, William Luther Pierce. Etter å ha jobbet under den amerikanske «føreren» i det amerikanske nazipartiet George Lincoln Rockwell stakk han av med hovedfraksjonen av restene til ungdomsvalgkampgruppen for sørstatsdemokraten George Wallace i 1974.

Ideen om et etnostat er også merkbar i et nytt transatlantisk samarbeidsklima i amerikansk og europeisk ytre høyre etter andre verdenskrig som også Rockwell bidro til. En hvit nasjonalist som Francis Parker Jockey og fascistene Oswald Mosley ville opprette nye statskonstruksjoner etter andre verdenskrig for å bevare hvite europeiske nasjoner. Jockey og Mosley var også et eksempel på transatlantisk samarbeid etter krigen (selv om Mosley trakk seg ut av det på grunn av Jockeys ønske om å samarbeide med kommunistene) på lik linje med Spencers konferansevirksomhet med Arktos i Europa. Francis Parker Jockey fremmet i hans livsverk *Imperium* (1948) et transnasjonalt, nynazistisk europeisk imperie som skulle strekke seg fra irske Galway til Uralfjellene. Mosley og hans «Europe a Nation» presenterte hans vyer for gjenreisning. Ideen var å sammenfatte kontinentenes nasjoner i en korporativ føderasjon for å styrke Europas posisjon mellom USA og USSR. Europa skulle fortsette sin kolonialisering av afrikanske land og sende ut andre raser enn den hvite av Europa.²³³ Spencer mener at Mosley hadde rett i at han skjønte hva som stod på spill: Europa måtte i kjølvannet av krigen skape en

²³¹ «The hatermonger next door», *Salon*, 2013

²³² Se fotnote 146 på side 69

²³³ Harris 1994: 31

statskonstruksjon som bevarte de rasemessige kulturelle og lingvistiske kjennetegnene ved hvite europeere.²³⁴

6.6 En bastion for hvite

Pierce` National Alliance ville redde den ariske rasen fra å dø ut ved å bygge en territoriell enklave med hvite i Appalachene. For Pierce så var verden et sted som ledet opp til Armageddon i en slags sivilisasjonskamp mellom den ariske rasen som representerte det gode og dens nemesis det jødiske politiske etablissementet.²³⁵ Dette var også grunnmotivet i hans mest kjente bok *Turner-dagbøkene* som skulle få stor påvirkningskraft på forbitrede hvite voldelige menn. Patrioten Earl Turner føler seg tilsidesatt i et samfunn der skjerpede våpenlover og raseintegrering hemmer hvite menns naturlige livsutvikling. Den forsmådde Turner blir medlem i terrorgruppen The order som tilhører den semi-religiøse Organisasjonen. Organisasjonen lykkes i å gjøre California til en hvit stat med en storstilt utsendelse av ikke-hvite. Her får gruppa tilgang til atomvåpen som skal sikre den hvite enklaven i California fra ZOG- systemet i resten av landet. Selv om Klan og militsmannen Louis Beam populariserte «lederløs motstand»- taktikken på 90-tallet, så praktiserer Turner taktikken i litterær form. Boka blir kalt den mest leste blant ytre høyreekstremister og ligger tett opp til Pierces egen apokalyptiske verdensanskuelse og tro på at hvite trenger *lebensraum* for å utvikle seg i mer positivt retning enn det det amerikanske samfunnet faktisk gjorde på 70- og 80-tallet.²³⁶ Pierce mente at hele den sosiale og politiske ordenen trengte å bli ødelagt for å skape en arisk rasestat, lik den Hitler hadde forsøkt på. Han ideologiserte over behovet for en fullskala, væpnet revolusjon for å velte det jødiske-systemet og innsette en autoritær regjering som er en garantist for en bare hvit nasjon.²³⁷

6.7 Nordvestlige hjemlandet

En annen ideolog for en egen rasestat som etablerte sin egen Aryan Nations- organisasjon på midten av 70-tallet var kristen identitets-ideologen Richard Girnt Butler. Ut fra hans base i Haden Lake, Idaho så dannet han en kirke. Kristen identitet er en rasistisk omarbeiding av britisk- israelisme. De ser på hvite ariere som etterkommerne av de bibelske stammene fra

²³⁴ «Oswald Mosley was right», *McSpencer group*, 2020

²³⁵ Goodrick- Clarke 2002: 21/22

²³⁶ Barkun 1997: 226

²³⁷ Zeskind 2009: 102

Israel og arierne er Guds virkelige utvalgte folk med Adam (det første mennesket) som stamfar. Mens jødene slektet på Kain (barnet av Evas originale synd) som i Bibelen begår det første mordet og dermed representerer satan. Andre raser er «søle» raser og denne rasistiske teologien tror at verden snarlig blir dratt ut i et siste apokalyptisk slag.²³⁸ Haden Lake området ble et samlingssted for både Butlers religiøse gren, Church of Jesus Christ Christians (CoJCC), og hans politiske, Aryan Nations. Dit kom området kristne identitarianere, men også rasist skinheads, fengselsfugler fra hvitmaktmiljøet og andre profesjonelle rasister og antisemitter. De engasjerte seg i lokale parader, delte ut rasistisk rekrutteringsmaterieell i naboområdet og deltok i religiøse tilstelninger med Butlers egne rasistiske prekener. Prekenene hans var fylt av anti- statlig retorikk om abortovergrep mot hvite babyer, farene ved blandede raseekteskap, feminismens angrep på den hvite kjerne familien og innvandring. Haden Lake ble et samlingssted for høyreekstreme som var tiltrukket av ideologien, men også rasestatsdrømmere med terroristnykker og voldspotensial.²³⁹ For Butler så ble svovelpredikene hans fremste våpen for hans store hjertebarn, The Northwest Imperative (NWI), et hvitt hjemland i nordvest-USA for Guds utvalgte folk. Det jødekontrollerte dekadente og umoralske USA Reagan var statsleder for var ikke deres hjemland. Noe amerikansk nasjonalisme stod aldri Aryan Nations for, det blir heller korrekt å kalle det hvit separatisme. Han brukte også landbrukskrisen og fordi mange amerikanske bønder mistet gårdene sine på starten av 80- tallet, så var det billig land å få hos Butler forutsatt at man meldte seg inn i bevegelsen.²⁴⁰

Aryan Nations dro hvite separatister, militssoldater, klanfolk til nettopp Idaho, blant annet, for å finne likesinnede. Flere av fotsoldatene for terroristaksjoner på 80- og 90-tallet har vært involvert i Aryan Nations miljøet. Idaho ligger tett opp til den kanadiske grensen i nordvest og har på grunn av en relativt homogen befolkning av hvite mennesker tiltrukket seg mange hvite seperatistaksjonister. Byer som Portland, Oregon og Seattle, Washington har tradisjonelt i stor grad vært bosatt av etnisk hvite. På landsbygda er det enda færre minioriteter. På grunn av konseptet rundt NWI, som også Butler skulle preke om, så har hvite separatister, militssoldater, klanfolk bosatt seg i rurale nordvestlige strøk. Områdene er langt mer bosatt av etnisk hvite og det har sine historiske forklaringer: mangel på slaveøkonomien påvirket

²³⁸ Barkun 1997: 232

²³⁹ Goodrick- Clarke 2002: 245

²⁴⁰ Schlatter 2006:65

nordvest statene og en stat som Oregon har hatt strenge anti- afro-amerikanske innvandringslover.²⁴¹ På starten av 70-tallet var andelen etnisk hvite 95 %.

Butler og hans samtidige opplevde at president etter president sviktet den hvite mann med å lage ordninger som positiv bekreftelsespolitikk for å gjøre det lettere for etniske minoriteter å få jobb. Den økte innvandringen og utsiktene for den skremte også mange. Ulike hvite maktgrupper hadde det til felles at de så på med paranoid frykt for at den hvite rase skulle bli tallmessig underlegne andre raser eller utryddet. På tidlig 80-tall så trykket Aryan Nations en grafikk som viste hvilke bølger av brunfarget-immigrasjon som var forventet å tømme det hvite kjerneområdet i nordvest.²⁴² NWI ble foretrukket av flere. Det er også kjent som «The great trek» eller «10 prosensløsningen» som Robert Matthews i The Order kalte det. Disse planene etablerer fem stater: Montana, Idaho, Oregon, Washington og Wyoming og sørlige deler av Alberta og British- Columbia i Canada som den hvite rasen skal bo i. Noen sørstatsentusiaster var uenige og ville gjøre de gamle konfødererte statene hvite.²⁴³ Louis Beam hadde spekulert over hvordan han skulle bruke de paramilitære styrkene han hadde trent opp til å skremme vietnamesiske flyktninger i Texas til å starte rasekrig. Selv om ulike aktører i miljøet har dementert påstandene i retten, så mener hvitmakt-historiker, Kathleen Belew, at etter Aryan Nations verdenskonferanse i 1983 i juli så bevegde ledere i bevegelsen seg over til å erklære krig mot ZOG. Dette kunne innebefatte bombing av offentlig infrastruktur, undergraving av nasjonal valuta, henrettelse av føderale agenter og forsøk på å bryte ut i en hvit separatist nasjon. Robert Jay Matthews The order kan plasseres inn i dette narrativet.²⁴⁴ Hendelsene markerer ifølge Belew at bevegelsen ikke lenger kjempet på vegne av staten, men kjempet mot dens destabilisering for å igangsette en revolusjon der endestasjon var en hvit statsdannelse i nordvest.²⁴⁵

I Butlers politiske manifest så anskueliggjør han tolv punkter for etableringen av en arisk rasestat. Blant viktige erkjennelser så måtte forkjempere for NWI vite at selv om det fantes stater i USA med en veldig homogen befolkning, så må en vite at det foreløpig bare er en ide

²⁴¹ «James Saules, Peter Burnett, and the Oregon Black Exclusion Law of June 1844», *The Pacific Northwest Quarterly*, juli 1995.

²⁴² Zeskind 2009: 488

²⁴³ Driscoll 1996: 11

²⁴⁴ Flere historikere støtter denne påstanden, Belew inkludert. Mest omfattende bok om The Order er *Silent Brotherhood* (1995) av Kevin Flynn og Gary Gerhardt om tegner opp et bilde av en bestemt hvit separatist som deltok på konferansene til Butler og Pierce, og i sistnevnte så ga han en appell om behovet for et hvit rasestat uker før han stiftet The order i september 1983 ved en bondegård i Metaline, Washington.

²⁴⁵ Belew 2018: 104

og at en raseren stat ikke eksiterer enda. En må tenke eugenikk i denne potensielle staten. Dermed må alle mulige tiltak for å bevare befolkningen raseren også for fremtiden tenkes gjennom. Det var aldri snakk om noen etnisk rensning, men heller slik at andre raser fikk sine egne stater øst og sør for NWI og planen var å sende alle ikke-ariere ut. En raseren stat vil videreutvikle «livsånden» i det ariske blodet og være et viktig kontinuitetsprinsipp for senere ariske borgere. Bare en felles dugnad fylt av arisk solidaritet kan få prosjektet til å bli vellykket, så alle måtte bidra med en felles vilje.²⁴⁶ Under Aryan Nations World Conference i 1982 var NWI et tema og miljøet rundt den start aktive terroristgruppa The order skulle være noen av deltakerne. Louis Beam, som senere skulle videreutvikle konseptet «ledersløs motstand» som et nytt trekk mot økende FBI infiltrasjon i miljøet, ga en flammende appell om å gjøre det som kunne gjøres for å starte revolusjon.²⁴⁷ Beam flyttet selv til Idaho og det samme gjorde Aryan Nation- sympatisøren Randy Weaver. Det føderale politiet FBI flyttet på 80-tallet fokuset sitt over på hvit maktmiljøene i nordvest, men over hele USA ble det dannet treningsleirer og lokale småsamfunn som så på staten som fienden.²⁴⁸

Robert Miles var alliert med Butler i kampen mot rasedegenerering. Han var også kristen identitær og hadde sin egen kirke («Mountain Church»). Etter de grufulle opplevelsene i Greensboro i 1979²⁴⁹ var hvit maktbevegelsen i en slags identitetskrise og Butler og Miles` kristen identitet ble appellerende som et mer religiøst substitutt. Miles ønsket også å påvirke KKK i mer anti-statlig retning og ønsket at de skulle droppe sin lojalitet til USAs konstitusjon i klanens ny ed.²⁵⁰ Tidlig på 1980-tallet så omfavnet Miles NWI i sitt seminar «Birth of a nation». I følge han så utgjorde hvite amerikanere et separat rasesegment innen nasjonens befolkning. I en tale i 1986 la han planene: hvite rasebevisste måtte flytte til området og lag på lag med hvite amerikanske familier skulle danne et slags voksende klyngesamfunn av bondegårder der flere og flere gårder med bønder av arisk herkomst skulle tilstøte hverandre. Barna skulle bli lært opp i tradisjonell kunnskap og bli bevisst hva ved den hvite arven det var verdt å kjempe for. De skulle vinne kampen om de dalende fødselsratene mot andre raser ved å føde flere barn. Barna skulle bli holdt borte fra de destruktive verdiene til etablissementet.²⁵¹

²⁴⁶ Goodrick- Clarke 2002: 243

²⁴⁷ Ibid: 116

²⁴⁸ Belew 2018: 53/54

²⁴⁹ Ibid

Greensboro massakren var et sammenstøt mellom klanmedlemmer og kommunister. Fire medlemmer av kommunistpartiet ble skutt på åpnegate etter at klanmedlemmer lot seg provosere av slagord mot dem.

²⁵⁰ Gardell 2003: 54

²⁵¹ Ibid: 112

Kristen identitære er i det hele svært kritiske til det de ser på som liberale og degenererte verdier som går på kjønn, rase, abort og lesbiske, homofile og bifile gjerne med hentydning til ZOG som trekker i trådene og lar forflatningen av samfunnet skje. NWI skulle ha helt andre moralske kodekser og dyder enn multikulturelle- USA.

6.8 Fotsoldatene for etnostaten

Mens Butler og Pierce var blant de viktigste ideologene for den revolusjonære vendingen mot en rasestat i hvitmaktmiljøet på 70- og 80-tallet, så var The order interessert i direkte handling for å destabilisere «systemet». Der Butler brukte religiøse argumenter for en hvit stat, så Robert Matthews og The order på det som legitimt å bruke vold for å få forrang på den kommende rasekrigen. Matthews og David Lane var fotsoldatene for bevegelsen og spesielt Matthews ble sett på som en helgen og martyr etter aksjonene han var initiativtaker for. Etter å ha hørt på foredrag og appeller om en hvit raseren stat så hadde Matthews gått lei og ville se handling heller enn ord. Matthews ga medlemmene hver sin utgave av Louis Beams motivasjonstekst *Essays of a Klansman*. Den inneholdt et poengsystem for ariske krigere som ga verdi til visse drap og kriminelle handlinger og er en regelrett krigserklæring mot ZOG (da underforstått mot landets jøder) og også afroamerikanere som Beam så på som kulturelle ødeleggere. Han ga de også en hjemmelekse å sette seg inn i *Turner-dagbøkene* og *The Road Back* som var en instruksjonsmanual for å samle en terroristorganisasjon, bedrive hemmelig kommunikasjon og kunnskapsinnsamling for terroraksjoner.²⁵² Planen til Matthews var å lage en liten celle med nok vilje og ressurser til å kjøre over ZOG. Han var inspirert av talene til Beam om «lederløs motstand» der en lagde autonome terrorceller som ikke hadde kommandolinjer som FBI kunne innfiltrere. Matthews hevdet at gruppa var inspirert av Turners altoppofrende krigerinnstilling for å velte ZOG.²⁵³

I ukene før The order begikk en atten måneder lang terroristferd så sendte Matthews ut en krigserklæring til flere av landets aviser. Krigsdeklarasjonen er fylt med hat til det Matthews anså som bidragsyttere til den sakte død for alt som er hvit kultur. Aksjonene skulle skaffe midler til å starte en revolusjon. Den var en geriljakampanje mot staten og det var forventet at den skulle lede til masseopprør blant rasebevisste hvite i befolkningen. The order skaffet penger via dokumentforfalskning, de utførte væpnet ran og sjal 3,8 millioner dollar av en

²⁵² Flynn og Gerhardt 1995: 120

²⁵³ Goodrick- Clarke 2002: 25

pansret Brinks-bil i Ukiah, California i juli 1984. Terrorgruppen forsøkte også å sprengte en synagoge i Boise, Idaho. De drepte den jødiske radiomannen Alan Berg, kjent for sin opposisjon til høyrevridde grupper. De smalt av en brannbombe i en kinosal i Seattle (den tok ingen liv eller skadede) for å avlede politiet slik at de kunne begå ran dagen derpå. De forelå også en plan om å forgifte drikkevannet i en by i nordvest med cyanid.²⁵⁴ Aksjonene generere ressurser som ble donert til National Alliance og Franzier Glenn Miller Jr.'s White Patriot Party, men viste også at hvitmakt bevegelsen hadde startet krig mot myndighetene og motivere til flere handlinger som skulle akselerere raseopptøyer for å velte ZOG.²⁵⁵ The order ble aldri det Matthews forestilte seg og han ble selv drept i et oppgjør med FBI i 1984. Den skulle imidlertid vise at motstand ga resultater og gi uttrykk for at små grupper kunne være store nok til å utføre mye skade. The order's handlinger skulle også inspirere Aryan Republic Army's serie med bankran på midten av 90-tallet som også ønsket en arisk stat.

Nynazisten Harold Covington var på starten av 80-tallet lederen for det som hadde tidligere vært George Rockwells American Nazi Party og under National Socialist White People's Party (NSWPP) gjorde han et mislykket forsøk på jobben som North Carolinas juridiske rådgiver. Etter floppen ga han seg som leder og stiftet Excalibur Society som stod for nazistisk politikk i rase, sosiale og økonomiske saker. Han skrev *The March up Country* (1987) for å appellere til en verdensomspennende hvit arisk revolusjon. Der skisserer han en dystre nåtidssituasjon for den hvite rase verden over og USA har blitt et multikulturelt gjørmeland som sammenlignes med Det Østerisk-Ungarske Imperiet i mellomkrigstiden som forbildet Hitler foraktet. Det er ZOG som har skylden og både den politiske systemet og media er så kvelende at et internasjonalt terrornettverk er den eneste løsningen. På starten av 90-tallet samarbeidet han med den svenske nynazistiske geriljagrupperen Vitt ariskt motstånd. De var innblandet i politidrap, bilbomber hos journalister og drap på meningsmotstandere. I sin tid i England stiftet Covington med svirebroren Charlie Sargent²⁵⁶ Combat 18 (nynazistisk terrororganisasjon) som har vært under etterforskning for flere drap mot immigranter og ikke-hvite. I 2019 drepte et medlem av den tyske grenen lokalpolitikeren Walter Lübcke. Gjennom skjulte nettverk på nettet så satte Combat 18 opp de private adressene til politiske fiender.

²⁵⁴ Kaplan 2016: 122

²⁵⁵ Goodrick- Clarke 2002: 245

²⁵⁶ «Fighting for an Aryan Homeland: Harold Covington and the Northwest Front», *Journal of Counterterrorism and Homeland Security International*, vol. 20, no.4.

Sargent ble så imponert over *The March up the Country* og den ideologiske kampen for hvite ariere at han brukte den som organisasjons prinsipp.

Covington var svært delaktig i å sette opp strukturer over nettet med sine allierte i Europa. I 1994 ble han igjen lederen for NSWPP og var nå utelukkende opptatt av vold og terror som den eneste løsningen for en suveren arisk republikk kun for hvite i USA. Den politiske situasjonen under Bill Clinton anså han som dysfunksjonell, med økt innvandring, hatkriminalitetslover og medias forverring av hvit identitet.²⁵⁷ Covington ble etterhvert mer aktiv som romanforfatter av en serie om Northwest Volunteer Army (en terrororganisasjon ikke ulik Pierce` The order som kjemper for NWI), men fokuset for dette kapittelet snur nå midlertidig til Ruby Ridge og Oklahombombingen og det den igangsatte for NWI-sympatisører.

6.10. Hvite områder i USA tiltrekker seg raseutopister

Ruby Ridge er et avsidesliggende fjellområde i Idaho. Det var i dette området at Randy Weaver og familien hans hadde en konfrontasjon med føderale myndigheter i august 1992. Weaver og hans familie var kristen identitarianere og i likhet med ytre høyre gruppen Posse Comitatus (latin for «force og the country») så var han for lokalt selvstyre og sterkt i mot føderale myndigheter. Føderale myndigheter ble sett på som ZOGs forlengede arm og raseblanding var noe Gud spottet. Som mange tilknyttet hvit maktmiljøet (det er omdiskutert om Weaver var en sympatisør av Aryan Nations, men han besøkte kirken flere ganger) søkte han mot mer etnisk hvite trakter mot å bosette seg i en egenbygd hytte i Boundary County, Idaho. Weaver og familiens forestillinger og valg av levemåte var symptomatisk for mange i kristen identitetsmiljøet: et ønske om å leve utenfor storsamfunnet med hjemmeskole og mer tradisjonell oppdragelse i landbruk. De lagret opp mat som egenberedskap i påvente av dommedag. Den teologiske ideologien inneholder også et syn om Jesus` andre hjemkomst eller Armageddon. Enten i form av en rasekrig eller en jødisk-styrt overtakelse av FN. Mange trodde også at resten av det kommunistiske Sovjetunionen gjemte seg i FN (den såkalte «Nye verdensordenen») for å ødelegge USA. Det er mange variasjoner av disse konspirasjonsteoriene innenfor de ulike kirkene.²⁵⁸ Hendelsene ved Ruby Ridge, der konen og sønnen til Randy, Vicki og Samuel, ble skutt etter en lengre beleiring av området som en konsekvens av et anspent forhold mellom familien og FBI og at sønnen drepte en FBI-agent, var en samlende hendelse for hvit maktmiljøet. I oktober 1992 møttes nynazister, klansmenn, kristen identitarianere og andre mer moderate høyrevridde grupper i Estes Park, Colorado, for

²⁵⁷ Goodrick- Clarke 2002: 27/28

²⁵⁸ Barkun 1997: 107

å diskutere hva som kunne gjøres mot den tyranniske staten. Pete Peters, lederen for den lille kristne identitære menigheten LaPorte Church of Christ²⁵⁹, arrangerte møtet og Butler, Pierce og andre fra hvit maktmiljøet var med på rådspørringen. Louis Beam var en av talerne og hans forsvar for å agere ut «lederløs motstand» mot den nye verdensordenen var ord for dagen. Estes park- møtet blir sett på som fødestedet for den moderne militsbevegelsen i USA og flere grupper knyttet til møtet skulle forsøke å skape en celle-organisering uten ordre fra et sentralt lederskap i praksis i årene som kom. Oklahoma-bomberen Timothy McVeigh skulle følge strategien ved å hevde at han handlet alene.²⁶⁰

FBI's beleiring i Ruby Ridge og Waco, ett år senere, ble det endelige beviset for patriotbevegelsens tro på New World Government var i anmarsj, en konspirasjonsteori om innsettelsen av en globalistisk verdensorden med president George Bush sr.²⁶¹

Militsbevegelsen, gjerne med tidligere soldater, fikk en veldig oppsving og begynte å organisere seg i mer eller mindre lukkede grupper for å forberede motstand mot den nye verdensordenen. Denne oppsvingen var fundert i medlemmenes oppfattelse av lokale og statlige myndigheter som en trussel mot deres friheter og livene deres.²⁶² Disse gruppene var tidlig ute med å lage sine egne informasjonskanaler på nettet: forumer, egne nettsted og mailister. Ofte ble militsgrupper dannet på nettet. Egne beredskapsutstillinger med omreisende militsmedlemmer som John Trochman, som dannet Montanamilitsen og var tilstede ved Estes Park, solgte litteratur, videoer og overlevelsesutstyr for militsdannelser.²⁶³

Mange militsgrupper som Trochmans hadde en rasistisk ideologi og bånd til hvit maktmiljøet. Trochman dannet også et landsbasertnettverk som blant annet solgte treningsmanualer for militsgrupper som ønsket å gjennomføre terror. Manualen oppfordret til å danne geriljagrupper som gjennomførte koordinerte sabotasjeaksjoner mot regjeringen, industri,

²⁵⁹ Belew 2018: 201

Peter Peters menighet hadde hatt flere av medlemmene i The order i sin krets.

²⁶⁰ Ibid: 205

²⁶¹ Neiwert 2017:5

Oklahomabomberen Timothy McVeigh hadde solgt anti-statlige videoer og pamfletter ved bevegelsens våpentilstelninger. Patriotbevegelsen er et svært vidt samlebegrep for amerikanske nasjonalister som inkluderer skatteprotestanter, militsmedlemmer, kristen identitetsmedlemmer og suverene medborgerbevegelsen som heller ikke vil betale skatt og har et selektivt forhold til hvilke lover de vil følge. Alle er bekymret for føderale myndigheters behandling av medborgere og mer skjerpet våpenlovgivning. Southern Poverty Law Center har regnet seg frem til at bevegelsen nådde et høydepunkt med 858 grupper i 1996 og har minsket siden med en bunnnotering i 2007 på 131 grupper.

²⁶² Churchill 2009: 188

²⁶³ Ibid: 199

transport, kommunikasjonslinjer, militæret og politiet. Det var et mål å rekruttere industriarbeidere fordi de kjente systemene bedre enn lekmenn. Et uttalt mål var målrettet ødeleggelse av eiendommer eid av ikke-amerikanske firmaer. Propaganda var også et våpen for å skape forvirring via falske rapporter og beskrivelser som ble lekket til myndighetene. Fokuset var på å stjele fra våpenlagre og bedrive militær trening. Dette var strategier for krigføring mot myndighetene og målsettingen var den samme som Aryan Nations: et nordvestbasert raserent hvitt område.²⁶⁴ Militisbevegelsen i USA på 90-tallet var en mangslungen bevegelse og kun et fåtall delte denne visjonen. John Trochman var som flere inspirert av Beams «lederløs motstand» og må ses på som mer en teoretiker i denne sammenheng. Han oppsøkte militisgrupper ved våpentilstelninger og beredskapsutstillinger for å motivere til militisdannelse.²⁶⁵ De paramilitære aktivitetene til Montanamilitsen begrenset seg imidlertid til å planlegge terror i nordvestlige- USA. En gruppe av militsen hans skal ha vært på vei mot å angripe et elektrisk system i Montana som hevn etter at han ble anholdt av FBI. De spekuleres i om Montanamilitsen skapte flere strømstanser i området sitt.²⁶⁶ Montanamilitsen mistet mange medlemmer etter «år 2000 problemet»²⁶⁷ viste seg å være minimalt.

6.11. Etnostatstanken lever fortsatt

Ideen om raseutopien i nordvest-USA levde i høyeste grad videre i publikasjoner som *Nordwest Imperative*. De ønsket å ta i bruk den lokale konstitusjonen til Oregon fra 1859 som bannlyste alle «frie negre, mulatter og kinesere» fra å noen gang bo i Oregon.²⁶⁸ Harold Covingtons *Northwest Front* jobbet (frem til hans død i 2018) mot NWI fordi arbeidssituasjonen-rettighetene, helseomsorgen og kriminalitet fra svarte mot hvite førte til at det multikulturelle USA de nå levde i hadde spilt fallitt. Før immigrasjonsåpningen med loven av 1965 så var det amerikanske samfunnet stabilt og en må gjeninnføre raseseparasjon slik at den hvite sivilisasjonsskapende rasen igjen kan blomstre. Den samtidige politiske ordenen promoterer multikultur, praktiserer hvit frarøvelse og spiller på hvit skyld for å kneble de som tidligere har hatt kulturell og sosial hegemoni.²⁶⁹

²⁶⁴ Driscoll 1996: 18-22

²⁶⁵ Churchill 2009: 222

²⁶⁶ Driscoll 1996: 22

²⁶⁷ Det var en utbredt frykt for at overgangen til år 2000 skulle føre til at datasystemer gikk ned for telling. mange i militsen håpet at dette var muligheten de hadde for å utnytte systemets svikt.

²⁶⁸ Gardell 2003: 113

²⁶⁹ «Dear white American», *Northwest Front.org*, dato ukjent

Ideen om en rasestat lever videre i nynazistiske grupper etter 2013 som Traditionalist Worker Party (lederen Heimbach har samarbeidet med Spencer på en rekke arrangementer og de blir assosiert med alt-right bevegelsen) og terroristnettverket Atomwaffen Divison. Begge eksempler på ulike former for hvit nasjonalisme som har klare ideologiske forbilder i amerikansk hvit nasjonalistisk historie. Heimbach har organisert en lignende marsj som i Charlottesville i Pikeville, Kentucky i april 2017. Heimbach er en sørstatsromantiker som i fotsporene til David Duke ønsker en revolusjon for en hvit etnostat. USA bør organiseres i ulike soner for etnisiteter og raser.²⁷⁰ Assosiert med alt-right- begrepet er også Atomwaffen Divison, selv om de selv tar avstand fra det. De er høyreekstreme terrorister med flere drap på samvittigheten og de har avdelinger i England, Tyskland, Canada, de Baltiske-landene og Russland. Inspirert av nynazisten i American Nazi Party James Mason og hans *Siege-*litteratur så ønsker de å akselerere en revolusjon for sine raseutopier med terroraksjoner myntet på amerikanske myndigheter. Med inspirasjon fra militsgruppene på 90-tallet så har de en cellestruktur i ulike amerikanske stater og chatteloggere viser at de har planlagt militslignende terroraksjoner som å bryte ned elektriske anlegg, sprengte atomreaktorer og ødelegge vannforsyninger. Dette er fortsatt marginale grupper som overvåkingsmyndighetene følger nøye.²⁷¹ Greg Johnson, som også assosieres med alt-right, tror også på etnostaten.

6.12. Spencers hvit nasjonalisme versjon 2.0

Fra sin base i Whitefish, Montana, jobber Spencer for et mål hvite nasjonalister og personer i hvit makt-miljø har kjempet for i årtider. Whitefish har en neste utelukkende hvit befolkning og er ved siden av å være et rekreasjonsområde for skiturister del av NWI-området som Covington og andre raseutopier ønsker. Hva USA skal være er et spørsmål som har blitt stilt siden de 13 koloniene ønsket å løsrive seg fra det engelske kongedømmet. Manifestet som Spencer publiserte før Charlottesville-marsjen var hans versjon av alternative høyre i full blomst og det endelige svaret på hva USA egentlig er. Det viktigste budskapet er hvor altopplukende rasebegrepet er i ideologien. Rasen er sentral og kampen handler om å beskytte hvite europeere og amerikanere som han anser som etterkommerne av de europeiske urgruppene. Denne rasefamilien trenger etnostater på begge sider av Atlanteren for å blomstre

²⁷⁰ Tenold Aase 2019

²⁷¹ «Inside Atomwaffen as it celebrates a member for allegedly killing a gay jewish college student», *ProPublica*, 2018

og trenger beskyttelse mot liberale politikere, globalister og kulturmarxister. Rasefamilien ekskluderer jøder, urfolk, latinamerikanere, svarte og andre etnisiteter som ikke kan knyttes til de europeiske urstammene. Spencer er fortsatt drevet av raseforskning som argumenterer for homogene befolkninger. Politisk ledelse både Europa og USA er skyld i en kulturell forflatning av høyverdige kulturer som blir spist opp av globalisering, multikultur og kapitalisme. Hovedfienden er det politiske etablissementet som er påvirket av 68`erne. Han kjemper for å fylle en meningsløs, nihilistisk og atomiserende virkelighet for hvite med et rasekollektiv som kan bygge videre på hvit identitet. Et nytt samfunn med en ny elite og et klart hierarkisk inndelt samfunnssystem.

Det er klare paralleller i hvordan Pierce, Butler og Spencer oppfatter en amerikansk politisk elite styrt av en internasjonal maktelite. Der Pierce og Butler kjemper mot ZOG så ser Spencer på samtidens problem som skapt av en globalistisk elite som orkestrerer en kulturell ensretting. Hvit makt- miljøet jeg har belyst ser på datidens USA som såpass ødelagt av dårlige politiske beslutninger at den eneste løsningen er en voldelig revolusjon for å knuse ZOG. Spencer på sin side ser på liberale-demokratier som anti-hvite og den eneste løsningen er å hegne om hvite europeere i en hvit rasestat for en renessanse i verdier og kultur. USA tilhører den hvite mann og en rasestat kan vekke til live hvit identitet. Hvite har behov for en palingenetisk ultranasjonalisme som Roger Griffin døpte det. En gjenfødelse av et passivt hvitt folk. Spencer hevder selv at hans form for hvit identitarianisme ikke nedvurder andre raser, selv om det er lett å finne beviser for det motsatte, og han ønsker på denne måten å fjerne seg fra kristen identitære og andre hvit makt-forestillinger som Butler og Pierce ga uttrykk for. Dette er nettopp strategien til den nye formen for hvitnasjonalisme 2.0. er drevet av et ønske om å gjøre kampen på vegne av rasen om til en identitetspolitisk sak. Selv om Spencer ikke forfekter konspirasjonsteoretiske forestillinger som ZOG eller Nye verdensordenen, så er disse erstattet av Eurabia og Den store utskiftingen. De nye fiendene er kulturmarxister, liberale politikere og globalister. Ideen om et område for hvite for hvit kultur og identitets preserving har vært hovedprosjektet til hvite nasjonalister/ overmakt- miljø etter at borgerrettighetsbevegelsen endte raseskillet.

Denne formen for hvit nasjonalisme 2.0 er kjennetegnet av en postmodernistisk lek, i den forstand at det er en rekontekstualisering, av ikonografi, slagord og iscenesettelse av elementer fra den historiske fascismen for å skape en sjokkeffekt, men også for å forsøke å revaske og gi ny troverdighet til raseteori. Tydeligere enn før ser vi også gjenskinn av

paleokonservative som Patrick Buchanans kritikk av feminisme, aktivisme for LHBT-identitetspolitikk og kjønnsidentitet i posisjonene til Spencer. Han er en forkjemper for tradisjonelle heteronormative parforhold og kjønnsroller som en viktig del av reproduksjonen av hvite kjernefamilier. Det er til og med statens rolle å legge tilrette for positiv eugenikk, så Spencer deler oppfatninger forbundet med Grant og eugenikkbevegelsen i USA.

Alt-right-bevegelsen må også ses på som et produkt av hvit maktmiljø i USA. Det er ingen tilfeldighet at mange av Aryan Nations-medlemmer migrerte fra Idaho til Spencers hjemstat Montana da den høyreekstreme gruppa ble svekket etter en påtale i 2000. Montana, Oregon og Idaho er blant stater der ulike rasistisk motiverte grupper har ønsket å inkludere inn i en bare hvit rasestat i etterkrigstidens USA. Spencers etnostat er en videreutvikling av NWI som ble popularisert av kristenidentitære, nynazister og andre ekstremistgrupper på 80-tallet. De ville bygge et hjemland for å tilby hvite og gudfryktige mennesker en etnostat i en situasjon der myndighetene var drevet av kosmopolitiske jøder. Spencer ser på fienden som kulturmarxister, globalister og politisk elite som er indoktrinert av en multikulturell politisk orden. Der hvor tidligere forkjempere for en hvit etnostat har vært drevet av høyreekstrem aksjonisme, så er heller Spencer en høyreradikal med ønske om å forandre menneskers mentalitet med metapolitikk. Han tror ikke på noen form for aksjonisme for å igangsette rasekrig. Gruppene jeg har undersøkt i dette kapittelet var på 70-tallet ikke lenger opptatt av å reversere borgerrettighetslovgivning, men så med angst på demografiske utviklingstrekk i USA der innvandring på 70- og 80-tallet skjøt fart. Spencer representerer en ny form for hvit nasjonalisme som vil fjerne seg fra den gamle retorikken og aksjonsformene. Spencer deler riktignok oppfatning om hvor viktig det er for staten å tilrettelegge for positivt eugenikk for den hvite rase med Aryan Nations. Spencers hvit nasjonalisme 2.0 kan ikke fortsette med gamle aksjonsformer som lederløs aksjonisme og han oppfordrer heller ikke til dette, men en mentalitetsforandring og en politisk aksjonisme som handler om iscenesettelse av talevirksomhet, medieprofilering og protestmarsjer. Spencer ønsker også å jobbe bredt og transatlantisk som høyreekstreme som Covington, men har blitt deplattormert på sosiale medier, stengt ute fra europeiske land og møtt motstand fra antifascistiske organisasjoner under taleoppdrag. Som 90-årenes raseutopister så er internett et stadig viktigere sted for propagandavirksomheten. Og etter at Spencer og andre fra «Foren høyre-marsjen» har blitt presset ut fra «gata til data» igjen, så er det primært på nettet aktiviteten nå foregår.

6.13 Alt-rights fall etter Charlottesville

Etter Charlottesville og all den negative oppmerksomheten bildrapet førte med seg, så opplevde mange i alternativ høyre-bevegelsen å bli «doxet» (identifisert av media med navn og bilde), miste jobben og måtte gå gjennom ressurskrevende rettsaker. Det er lett på nåværende tidspunkt å si at overgangen fra nettet til politiske aksjoner i det virkelige liv har vært en flopp. Bevegelsen ble i årene 2018 og 19 fordømt av media, selv om Trump notorisk sa at «det var veldig fine folk på begge sider». Richard Spencer har opprettholdt aktiviteten og forsøkte å danne et nytt identitærinitiativ i USA med Homeland Operation og ikke minst Altright Corporation tidlig i 2017 med Daniel Friberg. Dette har ikke resultert i mer enn noen konferanser. Gang på gang har initiativ blitt oppgitt og samarbeidspartnere som Friberg har trekt seg ut uten mye publisitet rundt det. Etter kontroversene med «Hail, Trump!» så sa langtids samarbeidspartneren Jared Taylor at han var sjokkert over scenene og at han tok avstand fra alle former for nasjonalsosialisme.²⁷² Det virker som om Spencers nettverk som på høyden kunne telle YouTube-stjernen Millennial Vowes, Peter Brimelow, Paul Gottfried og Greg Johnson alle har tatt avstand fra Spencer og Spencer har få kvaler med å henge ut tidligere samarbeidspartnere selv. Konferanse og talevirksomheten har skrumpet inn og Richard Spencer har begrenset seg til å bli en slags politisk kommentator i sin egen YouTube-kanal med raseforskeren Edvard Dutton og den irske identitære Keith Woods. Miljøet har altså blitt balkanisert og er fragmentert sammenlignet med hvordan det var i årene 2016-17.

Hvit nasjonalisme 2.0 forsøkte å spille videre på Trumps uttalte xenofobiske retorikk og Charlottesville-marsjen ble en stor flopp som ga grupperingene et enda mer fiendtlig debattklima, store personlige omkostninger for enkelt personer og fullstendig splittelse i bevegelsen.²⁷³ Deplattforming har vært utbredt og Spencer har blitt kastet ut av YouTube og mange av de gamle videoene av ham er fjernet. Ved siden av de store sosiale mediegigantenes oppgjør med alternativ høyre, så har også betalingstjenester som PayPal gjort «persona non grata» ut av mange markante stemmer. Det gjør at det blir vanskelig å be om donasjoner og at mange, inklusive Spencer, har valgt å benytte seg av bitcoin-valutta (som er lang mer vanskelig å regulere).²⁷⁴ Spencer er fortsatt i dyre rettsaker, og har gått offentlig ut til publikummet sitt for å be om penger, og den siste nyheten er at han skal representere seg selv

²⁷² Hawley 2017: 135

²⁷³ Hermansson og Lawrence 2020: 251

²⁷⁴ Ibid: 253

i mangel av penger til en advokat. Rettsaken er en pågående prosess igangsatt av ofrene for vold i Charlottesville. Rettsaken pågår mens denne masteroppgaven blir ferdigskrevet.

Alternativ høyre-begrepet er ikke dødt og Spencer og flere som har assosiert seg med bevegelsen fortsetter internettaktivismen, men mulighetene for en massemønstringer som de vi så i 2017 er totalt fraværende. Konferansevirksomhet i småskala-format og nettpublisering for et begrenset publikum er status quo for NPI og Radix- journalen. Spencer har ikke gitt opp kampen og har et uttalt mål om å få etablert et politisk parti, men trenger sponsorer i milliard klassen og det er det på nåværende tidspunkt ingen som vil. Spencer gir fortsatt ut bøker via WSP og den siste i rekken er Edward Duttons *Why Islam Makes You Stupid...But Also Means You'll Conquer The World* (2020). Den tar for seg intelligensforskjellene mellom muslimer og vestlige og at selv om den muslimske verden har produsert færre intellektuelle og kulturelle bragder så produserer religionen etnosentrisme. Det vil si at religionen gjør muslimene mer samarbeidsrettet og etnosentriske grupper er mer samlet. Resultatet er at muslimer oppnår lettere kulturelt og politisk hegemoni i muslimske land. Derfor er etnosentrismen til Islam er eksistensiell fare for Vesten. Spencer og panelet hans i *The McSpencer- group* kommenterer dagsaktuelle saker og senest rundt opprørene ved politivolden mot George Floyd og den internasjonale spredningen av Black Lives Matter-bevegelsen så kommenterte Spencer at det minnet om en religiøs sekt i ritualer og protestantenes iscenesettelse.

6.14 Oppsummering

Spencers alternative høyre ble presentert i sin fulle form under Charlottesville-marsjen. Den ønsker å være en bredt anlagt bevegelse som inkluderer mange kritikere på høyresiden (både radikale og ekstreme). Spencer selv presenterer seg som en høyreradikal, men har i mer uoffisielle sammenhenger promotert hvit overlegenhet og har en ideologi som på flere posisjoner er overlappende med høyreekstreme definisjoner. Når han dog blir betegnet som høyreradikal er det fordi han jobber ut fra en metapolitisk aksjonistramme som ønsker å forandre mentalitet via argumenter og ikke ved hjelp av terror. Han forfekter en rasistisk rasesperatistisk ideologi som ønsker å ekskludere og blir drevet av xenofobi, fordommer, antidemokratiske holdninger og benektelse av egalitære ideer. Spencer har hele tiden ønsket å tilby et alternativ til de to største partiene (spesielt til det tradisjonelle høyrepartiet, det republikanske partiet) for å bryte opp duopolismen i amerikansk politikk som ifølge ham bare

handler om maktposisjonering og større aksept for mangfold og rettigheter for minoriteter og andre interessegrupper.

Manifestet til Spencer kan ses på som den naturlige endestasjonen for hans ideologiske utvikling og mange av denne oppgavens tematikker er til å kjenne igjen. Hans svermeri for Europa og at europeere må forene seg og finne tilbake til en form for hvit solidaritet slik at globalisme, multikultur og islamisme kan bekjempes. Hans inspirasjon fra Nietzsche for å forandre likhetsideologien og vedtatte sannheter som preger et individualistisk samfunn. Europeiske (USA regnes også som dette) land bør heller beskytte hvite menneskers interesser enn å utkjempes kriger for meningsløse liberale- demokratier i Midtøsten. Europeiske land må lage immigrasjonslovgivning som hegner om sine naturlige europeiske folk. Liberale demokratier må bygges ut med aristokratiske samfunn basert på en radikal tradisjonisme. En samfunnssystem som bevarer europeisk kultur og tradisjonelle kjønnsroller, etniske kategorier, rase og sosial orden. Denne ideologien er inspirert av Evolas form for radikal tradisjonisme, konservative revolusjonære tenkere som Schmitt og Spengler, FNHs de Benoist, paleokonservative, hvite nasjonalister og europeiske identitære.

Spencers meninger har ikke forflyttet seg til et fjerde nivå i Sørensens radikaliseringskjema og han promoterer ikke vold. Talearrangementene hans har dog ført til voldelige konfrontasjoner mellom hvite nasjonalister og antifascister. Og forsvareren for flere av ofrene ved terrorhendelsen kom med påstander i retten om Spencers agering som «en gjengboss» for å oppildne medprotestanter. Retorikken hans er konfliktskapende og svært kontroversiell, men målet om etnostaten skal ikke oppnås via vold. Det er stor forskjell på hva Spencer gir uttrykk for i mer formelle sammenhenger der media er tilstede og hva han sier i podcaster. I en podcast fra 2018 forfektet han et ultratradisjonistisk syn på USAs bistand. I stedet for å yte bistand burde amerikanske myndigheter okkupere og kolonialisere Haiti. «Dette er noe som er virkelig tradisjonell og historisk. Du viser din makt. Fallossymboler i midten av hovedstadens senter. Det er dette det handler om» (min oversettelse).²⁷⁵ Dette ambivalente skillet mellom hvordan han uttaler seg i mer interne sammenhenger og det som er mer medievennlig retorikk åpner opp for å kunne kategorisere Spencers retorikk for hvit overmakt.²⁷⁶

²⁷⁵ «Stocks, Budget Deal, Trump Parade, Racial Gaslighting», *Alt-right radio*, 2018

²⁷⁶ Det er også problematisk fordi det er motstridende overfor ikke-intervensjon-linjen og det metapolitiske utgangspunktet hans. Det er imidlertid ikke uvanlig at politiske aktivister som Spencer snakker med to tunger og tilpasser retorikken etter kontekst.

Kapittel 7: Konklusjon: Ideologisk utvikling

Richard Spencer har utviklet sine ideologiske posisjoner fra kritikk av amerikanske institusjoners behandling av hvite til å fremme en revolusjonær tanke om etnostaten. Han ble først påvirket som student av den tyske filosofen Nietzsche. Spesielt *Moralens genealogi* åpnet Spencer opp for at kristendommens moralsyn er preget av slavemoral som gjør mennesker ufrie og avhengig av hverandre. Nietzsches oppgjør med datidens ideologier, opplysningsfilosofi og religiøse dogmer skulle inspirere han til å selv angripe demokratiske institusjoner og prinsipper som skal inkludere flest mulige inn i samfunnet og behandle alle samfunnsborgere som like. En rød tråd i Spencers ideologiske utvikling har vært å søke til politiske tenkere og filosofer som avviser liberale-demokratier og ønsker å erstatte det med andre mer autoritære styresett. Som for eksempel Carl Schmitt som han leste på starten av 2000-tallet. Schmitt forsvarte en autoritær stat som ser på politikk som et skille mellom vennfiende. Krever situasjonen det så må staten forsvare seg mot fienden. Spencer fikk iløpet av studietiden sin en forkjærlighet for europeisk kultur og historie som han hele tiden kommer tilbake til. Denne oppgaven har forsøkt å vise at Spencer har i over et tiår bedrevet systemkritikk av hvordan hvite blir behandlet og at disse systemene må byttes ut før hvite amerikaneres kultur og historie blir visket ut.

Med sin involvering i paleokonservative og ikke-intervensjonistiske miljøer har Spencer kritisert de etablerte politiske partienes utenrikspolitikk. Denne kritikken utviklet seg i stadig mer radikal retning. Spencer ble ansatt i Taki's Magazine og mange av skribentene her skulle komme til å skrive under hans langt mer ytterliggående alternativeright.com. Det begrepsapparatet som Spencer skal komme til å bruke i sin kritikk av det multikulturelle amerikanske samfunnet stammer fra kristenkonservative tenkere på 70-tallet som Weyrich og Lind. De kritiserte venstreideologiske liberale for å være kulturmarxister som legitimerte homofil og abort. Spencers inspirasjonskilde Patrick Buchanan brukte begrepet i en kulturkamp for å bevare hvite kristne amerikaneres kultur, historie og samfunnsmessige hegemoni. Kollapsen av moralsk orden og spredningen av feminisme skyldes kulturmarxistisk tankegods som forringer Vestens muligheter til selvpreservering. Spencer bruker kulturmarxister om de som dogmatisk sprer multikulturalisme og sørger for at svarte får fortrinn i ansettelsesprosesser, skriver om europeisk historie og gjør hvite til skurkene i historien og frarøver hvit, europeisk kultur. Den hvite bevisstheten blir ødelagt av kulturmarxisme (68'erne). Av Paul Gottfried så har Spencer blitt inspirert av bedriftsleder

staten som er en global eliteklasse som overser den amerikanske regjeringens handlinger. Disse globalistiske overstrukturene er best tjent med demokratiske- multikulturelle nasjoner der markedet styres av kapitalisme og alle er konsumenter. I 2017 snakket Spencer om «historiens slutt» som er konsekvensen av at liberale demokratier er standarden i de fleste samfunn. Politiske ledere fremmer individualisme og konsumerisme som gjør at verden blir likere og likere. Mennesket blir atomisert fordi det blir fjernet fra sin originale etniske kultur. Denne ensrettingen av verden blir styrt av mangemilliardærer som George Soros og Mark Zuckerberg for at verden skal bestå av en udifferensiert global masse som de skal tjene på via nihilistisk overforbrukskultur. De er disse globale konspiratørene som dytter verden i retning av å fjernes fra sine identiteter og røtter.

Som TM-redaktør ga Spencer også uttrykk for at Eurabia-konspirasjonen pågår i Europa der det er et samarbeid mellom europeiske ledere og muslimer om å gjøre Europa til en islamsk utpost. Der er også under denne perioden han kritiserer likhetstanken i kristen tro og bruker med det Nietzsches kritikk av slavemoralen som en svakliggjøring av mennesket. Det er først etter 2010 at raserealistene i Spencer trer frem og at han skriver om raseforskjeller. Alternativ høyre-nettstedet er inspirert av den radikale tradisjonalismen til Julius Evola og andre konservative revolusjonære som Spenglers tro på en særegen europeisk mentalitet. Evola forfektet et hierarkisk samfunn basert på et slags spirituelt klassesystem som skulle erstatte tolerante og liberale demokratier. Spencer fremstår som en radikal tradisjonalist fordi han vil bytte ut dagens multikulturelle samfunn med hvite rasestater styrt av en elite. Dette målet ble klart ved hans tale i 2013 om etnostaten. Spencer ble også inspirert av de Benoist etnopluralisme som ønsker å hegne om ulike etnisiteters særegne kulturer og bygge nasjoner rundt dem. Spencer kritiserer kapitalismen fordi den har en tendens til å homogenisere folk. Med inspirasjon i tenkere som Spengler, de Benoist, Gottfried og Buchanan ser han på amerikansk politikk som styrt av økonomi over kultur. Amerikanske politiske institusjoner må byttes ut fordi de står for den samme ensrettingen som frarøver hvite identitet og naturlige referansepunkter på likt vis som i Europa.

Spencer blir utover 2010-tallet aktiv som leder for tenketanken NPI, redigerer Radix-journalen og bokutgiver i Washington Summit Publishers. Han begynner også en rekke med foredrag for ulike studentgrupper. Der tematikken går fra hvit diskriminering i yrkeslivet til kampen for en hvit etnostat opp mot globalistiske forflatningsprosesser som verden er fanget i. Det som har opptatt han mest er varianter av den store utskiftings-konspirasjonen. At det

pågår en utskifting av hvite og deres kulturarv og historie i tradisjonelt hvite land. Denne konspirasjonen blir på overordnet nivå utført av globalister som Soros, men implementert som et dogme av føderale myndigheter i USA. Hans målsetting har, i motsetning til det tidligere hvite nasjonalister/overmakt-miljøer gjorde med terror og lederløs motstand, vært å bruke metapolitikk for å vinne over hvite i kampen. Denne strategien gjenspeiler hans bruk og kast av ideologisk tankegods etter eget for godtbeholdende. Hans bruk av Gramsci er eksempelvis langt fra hegemoni-teoriene hans. Spencers alt-right posisjoner er inspirert av tenkere som ser på fortidens hvite samfunn som inspirasjonskilde og at verden ikke har blitt noe bedre av å gå i liberalistisk og globalistisk retning. Denne fortidslengselen ønsker å gi hvite amerikanere et håp og at utopien den hvite etnostaten kan fungere som et botemiddel på en verden som neglisjerer hvite. Spencer har jobbet med nettverking og igangsatt flere prosjekter. Spencer var en Trump-supporter under 2016-valgkampen og fikk mye publisitet da alt-right ble mye omtalt. Mest kjent er Charlottesvilles marsjen som skulle ende i tragedie og rettsaker for flere av deltakerne. Spencers alternativ høyre-prosjekt greide aldri å gjenreise seg etter dette.

7.1 Ideologi og mediestrategi

Denne oppgaven har sett på Spencers radikaliseringsprosess og han har utviklet seg fra å berøre temaer som multikulturalisme og vært opptatt av diskriminering av hvite til en forklaring av de samme fenomenene ved konspirasjonshistorier. Endestasjonen for Spencer i denne historieoppgaven har vært hans revolusjonære ide om en rasestat fordi verdens ensretting ødelegger den naturlige kulturen og rasesolidariteten blant hvite europeere. Selv om han promoterer voldelig hvit overmakt ideologi i mer interne fora, så promoterer han ikke vold utad. Spencer er misfornøyd med konservatismen i USA og ønsker å erstatte den med en form for ultrakonservatisme som gjeninnfører europeisk hegemoni. Andre etnisiteter enn dem som kan knyttes til de indoeuropeiske stammene skal fredfylt deporteres tilbake der de hører hjemme. Spencer ønsker å vekke hvite fra dvalen ved vise dem hvem de egentlig er og hvilken kultur og familie de tilhører. Han dyrker også troen på en annen mentalitet han er overbevist levde tidligere der menn hadde en herremoral basert på selvtillit og stolthet og kvinner kjente sin plass i samfunnet. Et tradisjonelt samfunn der menneskene ikke var så identitetsløse at de måtte «skifte kjønn eller livstil»²⁷⁷ for å finne ut av hvem de er. Spencer har valgt seg inspirasjonskilder som avviser moderne demokratier og ønsker en gjeninnføring av tradisjonelle samfunn. Et samfunn der kulturen, stammen og familien ga deg mening,

²⁷⁷ «The Big Black Cloud», Auburn universitet, 2017.

tilhørighet og formet den du er. Spencer følger Samuel Francis poeng om rasen som byggesteinen for kulturen eller sivilisasjonen. Den hvite rasen er sammensatt av dens biologi og kulturen som det hvite mennesket har skapt av sin faustiske ånd. I en verden der verdisystemene har brutt ned, som Nietzsche skriver, så har mennesket lite annet å bedrive enn å konsumere, ha det komfortabelt og la seg underholde. Spencer ønsker å erstatte denne nihilistiske livsformen med hvit identitet. Drastiske tiltak som innvandringslover som The Johnson-Reed-act og repatriering er det eneste som vil fungere for å preservere den hvite rase. Det er gjenoppbygningen av den stolte hvite fortid han ønsker og Spencer har en hang til ulike fascistiske, nyfascistiske og hvit nasjonalistiske tenkere som skriver om gjenskapelse av nasjonen. Den palingenetiske ultranasjonalismen som Roger Griffin døpte det.

Spencer er motstander av liberale-demokratier som sensurerer meninger som han står for, inviterer innvandrere inn og skaper undertrykkende samfunn via kulturellmarxisme for hvite mennesker. Spencer ønsker å bytte ut liberale-demokratier som ikke klarer å ta vare på sin hvite europeiske majoritetsbefolkning med autoritære rasestater. Slik han skisserer det i manifestet sitt så er det ikke langt fra Evolas hierarkiske autoritære romerske imperium. Der Evola ønsker en krigersk elite som uttrykker spirituell makt så ønsker Spencer en autoritær stat med en utvalgt lærd elite. For Spencer så er den amerikanske konstitusjonen problemet fordi dens høyeste ideal er frihet, likhet og individuell autonomi. På den måten så er USAs høyeste ideal et anti-ideal der staten ikke skal uttrykke et folks ånd eller historie, men likestille alle raser og inkludere alle som om de var likemenn. Spencer forkaster likhetsideologien som ble skapt ut av opplysningsfilosofien og som skulle inspirerer mange nasjoners grunnlover. Ikke minst forbindes liberale- demokratier med nihilisme og atomisering som fører til at mennesker søker etter en form for ekstrem individualisme der det å forandre kjønnsidentitet er et eksempel på menneskets meningstap og egentlig så føler menneskene behov for å tilhøre et rasekollektiv igjen. På den måten kan en oppsummere Spencers ideologiske posisjoner som anti- egalitære, anti-liberale, anti-demokratiske, eurosentrisk og raserealistiske.

Spencer koblet seg på noen eksisterende politiske tradisjoner som de paleokonservative og ikke-intervensjonistiske klubber. Han har også vært aktiv blant raserealistene ved AmRen-konferanser, men har valgt å forsøke å skape sine egne miljøer. Spencer har vært rastløs i sin ideologiske søken og hele tiden utviklet posisjonene sine med å ta med seg videre deler av miljøenes ideologi, men samtidig også forkaste andre deler. Hans alternative høyre er en blanding av mange ideologiske puslespillbrikker som er kjennetegnet ved en omgang med

begreper som mange assosierer med den historiske fascismen. Ved sin metapolitiske virksomhet søker han å gjøre tabuer til politisk spiselige saker. Hans særegne forståelse av hva metapolitikk er skal hvitvaske et brunt tankegods og gjøre det til en naturlig del av den offentlige meningsbrytingen. I Spencers virkelighetsoppfatning må han først påvirke kulturen før han kan få politisk gjennomslagskraft. Spencer har vært flink til å på en kalkulert måte få medieoppmerksomhet. Dette traff han best med i 2016-2017 og han ble et mediefenomen som skapte overskrifter. Under 2020- valgkampen har han på samme vis forsøkt å oppnå publisitet ved å gjøre noe så irrasjonelt som å gå ut å åpent støtte Joe Bidens presidentskap. Selv hevder han det er fordi «demokratene er klart mer kompetente».²⁷⁸ Om det er fordi Biden er en kjent abortforsvarer og at det kan slå bedre ut for hvite fødselsrater eller om det er på grunn av uttalelser som kan tolkes som nedlatende ovenfor svarte, blir bare spekulasjon.²⁷⁹ Spencers medievennlige utspill er uansett kalkulerte utspill som skal skape publisitet. Spencer er en provokatør som ønsker å bli omtalt og hele hans metapolitiske spill handler om å bli forsidestoff med kontroversielle overskrifter, men under 2020-presidentkampanjen har han ikke greid å skape klikkagn på samme måte som tidligere. Under årets valgkamp så har andre ytre høyregrupperinger greid å havne i rampelyset som Boogaloo Bois og Proud Boys.

7.2 Spencers alt-right som et resultat av historien

Bar-On, Main og Hawley nevner alle flere av inspirasjonskildene til Spencer og både Evola, Schmitt, FNH og Identitærbevegelsen blir nevnt, men når det gjelder de amerikanske innflytelsene så er det de paleokonservative og raserealistene som blir nevnt. De ser ikke Spencers raseoppfatninger i lys av den historiske rasevitenskapen i USA. Jeg mener at en må se historisk på rasevitenskapen og se på Spencer som et eksempel på en moderne raserealist med forankringspunkter tilbake til 1800-talls amerikansk rasevitenskap. Spencer ser på raseforskeren Madison Grant som en helt for alt-right fordi han bidro til å opprettholde strenge innvandringslover med sin raseforskning. Han beundret Grant fordi han var en motstander av globalisme og en forkjemper for en homogen befolkning i USA basert på nord og vest-europeere. Grants hierarkiske raserene autoritære vyer er noe Spencer har latt seg inspirere av. Grants rasesyn er et grunnleggende premiss for å forstå hvordan verden bør organiseres. Spencer må forstås som en raserealist som er godt oppdatert på raseforskningen i

²⁷⁸ «Richard Spencer endorses Joe Biden; campaign swiftly disavows white nationalist», *Syracus*, 2020.

²⁷⁹ Ibid

I en debatt mot Obama så oppfordret han det svarte samfunnet å bruke kondom og teste seg for AIDS.

USAs historie og inspirert av denne. Dette perspektivet er viktig for å forstå hans ideologiske posisjoner.

Spencer må ses på som en ultrakonservativ fordi hans syn sammenfaller med politiske lover som *Naturalization act* (1790). I Spencers politiske mål etnostaten så er kriteriene for hvem som skal få statsborgerskap vel så ekskluderende. Jeg har forsøkt via denne oppgave å vise at Spencer er en av flere raserealistere som deler oppfatninger med tidligere tiders raseforskning. Spencers raseoppfatninger utgjøres av en grunnleggende tro på å dele mennesker etter hudfarge og etnisitet inn i hierarkier og at biologi spiller en rolle for hvem du blir. Der Morton og Knox argumenterte for raseforskjeller for å opprettholde slaveriet og raseseparasjon så er Spencers posisjon å bevare en truet hvit populasjon med rasevitenskap. Repatrieringslinjen som jeg har vist til i denne oppgaven strekker seg tilbake til American Colonisation Society går via «Back to Africa»-organisasjonen og plukkes opp av Spencers fredfylte etniske distribusjon. Bar-On nevner likhetstrekkene mellom andre generasjons KKK og Spencer når det kommer til hvit rasebasert solidaritet for sine egne, men hopper bukk over begges evne til å fremheve de samfunnsmessige problemene med svart kriminalitet. Jeg mener at Spencer deler Willis Cartos oppfatning av svarte som kulturødeleggende.

Hawley nevner Wilmot Robertson *Etnostaten* (1992) som en inspirasjonskilde for Spencers raseutopiske vyer. Men Hawley bruker ikke plass på denne ideens idehistorie. Denne oppgaven har forsøk å vise at Spencer er en av de siste i en lang rekke av hvite nasjonalister/hvite overmaktaktører som har foreslått noe lignende. En må forstå Wilmot Robertson som en av mange som ser på den etnisk hvite befolkningen i USA som eksistensielt truet. Richard Butler og hans NWI ønsket et hvitt hjemland for Guds utvalgte folk i den kristen identitære organisasjonen CoJCC . Der skulle hvite kristne få utvikle seg naturlig i områder nordvest i USA som er noen av de mest etnisk hvite statene i USA. Richard Spencer bor selv i Whitefish, Montana. Forkjempere for en nordvestlig rasestat i USA som Robert Miles, Harold Covington og militser som Montanamilitseren har alle reagert på føderale myndigheters neglisjering av hvite amerikanere. Løsrivelse fra USA har blitt løsningen, men målet dit har variert. Vold og terror er ofte nødvendig. Denne ideen om en rasestat lever videre i samtidens høyreekstremer og -radikale grupper i USA. Den store eksistensielle trusselen er å bli en minoritet i eget land og få visket ut sin historie og identitet. Spencer foreslo en etnostat i 2013 fordi han visste lignende ideer tidligere har fått aksept i miljøer som er forgjengerne til den hvit nasjonalistiske tenketanken AmRen.

7.3 Richard Spencers alternative høyre sammenlignet med andre deler av alt-right

Bevegelsen er svært løst sammensatt og ideologien kan variere fra enkelt personer og organisasjoner. En som selv assosierer seg med alt-right bevegelsen er Andrew Anglin, redaktør av den antisemittiske *The Daily Stormer*. Der Spencer ekskluderer jøder fra hans etnostat, så skriver *The Daily Stormer* om konspirasjonsteoretiske antisemittiske fortellinger. Spencer har en kontroversiell holdning til jøder som et eget folk og ser på det jødiske folk som en unaturlig del av Europa, men beundrer dem som et folk som har greid å skape det han ser på som en etnostat for det jødiske folk: Israel. Det store stridsspørsmålet i alt-right-bevegelsen er spørsmålet om nynazistiske antisemittiske holdninger. Angelins står for et mål om å etnisk rens hvite nasjoner for ikke-hvite og etablere et autoritært styre, men han sier samtidig at mange av leserne også mener at jødene bør bli utryddet.²⁸⁰ Selv om nettstedet hevder at de ikke forfekter voldsbruk, er retorikken ytterliggående og Angelin er like opptatt av hvit identitetspolitikk, men den er basert på ulike konspirasjonsteorier. Jared Taylor på sin side ønsker jøder velkommen til AmRen og ønsker deres bidrag i kampen mot multikultur, så han ser på dem som hvite og mulige allierte.²⁸¹

Greg Johnson er redaktøren for Counter Currents (en hvit nasjonalistisk webzine som lenge ble stemplet som alt-right) der han kritiserer liberal modernitet i lys av tradisjonisme og FNH. Han har på samme måte som Spencer metapolitiske taktikker for en hvit etnostat på begge sider av Atlanteren.²⁸² Johnson oppdaget Hitler og anser hans ord for å være sannheten. Han forfekter en etnonasjonalisme og ønske at hver etnisk distinkt gruppe skal ha områder som de politisk kontrollerer for sine etnisk homogene befolkninger. Han tror på «white genocide theory», men det er jødene som står bak planene om å utrydde det hvite folk.²⁸³ Selv om Spencer har tro på heteronormative forhold som viktig for kontinuiteten blant det hvite folk, så har han kritisert homofil og transseksualitet. Johnson derimot er tydeligere i sin transfobi og mener at «transseksualitet er et forferdelig og sinnsykt fenomen i USA i dag, eller den hvite verden».²⁸⁴ Johnson er en beundrer av den esoteriske nazismen til Savitri Devi som hevdet at Hitler var en avatar av Hindu Guden Vishnu.²⁸⁵ Der Spencer er Nietzsche-

²⁸⁰ «Whose Alt- Right is it anyway?», *SLPC*, 2016

²⁸¹ Sedgwick 2019: 143

²⁸² Ibid: 203/204

²⁸³ «Greg Johnson», *SLPC*, 2014

²⁸⁴ Ibid

²⁸⁵ Sedgwick 2019: 208

beundrer og lærte motstand mot å se på mennesker som like og ble inspirert til å se kritisk på demokratiske institusjoner og heller søke til autoritære samfunnsordninger, så er Johnson Martin Heidegger-beundrer. Han bruker Heidegger for å diagnostisere samtidens rotløse kosmopolitisme og forfekte etnisk nasjonalisme for å finne røttene igjen.²⁸⁶

Den eneste fellesnevner for aktører eller organisasjoner som blir stemplet som alt-right er at de er anti- politisk establishmentet i USA, anti-globalister, anti-multikultur, anti-feminister og for hvit identitetspolitikk. Går en inn i de ulike nyansene av politiske posisjoner så blir fort uenigheter synlige. Derfor er Spencers alternative høyre en særegen variant, men med flere paralleller til andre alt-right politiske aktivister, som krever en tilnærming på individ nivå. Det kan være vel så mye som skiller som samler. På samme måte som at det ble et skille mellom alt-right og alt-lite. Sistnevnte er også anti-immigrant, men unngår å utrykke rasebasert argumentasjon.²⁸⁷ Etter Charlottesvill ble alt-right assosiert med ekstremisme og terror og flere som har blitt kalt betegnelsen distanserte seg fra den, som Jared Taylor, og tendensen går i retning av at nye merkelapper overtar for alt-right/alt-lite som Gavin McInness` Proud Boys som stempler seg som `New Right`. Den klassiske distinksjonen mellom høyre-radikale og høyreekstreme grupper skiller også ulike grupper forbundet med alt-right. Der grupper som Atomwaffen Division har flere medlemmer som har begått terror og tror på akselerasjonisme for å igangsette rasekrig, så er Spencer selv en forsvarer av ikke-voldelige-taktikker.

7.4 Voldspotensial i ideologien

Så man kan spørre seg om Spencers form for alternative høyre, hans forfektning av rase-separatisme og rasenasjonalisme, om denne ideologien representerer noe voldspotensial? Spencer selv har vært opptatt av å avvise alle former for vold i sin aktivisme, men er selve ideologien han står for farlig? Denne oppgaven har visst at Spencer deler konspirasjonsteoretiske oppfatninger om at det pågår en statlig utskiftingsprosess av hvit kultur og hvit identitet. «Den store utskiftningen» er rammehistorien for den australske soloterroristen Brenton Tarrant's manifest «The Great Replacement» og teksten er et forsvar for terrorhandlingene i New Zealand i 2019. Tarrant direktesendte terroren på den samme kanalen som følgere av Spencer debatterer, på bildelingsidene og kommentarfeltene i 8chan. På samme måte som Spencer hevder at Europa holder på å bli en islamistisk utpost, så ser

²⁸⁶ «Greg Johnson», *SLPC*, 2014

²⁸⁷ Hawley 2019: 186

Tarrant det på samme måte. Det er naturlig nok en stor forskjell i Tarrants tilbøyelighet til vold og at Tarrant ser ingen annen mulighet enn å igangsette en prosess som skal akselerere mer konflikt, mer spenning og forhåpentlig revolusjon i USA (og i den vestlige verden).

De høyreekstreme oppfatninger som Tarrant står for har nå en global arena. Høyreekstreme som er blitt radikaliserede på nettet eller i politisk motiverte ekstremistgrupper, ser på muslimer, jøder eller ansvarlige myndigheter som skyld i en etnisk utvisking som bare kan møtes med terror mot fienden. Ved flere nyere tilfeller av soloterrorisme så viser etterforskningen at radikaliseringsprosessene like så godt kan skje i all hovedsak på nettet og radikaliseringen ikke trenger å skje i ekstreme grupperinger i den fysiske verdenen. I ekstremistenes manifeste og sosiale medieskriverier så refererer de ofte til hverandre. Tarrant og Breivik er omgjort til helter i disse forumene. I 2018 rapporterte Southern Law Poverty Center at 2/3 av alle terrorhendelser i USA ble utført av terrorister som kan karakteriseres som høyreekstreme.²⁸⁸ Mye tyder på at overvåkingsmyndigheter verden over har blitt mye mer bevisste faren høyreekstreme, som har gjennomgått Sørensenes fire radikaliseringsnivåer og nådd erkjennelsen av at den eneste løsningen er vold, utgjør og bruker mer tid og ressurser enn tidligere for å forstå hvor netthatet kommer fra. Myndigheter i New Zealand, og også her i Norge etter 22/7- terroren og Philip Manshaus- saken, har fått mye kritikk for å ikke ta bekymringsmeldinger eller hatretorikk seriøst nok.

Spencer jobber for å føre sin europeiske storfamilie tilbake til der de tilhører i en etnostat med utgangspunkt i å gjenreise antikk, middelaldersk og senere europeisk kunst, kultur og arkitektur. Globaliseringen som Spencer angriper fører til at verden blir mer ensartet og dette samfunnet skaper et individualisert menneske uten noen bånd til sin egen rase og kultur. Det eneste som blir viktig er å leve komfortable liv. Disse tankene som Spencer bidrar med i et nettbasert idefelleskap har overlappende ideologiske forestillinger som er delt av høyreekstreme og -radikale verden over. Også i Norge finner vi forestillinger om hvit utskifting i Nordiske motstandsbevegelsen, blant identitære med norsk statsborgerskap og en soloterrorist som Philip Manshaus. Ideologier som er skapt med tanke om å gjenreise en stolt fortid for rasefamilien kan fylle et tomrom hos søkende individer som tror på rasevitenskap og opplever dagens samfunn som hurtigforandrende og fremmed. Spencer er et interessant studieobjekt fordi han er en hvit nasjonalist som vil renvaske rasevitenskapen. Han

²⁸⁸ «Study shows two- thirds of U.S. terrorism tied to right-wing extremists», *SLPC*, 2018

representerer noen posisjoner som blir delt i alternative mediekkanaler og har opplevd økt popularitet fordi Donald Trump har åpnet opp for konspirasjonsteorier, mistro ovenfor hovedstrømsmedia og det etablerte politiske USA. Spencer ønsker å gi et alternativ til en fastlåst politisk virkelighet som gir hvite amerikanere som føler seg tilsidesatt og ser på det multikulturelle USA som håpløst noe å drømme om.

I et politisk klima der Trump har dreid retorikken lang til høyre for hva som er vanlig så fikk Richard Spencer mye medieoppmerksomhet og nettstedene til likesinnede har verken før eller siden blitt så mye besøkt.²⁸⁹ Trump valgte utradisjonelle kanaler for valgkamp som hos konspirasjonsteoretikeren Alex Jones *InfoWars*-kanal. Trump selv benytter seg av konspirasjonsteorier om alt fra «Obamagate» (Obama skal ha brukt tidligere nasjonale sikkerhetsrådgiver Michael Flynn for å undergrave hans presidentskap) til å gjøre multimillionæren George Soros til en konspiratør for å forkludre høyesterettsutnevnelser. Trump flyttet handlingsrommet for hva det er mulig å gjøre som maktperson og videreformidler konspirasjonsteoretiske forestillinger en først har hørt hos Jones i sine taler. Hvite nasjonalister som Spencer har vært vant til at Trump slenger ut «rødt kjøtt» til folk i alternativ høyre og hatt tiltro til at Trump representerer en overgangsfigur til en annen tid for hvite nasjonalister. Ifølge Spencer så har Trump skuffet med å love mye han ikke har greid å innfri med tanke på innvandringsrestriksjoner. Spencers store prosjekt har vært å gi hvite mennesker en tro på seg selv igjen og en identitet som fyller lengsler om noe annet enn et overfladisk, kapitalistisk og multikulturelt samfunn som har redusert statusen, det kulturelle hegemoniet og gruppetilhørigheten til hvite amerikanere. Spencer representerer en hvit nasjonalist som bruker de nye nettkanalene og en ny form for offentlig diskurs der det ikke nødvendigvis handler om å basere retorikken sin på fakta, men heller følelser og antakelser. Spencers retorikk kan skape mistro til myndighetene og viser at hvite nasjonalister og andre som er opptatt av rase har blitt fanget i en konspirasjon av hvit frarøvelse som myndighetspersoner har innført. Denne ideologien kan fremprovosere terror og vold.

²⁸⁹ Hawley og Thompson 2020

Litteratur- og kildeliste:

- Anderson, Joel og Aram Roston (2017) «The Moneyman Behind the Alt- Right», *BuzzFeedNews*, Hentet fra: <https://www.buzzfeednews.com/article/aramroston/hes-spent-almost-20-years-funding-the-racist-right-it> (Lest 12/11 2019)
- Balaker, Ted (prod.) (2014) «Presumed Guilty: Due Process Lessons of the Duke Lacrosse Case», *Foundation for Individual Rights in Education (FIRE)*. Hentet fra: <https://www.youtube.com/watch?v=mqt9OX-oAtU> (Lest 31/7, 2019)
- Baldwin, James (1963) *The Fire Next Time*, Penguin Random House, UK.
- Bar- On, Tamir (2001) «The Ambiguities of the Nouvelle Droite, 1968- 1999», *The European Legacy* 6 (3), Taylor and Francis Online.
- Bar- On, Tamir (2007) *Where Have All the Fascists Gone?*, Routledge, New York.
- Bar- On, Tamir (2018) «The Radical Right and Nationalism», hentet fra *The Oxford Handbook of the Radical Right*, Oxford University Press, US.
- Bar- On, Tamir (2019) «Richard Spencer and the Alt Right» i Sedgwick, Mark (red.) *Key Thinkers of the Radical Right*, Oxford University Press, New York.
- Barkun, Michael (1997) *Religion and the Racist Right*, The University of North Carolina Press, US.
- Bates, Crispin (1995) «Race, Caste and Tribe in Central India: The Early Origins of Indian Anthropometry», i Robb, Peter (red.) *The Concept of race in South Asia*, Oxford University Press, Oxford.
- Beiner, Ronald (2018) *Dangerous Minds: Nietzsche, Heidegger and the Return of the Far Right*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia.
- Berg Eriksen, Trond (1989) *Nietzsche og det moderne*, Universitetsforlaget, Oslo.
- Belew, Kathleen (2018) *Bring the War Home: The White Power Movement and Paramilitary America*, Harvard University press, US.
- Berlet, Chip (red.) (2019) *Trumping Democracy: From Reagan to the Alt- Right*, Routledge, New York.
- Bjørl, Erling (2011) *USAs historie*, Dreyer forlag, Oslo.
- Bjørge, Tore (red.) (2018) *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*, rapport utgitt av Politihøgskolen i Oslo, Oslo.
- Churchill, Robert H. (2009) *To Shake their Guns in the Tyrant's Face: Libertarian Political Violence and the Origins of the Militia Movement*, University of Michigan Press, US.

- Cohn, Norman (1996) *Warrant for Genocide*, Serif, London.
- Dalland, Rasmus Hage (2020) *Identitær: En reise inn i Europas nye høyre*, Solum Bokvennen, Riga.
- DiAngelo, Robin (2012) *What does it mean to be White?*, Peter Lang Publishing, New York.
- Driscoll, John B. (1996) *A Chaordic Threath: Right Wing Terrorism in the United States*, utgitt av U.S. Army War College, Carlisle Barracks, US.
- Drochon, Hugo (2016) *Nietzsche`s Great Politics*, Princeton University Press, Oxford.
- Dugatkin, Lee Alan (2009) *Mr. Jefferson and the Giant Moose*, The University of Chicago Press, Chicago.
- Dyrendal, Asbjørn og Terje Emberland (2019) *Hva er konspirasjonsteorier*, Universitetsforlaget, Oslo.
- Fox, Lauren (2013) «The hatermonger next door», hentet fra Salon: https://www.salon.com/2013/09/29/the_hatermonger_next_door/ (lest 27/9, 2020)
- Foxman, Abraham (2005) «Religion in America`s Public Square: Are We Crossing the Line?», Anti- Defamation Leauge», Anti- Defamation Leauge, 3/12, 2005, hentet fra: https://web.archive.org/web/20060525180621/http://www.adl.org/Religious_Freedom/religion_public_square.asp (Lest 14/7, 2020)
- Flynn, Kevin og Gary Gerhardt (1995) *The Silent Brotherhood*, A Signet Book, US.
- Frøland, Carl Müller (2017) *Nazismens idéunivers*, Vidarforlaget, Oslo.
- Gardell, Mattias (2003) *Gods of the Blood: The Pagan Revival and White Seperatism*, Duke University Press, Durham.
- Gillette, Aron (2003) *Racial Theories in Fascist Italy*, Routledge, London.
- Goodrick- Clarke, Nicholas (2002) *Black Sun: Aryan Cults, Esoteric Nazism, and the Politics of Identity*, New York University press, New York.
- Gordon, Linda (2017) *The Second Coming of the KKK: The Ku Klux Klan of 1920s and the American Political Tradition*, Liverlight, New York.
- Griffin, Roger (2000) «Interregnum or endgame? The Racial right in the «post-fascist era», *Journal of Political Ideologies* 5, nr 2, Routledge, London.
- Griffin, Roger (2008) *A Fascist Century*, Palgrave Macmillian, New York.
- Griffin, Roger (2018) *Fascism*, Polity Press, Cambridge.
- Harkinson, Josh (2016) «Meet the White Nationalist trying to ride the Trump train to lasting power», *Mother Jones*. Hentet fra: <https://www.motherjones.com/politics/2016/10/richard-spencer-trump-alt-right-white-nationalist/>(Lest 4/8, 2019)

Harris, Geoffrey (1994) *The Dark Side of Europe: The Extreme Right Today*, Edinburgh University Press, Edinburgh.

Hawley, George (2017) *Making Sense of the Alt- right*, Columbia University Press, New York.

Hawley, George (2019) *The Alt- Right: What Everyone Needs To Know*, Oxford University Press, New York.

Hawley, George og Jack Thompson (2020) «The Decline of the Alt- Right», publisert på Researchgate:
https://www.researchgate.net/publication/342233662_The_Decline_of_the_Alt-Right?channel=doi&linkId=5ee9f445458515814a6579d3&showFulltext=true (Lest 12/9, 2020)

Hayden, Michael (2017) «Women should`nt have the Right to Vote, says `Alt- right `leader Richard Spencer, *Newsweek*, hentet fra: <https://www.newsweek.com/alt-right-leader-richard-spencer-isnt-sure-if-women-should-be-allowed-vote-685048> (Lest 3/12 2019)

Heldaas Seland, Eivind (2018) «Hundre års undergang, hentet fra Morgenbladet på nett: <https://morgenbladet.no/portal/2018/10/hundre-ars-undergang> (Lest 27/6, 2020)

Herbert, Geoff (2020) «Richard Spencer endorses Joe Biden; campaign swiftly disavows white nationalist», hentet fra *Syracuse* 25/8, 2020:
<https://www.syracuse.com/politics/2020/08/richard-spencer-endorses-joe-biden-campaign-swiftly-disavows-white-nationalist.html> (Lest 28/10, 2020)

Hermansson, Patrik, David Lawrence, Joe Mulhall og Simon Murdoch (2020) *The International Alt- Right: Fascism for the 21st Century*, Routledge, New York.

Hernandez, Arelis (m.fl.) (2017) «Very threatening: Mother of Charlottesville suspect James A. Fields called 911 twice», *Washington Post*, publisert 14/8, 2017

Hopkins, Nick (2003) «Specator and its Tory MP editor may face charges over Taki race rant», *The Guardian*. Hentet fra:
<https://www.theguardian.com/politics/2003/feb/28/uk.pressandpublishing>
(Lest 6/9, 2019)

Illing, Sean (2018) «The alt-right is drunk on bad readings of Nietzsche. The Nazis were too», *Vox*. Hentet fra: <https://www.vox.com/2017/8/17/16140846/alt-right-nietzsche-richard-spencer-nazism> (Lest 1/7, 2019)

Jag, Jordan (2017) «The Ethno- state with Richard Spencer», *Dangerous Ideas podcast*, hentet fra: <http://www.dangerousideaspodcast.com/the-ethno-state-with-richard-spencer/#comment-4> (Hentet 1/7, 2019)

Johnson K.C. og Stuart Taylor (2007) *Until Proven Innocent: Political Correctness and the Shameful Injustices of the Duke Lacrosse Rape Case*, Thomas Dunne Books, New York.

Kaplan, Jeffrey (2016) *Racial Religion and Violence*, Routledge, Abingdon.

Kolmannskog, Håkon (2005) “Antonio Gramsci”, hentet fra: <https://arkiv.klassekampen.no/4629/article/item/null/antonio-gramsci> (Lest 6/11, 2020)

Krekò, Péter, Attila Juhász (2017) *The Hungarian Far Right*, Ibidem, Stuttgart.

Lind, Dara (2017) «Unite the Right, the violent white supremacist rally in Charlottesville, explained», Vox, hentet fra: <https://www.vox.com/2017/8/12/16138246/charlottesville-nazi-rally-right-uva> (Lest 26/11 2019)

Lombardo, Paul (2002) «The American Breed»: Nazi Eugenics and the Origins of the Pioneer Fund», from Albany Law review, February 2002.

Main, Thomas J. (2018) *The Rise of the Alt- Right*, Brookings Institution, Washington D.C.

McAuley, James (2019) «How Gay Icon Renaud Camus Became the Ideologue of White Supremacy», *The Nation*. Tilgjengelig fra: <https://www.thenation.com/article/renaud-camus-great-replacement-brenton-tarrant/> (Lest 13/9 2019)

McClintock, Thomas C. (1995) «James Saules, Peter Burnett, and the Oregon Black Exclusion Law of June 1844», hentet fra *The Pacific Northwest Quarterly*, nr. 86.

Michael, George (2014) «Fighting for an Aryan Homeland: Harold Covington and the Northwest Front», *Journal of Counterterrorism and Homeland Security International*, vol. 20, no.4., LACSP.

Neiwert, David (2018) *Alt- America: The Rise of the Radical Right in the Age of Trump*, Verso, London.

Nietzsche, Friedrich (1967) *Slik talte Zarathustra*, Gyldendal forlag, Oslo.

Nietzsche, Friedrich (1994) *Moralens genealogi: Et stridsskrift*, Gyldendal forlag, Oslo.

Packard, Jerold M. (2002) *American Nightmare: A History of Jim Crow*, St. Martin`s Press, New York.

Palmer, R.R, Joel Colton og Lloyd Kramer (2007) *A History of the Modern World*, McGraw-Hill, New York.

Parsons, Elaine Frantz (2015) *Ku- Klux: The Birth of the Klan during Reconstruction*, The University of North Carolina Press, Chapel Hill.

Perman, Michael (2009) *Pursuit of Unity: A Political History of the American South*, The University of North Carolina, US

Philips, Michael (2016) «The Elite Roots of Richard Spencer`s Racism», *Jacobin* magazine 29/12, 2016, hentet fra: <https://www.jacobinmag.com/2016/12/richard-spencer-alt-right-dallas-texas/> (Lest 24/8, 2020)

Posner, Sarah (2016) «How Donald Trump`s new Campaign Chief created an online haven for white nationalists», *Mother Jones*. Tilgjengelig fra: <https://www.motherjones.com/politics/2016/08/stephen-bannon-donald-trump-alt-right-breitbart-news/> (Lest 10/9, 2020)

Prideaux, Sue (2018) «Far right, misogynist, humourless? Why Nietzsche is misunderstood», *The Guardian*. Tilgjengelig fra: <https://www.theguardian.com/books/2018/oct/06/exploding-nietzsche-myths-need-dynamiting> (Lest 30/6 2019)

Rattansi, Ali (2017) *Racism: A Short Introduction*, Oxford University Press, Oxford.

Ravik Jupskås, Anders og Iris Beau Segers (2020) «What is right- wing extremism?», hentet fra *Knowing what`s (far) right: A compendium* av Anders Ravik Jupskås og Eviane Leidig, publisert av Senter for ekstremismeforskning ved Universitetet i Oslo.

Reeve, Elle (2016) «We memed alt-right into existance», hentet fra *VICE News*: <https://www.youtube.com/watch?v=aN8w7IUMc1o> (Lest 9/10, 2020)

Remley, William (2019) *The Philosophical Foundations of Alt- Right*, Rowman and Littlefield, New York.

Reynolds. David S. (2016) «American Renaissance», *Oxford Research Encyclopedias*. Tilgjengelig fra: <https://oxfordre.com/literature/view/10.1093/acrefore/9780190201098.001.0001/acrefore-9780190201098-e-216> (Hentet 1/7 2019)

Roediger, David R. (2019) *How Race Survived U.S. History*, Verso Publishing, New York.

Rothbard, Murray (2007) *The Betrayal of the American Right*, Skyler J. Collins, Auburn, US.

Rose, Matthew (2018) «The Anti- Christian Alt- right, hentet fra First Things: <https://www.firstthings.com/article/2018/03/the-anti-christian-alt-right> (Lest 27/6, 2020)

Ruthledge, David (2018) «Neo- Nazis are claiming Nietzsche as their own, but what does the philosophy really say?», *ABC News*. Tilgjengelig fra: <https://www.abc.net.au/news/2018-10-21/nietzsche-and-the-alt-right/10382460> (lastet opp 25/ 7, 2019)

Saini, Angela (2019) *Superior: The Return of Race Science*, Harper Collins Publishers, London.

Sclatter, Evelyn (2006) *Aryan Cowboys: White Supremacists and the Search for a New Frontier*, University of Texas, US.

Sedgwick, Mark (2004) *Aganist the Modern World*, Oxford University Press, New York.

Sedgwick, Mark (red.) (2018) *Key Thinkers of the Radical Right*, Oxford University Press, New York.

Serwer, Adam (2019) “White Nationalism`s Deep American Roots”, from The Atlantic April issue, collected from: <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2019/04/adam-serwer-madison-grant-white-nationalism/583258/> (Downloaded 30/4, 2020)

Sheehan, Thomas (1981) «Myth and Violence: The Fascism of Julius Evola and Alain de Benoist», *Social Research*. 48 (1), The Johns Hopkins University Press, US.

Skei, Hans H. (2019) «Postkolonialisme», hentet fra Store norske leksikon: <https://snl.no/postkolonialisme> (lest 14/11, 2019)

Svendsen, Lars Fredrik (2010) *A Philosophy of Evil*, Dalkey Archive Press, London.

Sørensen, Øystein (2021) “Voldsberedte og ikke voldsberedte ekstremister”, hentet fra Sørensen, Brandal og Hagtvet (red.) (2021) *Politisk vold: Ekstremisme eller strategi?*, Dreyers forlag, Oslo.

Tenold Aase, Vegard (2019) *Alt du elsker, skal brenne*, Cappelen Damm, Oslo.

Thompson, A.C. (2018) «Inside Atomwaffen as it celebrates a member for allegedly killing a gay jewish college student», hentet fra ProPublica: <https://www.propublica.org/article/atomwaffen-division-inside-white-hate-group> (lest 26/9, 2020)

Trefousse, Hans L. (1989) *Andrew Johnson: A biography*, W.W. Norton and Company, New York.

Tucker H., William (2002) *The Funding of Scientific Racism: Wickliffe Draper and the Pioneer Fund*, University of Illinois Press, Illinois.

Weidman, Nadine M. and John P. Jackson (2006) “The Establishment of Racial Typology, 1800- 1859”, from *Race, Racism and Science. Social Impact and Interaction*, Rutgers University Press, US.

Wendling, Mike (2018) *Alt right: From 4chan to the White House*, Pluto Press, London.

Wiedeman, Reeves (2017) «The Duke Lacrosse Scandal and the Birth of the Alt- Right», *New York Intelligencer*. Tilgjengelig fra: http://nymag.com/intelligencer/2017/04/the-duke-lacrosse-scandal-and-the-birth-of-the-alt-right.html?source=post_page-----&utm=top (Lest 29/7, 2019)

Wilkinson, A. B. (2019) “Slave Life at Thomas Jefferson`s Monticello, *American Quarterly*, Volume 71, Number 1, March 2019, John Hopkins University Press, Baltimore.

Wodak, Ruth (2015) «Critical Discourse Analysis, Discourse- Historical Approach», hentet fra *The International Encyclopedia of Language and Social Interaction* av Karen Tracy (red.), John Wiley and Sons, Inc., New Jersey.

Wolff, Elisabetta Cassina (2016) «Evola`s interpretation of fascism and moral responsibility», hentet fra *Patterns of Prejudice*, novemberutgaven, volum 50, utgitt av Taylor og Francis, England.

Wood, Graeme (2017) «His Kampf», *The Atlantic*. Tilgjengelig fra:

<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2017/06/his-kampf/524505/> (Lest 26/06, 2019)

Wunderlin, Clarence E. (2005) *Robert A. Taft: Ideas, Tradition, and Party in U.S. Foreign Policy*, Rowman and Littlefield Publishers, New York.

Zeskind, Leonard (2009) *Blood Politics: The History of the White Nationalist Movement from the Margins to the Mainstream*, Farrar, Straus and Giroux, US:

Kildeliste:

Kilder av Richard Spencer:

Tekster, artikler, sitater og vitenskapelige essayer:

Fra *The American Conservative*:

«Rotten in Durham», 26/2 2007. Tilgjengelig fra:

<https://www.theamericanconservative.com/articles/rotten-in-durham/> (Lest 30/9, 2019)

Fra *Taki`s Magazine*:

«The Obama Cons», 23/1 2008

«Declining the West», 28/2 2008.

«Eurabia, The Conspiracy is true», 5/3 2008.

«White Like Us», 22/5 2009

Alle tekstene til Richard Spencer ved *Taki`s Magazine*. Tilgjengelig fra:

<https://www.takimag.com/contributor/richardspencer/69/> (Lest 30/9 2019)

Fra *Alternative right* (Spencers egen webzine), *Radix journal* og *NPIs* hjemmesider i ulike perioder (fra mars 2010- 2013, 2014 og 2017):

«Julius Evola and Radical Traditionalism», 28/2, 2010 (av E. Christian Kopff)

«Thoughts on Hispanic Crime» 3/3, 2010

«Race Riots 2.0», 15/4, 2010

«Much Ado About Jim Webb», 24/7, 2010

«Thilo Sarrazin vs. The Multiculti Oligarchs», 10/9, 2010 (av Fjordman)

«The Black Underclass Time Bomb»

«Quiet Riot», 21/3, 2011

«A Monarch For the People», 29/4, 2011

«The Real First Thanksgiving», 24/11 2011

«Introducing Radix», 8/12, 2011

«Madison Grant and the American Nation», 8/10, 2016

«Metapolitics of USA» 4/7, 2014

«What it means to be Alt-right», 11/8, 2017

<https://radixjournal.com/> (Lest 13/11, 2020)

<https://geopol.institute/> (Lest 13/11, 2020)

Fra Southern Poverty Law Center:

«Richard Bertrand Spencer», 2017, hentet fra: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/individual/richard-bertrand-spencer-0> (Lest 1/11, 2020)

Fra *Radix Journal*- serien:

Spencer, Richard (red.) (2012) *The Great Erasure*, Washington Summit Publishers, Whitefish.

Fra *Radix journal*:

«The Politics of the Grand Style», et vitenskapelig essay Spencer leverte inn som en semesteroppgave ved Duke i 2007. Hentet transkribert fra Spencers egen nettside Radix journal:

<https://radixjournal.com/2018/07/politics-in-the-grand-style/> (Lest 1/7, 2019)

«Julius Evola, An Introduction», artikkel trykt 12/12 2014, men originalt trykt 28/2 2010:

<https://radixjournal.com/2014/12/2014-12-12-julius-evola-an-introduction/> (Lest 3/10 2019)

«Why I can't stand St. Patrick's day», hentet fra Radix Journal:

<https://radixjournal.com/2020/03/2016-3-17-why-i-c/> (Lest 1/11, 2020)

Ulike podcaster/ video:

Fra *Alt right radio*:

«Stocks, Budget Deal, Trump Parade, Racial Gaslighting», podcast 9/2, 2018, hentet fra:

<https://www.youtube.com/watch?v=hdtKyNqMXiM&feature=youtu.be> (Lest 31/10, 2020)

Fra *Katehon Think Tank*:

«Richard Spencer- The Purpose and Meaning of the Alt- right movement», videointervju 20/12 2016, hentet fra: https://www.youtube.com/watch?v=HU5_SFIM6y4 (lest 29/11 2019)

Fra *The McSpencer Group*:

«Oswald Mosley was right», utdrag fra et lengre program 4/2, 2020:

https://www.youtube.com/watch?v=_9-hRMf-5-M (lest 29/9, 2020)

Fra *The Political Cesspool*:

«James Edwards and Richard Spencer in Nashville», videointervju fra 12. oktober 2010:

<https://www.youtube.com/watch?v=B869L5FdQb8> (lest 17/10 2019)

Fra *Red Ice Radio*:

«Cuckservatives, Social Justice Warriors and the White Problem», intervju med Lana Lokteff, i forkant av NPI- konferansen 31/10 2015:

<https://www.youtube.com/watch?v=h2I1fVbB7WY> (Lest 26/11 2019)

Fra *Vanguard-radio*:

«Become Who You Are», hentet fra Richard Spencers egen podcast Vanguard radio, 29/4, 2013, hentet fra: https://archive.org/details/BecomeWhoYouAre_201803 (lest 23/8, 2020).

«The Uses and Abuses of Nietzsche», en samtale mellom Richard Spencer og Jonathan Bowden, hentet transkribert fra Greg Jonsons Counter- Currents Publishing:

<https://www.counter-currents.com/2016/04/the-uses-and-abuses-of-nietzsche/#more-63196>
(Lest 30/6 2019)

«The Arrest of Richard Spencer», samtale med Colin Lidell og Andy Nowicki, 18/19, 2014, Vanguard radio, hentet fra: https://archive.org/details/Podcast18_201410 (Lest 23/11, 2019)

Fra *Wermod and Wermod*:

Intervju med Alex Kurtagić, datert 19/2 2011:

<http://web.archive.org/web/20120107200946/http://www.wermodandwermod.com/newsitems/news190220111407.html> (lest 22/10 2019)

Fra ulike taler:

«The Alternative Right in America», tale holdt ved Property and Freedom Society, Bodrum, 3-7/ 6, 2010, hentet fra: <https://www.youtube.com/watch?v=XgPNVNE8C6M> (lest 1/9, 2020)

«The Costs of Diversity», tale holdt ved Vanderbilt universitet, Nashville, Tennessee, 7/10, 2010, hentet fra: <https://crooksandliars.com/cltv/2010/12/white-nationalist-richard-spencer>
(Lest 3/10 2019).

Spencer, Richard (2011) «Apocalypse Now!», tale holdt ved den første NPI konferansen 10/9 2011, hentet fra Wayback Internet Archive: <https://archive.org/details/RichardSpencer>

(Lest 13/11, 2019)

Spencer, Richard (2013) «Facing the Future as a Minority», tale holdt ved AmRen konferansen 5-7/ 4 2013, hentet fra The Occidental Observer:

<https://www.theoccidentalobserver.net/2013/05/14/facing-the-future-as-a-minority/>

(Lest 1/7, 2019)

Spencer, Richard (2015) «Why do they hate us?», tale holdt ved AmRen konferansen 2015:

<https://www.youtube.com/watch?v=3tRS5vwAweE> (Lest 25/9, 2020)

Spencer, Richard (2016) «Long Live the Emperor!», tale holdt ved NPI- konferansen 21/11, hentet fra Radix: <https://radixjournal.com/2016/11/2016-11-21-long-live-the-emperor/> (Lest 26/11 2019)

Spencer, Richard (2016) «Richard Spencer on Feminism», pressekonferanse før en tale foran Texas A and M, hentet fra: <https://www.youtube.com/watch?v=2SWXnGOoJSQ> (Lest 9/12 2019)

«Tale ved Texas A and M», holdt ved Texas A and M universitetet, 6/ 10 2016, hentet fra:

<https://www.youtube.com/watch?v=Y-Pg4xlbAGY> (Lest 11/12 2019)

«The End of History», tale holdt ved Lincoln Memorial, 25/6 2017, hentet fra:

<https://www.youtube.com/watch?v=wFn2B00Pka4> (Lest 2/12 2019)

«*The Big Black Cloud*», tale holdt ved Auburn universitetet, 18/4, 2017, hentet fra:

<https://www.youtube.com/watch?v=7jgyT67fP6k> (Lest 11/10, 2020)

Kilder av andre som har blitt brukt i masteroppgaven:

Ulike profiler av Peter Brimelow, Marcus Epstein, John Derbyshire, Youth for Western Civilization (Kevin DeAnna), American Renaissance, Pioneer Fund, Richard Butler, Samuel Francis, Greg Johnson, The order, Ruby Ridge, The Patriot Movement, Estes Park- møtet i 1992, «Whose Alt- Right is it anyway?» og «Study shows two- thirds of U.S. terrorism tied to right-wing extremists».

Hentet fra nettarkivet til Southern Poverty Law Center: <https://www.splcenter.org/> (sist lest 29/9, 2020)

Covington, Harold (ukjent) «Dear white American», hentet fra Northwest Fronts

hjemmesider: <https://northwestfront.org/about/dear-white-american/> (lest 26/9, 2020)

De Benoist, Alain (2016) *The Indo- Europeans: In Search of the Homeland*, Arktos media Ltd., Budapest.

Derbyshire, John (2008) «Equality: The Elusive Ideal», tale holdt ved H. L. Mencken Club, 21/11, hentet fra: <https://www.johnderbyshire.com/Opinions/HumanSciences/equality.html> (Lest 30/9 2019)

Friberg, Daniel (2018) *The Real Right Returns*, Arktos media Ltd, Storbritannia

Jefferson, Thomas (1785) *On the state of Virginia*, hentet fra University of North Carolina Library: <https://docsouth.unc.edu/southlit/jefferson/jefferson.html#p138> (Lest 11/8, 2020)

Kirk, Russell (1965) «One man, One vote` in South Africa», på trykk i *National review*, 9/3, 1965.

Lind, William S. (2000) «The Origins of Political Correctness», *Accuracy in Academia*, hentet fra: <https://www.academia.org/the-origins-of-political-correctness/> (Lest 28/9 2019)

Mosley, Oswald (?) «What are your views about race?», hentet fra Oswald Mosleys nettarkiv: <https://www.oswaldmosley.com/question-what-are-your-views-about-race/> (lest 20/9, 2020).

Spengler, Oswald (1932) *The Decline of the West*, George Allen and Unwin ltd., London.

Stoddard, Lothrop (1921) *The Rising Tide of Color Against White World- Supremacy*, Charles Scribner`s sons, New York, collected from:

<https://archive.org/stream/risingtideofcolo00stoduoft#mode/2up> (Lest 8/5, 2020)